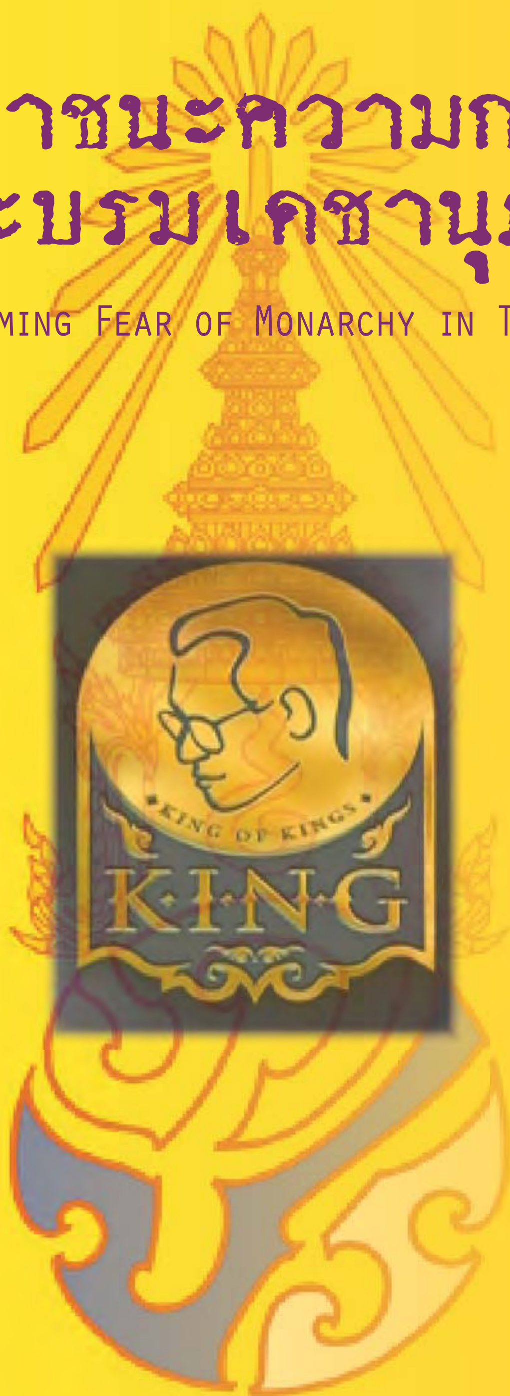
เอาชนะความกลัวพระบรมเดชานุภาพ

Overcoming Fear of Monarchy in Thailand

เอาชนะความกลัว
พระบรมเดชานุภาพ

OVERCOMING FEAR OF MONARCHY

IN THAILAND

จรรยา ยิ้มประเสริฐ

ขอบคุณทุกนักรบไซเบอร์ทุกท่าน
ที่โพสต์รูปภาพทางอินเทอร์เน็ต
ข้าพเจ้าขออนุญาต ณ ที่นี้เพื่อนำภาพของท่าน
มาใช้ประกอบในหนังสือเพื่อการศึกษาเล่มนี้

ออกแบบปกและรูปเล่มโดย
จรรยา ยิ้มประเสริฐ

เผยแพร่ครั้งแรก
12 มีนาคม 2554

ฉบับปรับปรุงแก้ไข
และรวมรูปเล่มเพื่อเผยแพร่ทาง PDF
31 มีนาคม 2554

คำนำ

การลุกขึ้นสู้ของประชาชนเพื่อขับไล่เผด็จการสุจินดา คราประยูร มาถึงจุดเดือดในเดือนพฤษภาคม 2535 มีการรายงานผู้เสียชีวิต 45 คน จากการปราบปรามของทหารในเหตุการณ์ครั้งนี้

เป็นไปตามธรรมเนียมการเมืองไทย พระบาทสมเด็จระเจ้าอยู่หัวทรงเชิญให้แกนนำทั้งสองฝ่ายเข้าเฝ้า และอภัยโทษให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง พร้อมทั้งพระราชทานนายกรัฐมนตรี ที่แม้ไม่ได้มาจากกระบวนการเลือกตั้ง แต่ก็ได้ผ่านร่างกฎหมาย 267 ฉบับภายในปีเดียว

นี่คือรูปธรรมการเมืองไทย "**ประชาธิปไตยแบบไทยภายใต้พระมหากษัตริย์**" อันเป็นนิยามแห่งความสับสน และการเมืองแห่งการขอโทษที่เราทำได้แค่นี้ ที่กลายเป็นประวัติศาสตร์ที่ซ้ำรอย ครั้งแล้วครั้งเล่า

ตามธรรมเนียมวิถีที่ตั้งอยู่บนการสร้างความหวังลมๆ แล้งๆ คนไทยจำนวนไม่น้อยที่มองโลกในแง่ดี ต่างก็หวังว่าเหตุการณ์พฤษภาเลือดปี 2535 จะเป็นการนองเลือดครั้งสุดท้ายที่กองทัพไทยกระทำกับประชาชนคนไทย และจะเป็นการสิ้นสุดได้เสียทีแห่งการเมืองคอรัปชั่น ผู้นำที่ละโมภโลภมากและโง่เขลาเบาปัญญาทางการเมือง ที่มีมาต่อเนื่องยาวนานนับตั้งแต่ปี 2490 เมื่อทหารไทยได้เริ่มต้นกระบวนการบดขยี้ขบวนการประชาธิปไตยของไทยที่เพิ่งผลิใบ

การเลือกตั้งที่ตามมาหลังจากเหตุการณ์พฤษภาเลือด ก็เป็นอีกเหตุผลหนึ่งที่ทำให้ผู้คนเริ่มมีความหวัง

กระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชนจนได้รัฐธรรมนูญ(ฉบับประชาชน) ปี 2540 ได้ระบุถึงสิทธิเสรีภาพของประชาชนบางด้านที่เคยถูกปฏิเสธ - อาทิเสรีภาพในการรวมตัวแสดงออกซึ่งความคิดเห็น แต่รัฐธรรมนูญปี 2540 ก็ไม่ใช่ไม้กายสิทธิ์ การจะขจัดปัดเป่าปัญหาคอรัปชั่นที่ฝังรากลึกในกลไกของรัฐ ทหาร ตำรวจ และรวมทั้งในวัฒนธรรมการเมืองของไทยมาอย่างยาวนาน ต้องการมากกว่าเพียงแค่มีการระบุไว้ในมาตราต่างๆ ในรัฐธรรมนูญ

สัญญาณแห่งการพัฒนาที่มีทีท่าว่าจะเป็นไปด้วยดีเหล่านี้ ถูกบดขยี้จนแหลกละเอียดโดยรัฐประหารปี 2549 ที่โค่นทักษิณได้สำเร็จ รวมทั้งยังได้ผลักประเทศไทยให้มุ่งหน้าสู่สงครามกลางเมือง

รัฐประหาร 2549 ทำให้คนไทยที่เคยแต่เพียงเฝ้ามองเหตุการณ์เมืองไทยอยู่รอบนอก จำนวนมากขึ้นเรื่อยๆ ไม่สามารถทนดูนิ่งเฉยได้อีกต่อไป และเข้ามาร่วมต่อสู้เพื่อประชาธิปไตย หลายคนได้ลุกขึ้นมาทลายความกลัวแห่งกฎหมายเหล็ก “กฎหมายหมิ่นพระบรมเดชานุภาพ” และเริ่มวิพากษ์วิจารณ์อย่างตรงไปตรงมาว่า เพราะเหตุใด ในรอบ 6 ทศวรรษที่ผ่านมา ความหวังและแรงบันดาลใจเพื่อสร้างสังคมที่ดีงามของพวกเขา จึงถูกบดขยี้และทำให้ขยับเขยื้อนไม่ได้ จากอำนาจของคณะองคมนตรี ทหารรักษาพระองค์ และพวกหัวหน้าผู้พิพากษาต่างๆ

ประเทศไทยมีประชากร 66 ล้านคน ซึ่งในจำนวนนี้ร่วมครึ่งหรือมากกว่าครึ่งของประชากรทั้งประเทศยังคงดำรงวิถีชีวิตด้วยการพึ่งพิงอาหารที่ครอบครัวผลิตจากไร่นาของตัวเอง โดยมีครอบครัวเกษตรกร 5.7 ล้านครอบครัว ซึ่งนับเป็นตัวแทนของประชากรไม่ต่ำกว่า 40% ของทั้งประเทศ และในจำนวนนี้มีเกษตรกรไม่ต่ำกว่า 40% ที่มีที่ดินทำกินไม่ถึงสิบไร่ หรือต้องทำนาด้วยระบบแบ่งผลผลิตกับเจ้าของที่ดิน หรือเป็นเกษตรกรที่ต้องเช่าที่ดินทำกิน และจำนวนมากต้องสร้างรายได้เสริมจากการเดินทางไปเป็นแรงงานรับจ้างนอกพื้นที่

จากจำนวนเงินกู้ทั้งหมดในประเทศไทย 45% เป็นเงินที่มาจากการกู้นอกระบบ ที่กระทำในตลาดมืด และคิดดอกเบี้ยกันในอัตรามหาโหด ส่วนมากจะคิดดอกเบี้ยกันเป็นรายเดือน

หนี้สินของครอบครัวเกษตรกรโดยเฉลี่ยอยู่ที่ 300,000 บาทต่อครัวเรือน สูงกว่าหนี้สินเฉลี่ยต่อครัวเรือนของประชาชนทั้งประเทศเกือบเท่าตัว สวัสดิการสังคมที่มีอันจำกัดและครอบคลุมกำลังแรงงานเพียง 27% ของจำนวนแรงงานทั้งหมด 38 ล้านคน คนงานที่ถูกจัดในกลุ่ม “แรงงานจ้างงานตัวเอง” ที่มีประมาณ 24 ล้านคน ไม่ได้รับสวัสดิการทางสังคมใดๆ และก็เผชิญความยุ่งยากต่างๆ นาๆ ในการเข้าถึงการใช้บริการการรักษาฟรีของรัฐบาล สรุปสั้นๆ ก็คือ 70% ของประชากรในประเทศไทย ต่างก็มีชีวิตอยู่บนชะตากรรมที่ไม่มีสวัสดิการทางสังคมใดๆ เลย

ประเทศไทยถูกจัดอยู่ที่ลำดับ 73 ของดัชนีชี้วัดการพัฒนาของสหประชาชาติเมื่อปี 2548 แต่ในการจัดลำดับประจำปี 2554 เราตกร่วงลงมาอยู่ที่ลำดับที่ 92

บทความชิ้นนี้ เป็นบทความต่อเนื่องจากสองบทความขนาดยาวที่เขียนขึ้นมาก่อนหน้านี้ ได้แก่ “ไพร่สู้ บนเส้นทาง 78 ปีประชาธิปไตย” (2552-2553) และ “ทำไมถึงไม่รักในหลวง (2553) แต่บทความเรื่องนี้เจาะลึกลงไปมากขึ้นถึงอำนาจของลัทธิศักดินาที่ยังคงคุมขังและทรมานพัฒนาการทางสังคมและการเมืองของคนในประเทศไทยอยู่จนถึงปัจจุบัน

บทความทั้งหลายที่เขียนขึ้นเกี่ยวกับการเมืองไทยที่ผ่านมาสามารถหาอ่านได้ที่ www.timeupthailand.net

คำประกาศทางการ เมือง

สุดทนมอบกราบอยู่ใต้ความเมตตาของฝ่าพระบาท
ฝูงชนนับล้านลุกขึ้นยืน ทวงคืนสิทธิแห่งตน

ในท้ายที่สุด . . อย่างหนักแน่น และกึกก้อง
สะท้อนรับทอดต่อ มวลชนประกาศกล้า . .

ชีวิตไม่ก้มหัวให้สังคมที่ผิดเพี้ยนเบี้ยวบิด
ชีวิตมุ่งมั่นเพื่อการปฏิวัติประชาชน

ปิดฉากความฉ้อฉล คำลวง และการกดขี่
ชีวิตที่ปฏิเสธหน้ากากพลาสติก

* * * * * * * * *

ไม่มีเงินเหลือพอ จะซื้อหนังสืออ่านเล่นตลอด 12 ปีแรกในชั้นเรียน เราเรียนดังคนตาบอด เหมือนกันหมดทุกคน ตราบจนเมื่อได้ย่างเท้าก้าวเข้ามหาวิทยาลัย โลกแห่งวรรณกรรมจึงได้เผยโฉม แต่มีคนหนุ่มและคนสาวจากหมู่บ้านห่างไกลสักกี่คนกันที่สามารถเดินทางมาถึงจุดนี้ และพวกเขาจะเลือกเรียนอะไรเมื่อเข้ามหาวิทยาลัย?

ปัญหาส่วนใหญ่ของมวลมนุษยชาติเริ่มต้นจากระบบการศึกษาที่ย่ำแย่คุณภาพต่ำ และใส่ความรู้กับแบบผิดๆ และปัญหาส่วนใหญ่ของชนชาวสยามนั้นก็เนื่องมาจากการมี “พระราชบิดาแห่งราชวงศ์จักรี” มากเกินไป

ตราบจนถึงทุกวันนี้ การศึกษาในประเทศไทยก็ยังคงไม่ต้องการเคารพความจริง เพียงต้องการ - เช่นที่เคยเป็นมาแต่อดีตกาล - เพื่อการปิดกั้นการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารของประชาชน เซนเซอร์การแลกเปลี่ยนถกเถียงกันอย่างตรงไปตรงมา ล้างสมองศักยภาพของประชาชนที่จะวิเคราะห์พิจารณาเรื่องต่างๆ ด้วยเหตุด้วยผล และสร้างหลักประกันว่า คำว่า “การตรวจสอบ” และ “การประเมินผล” ยังเป็นคำที่ดำรงอยู่ในความลึกลับต่อไป

ประชาชนในประเทศไทยไม่จำเป็นต้องคิดได้ด้วยตัวเอง เพราะว่าในหลวงทรงเป็นนักคิดที่ยิ่งใหญ่ที่สุด - และมีคำตอบให้กับทุกปัญหาในสังคมไทย

การคิดต่างนำไปสู่การเป็นเหยื่อของการถูกคุกคาม การตั้งคำถามต่อสิ่งที่บอกกับเราว่า ในหลวงทรงดำริไว้ ไม่ได้รับอนุญาต - และอันตรายยิ่งภายใต้สภาวะแวดล้อมที่เต็มไปด้วยความหวาดกลัว และการไร้ซึ่งตรรกะแห่งเหตุผล ประชาชนทั้งประเทศต่างก็รู้สึกได้ว่ามีบางสิ่งบางอย่างขาดหายไป

แต่เมื่อประชาชนชาวสยามลุกขึ้นมาค้นหาสิ่งที่ขาดหาย หรือแม้แต่เริ่มคิดว่าจำเป็นจะต้องมีสถาบันกษัตริย์หรือไม่ กองกำลังทหาร (อาทิ กองกำลังรักษาพระองค์กว่า 30,000 คน) ก็พร้อมที่จะบดขยี้พวกเขาเหล่านั้นให้ดับยับย่อยไป

สิ่งที่ประชาชนเริ่มตระหนักถึงคือ คำว่า “เสรีภาพ” ในโลกปัจจุบันสมัยนั้นหมายถึงและยังมีคำนิยามดังเช่นที่มันเป็นเสมอมา ได้แก่ เสรีภาพในการถกเถียงความคิดเห็นที่แตกต่าง แบ่งปันทรัพยากรที่มีระหว่างกัน มุ่งมั่นที่จะยืนยันพิทักษ์สิทธิของมวลมนุษย์ทุกผู้คนในพื้นพิภพ ในสิทธิการ

มีส่วนร่วมในการเจรจาต่อรองและในการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจด้านนโยบายต่างๆ

สิ่งที่ประเทศไทย ในฐานะประเทศหนึ่งในโลกนี้ เริ่มจะเข้าใจคือ ประชาธิปไตยหมายถึงความซื่อสัตย์ต่อการยกย่องเชิดชูความยุติธรรม และเคารพมนุษย์ทุกคนในสังคมในฐานะปัจเจกบุคคลที่มีสิทธิเท่าเทียมกัน

คำถามที่รอคำตอบมาอย่างยาวนานในประเทศไทยคือ ชีวิตเช่นไร จึงเป็นชีวิตที่ควรค่าแก่การสรรเสริญชื่นชม เริ่มดังมากขึ้นและแผ่ขยายวงกว้างมากขึ้นเรื่อยๆ?

ในใบหน้ายิ้มสยามของประชากรหลายล้านคนในเมืองไทย มันได้สื่อความหมายถึงการไม่ตระหนักรู้ทันต่อเกมการเมืองที่ฉ้อฉล ที่อภิสิทธิชนที่ดำรงตนอยู่เหนือระบบอุปภัมภ์ทั้งหลายต่างพากันอธิบายด้วยความภาคภูมิว่า . . **"คนไทยยังไม่พร้อมสำหรับระบอบประชาธิปไตยที่ประชาชนมีส่วนร่วมอย่างแท้จริง?"** หรือว่า **"มันคือประชาธิปไตยแบบไทย ๆ อะไร ๆ ก็ได้"** หรือจะกล่าวในอีกนัยยะหนึ่งก็คือ วัฒนธรรมการเมืองไทย ไม่มีธรรมเนียมปฏิบัติแห่งการให้คุณค่ากับคำว่า **"ความยุติธรรม" . .**

ในรอยยิ้มสยามอันเลื่องลือของคนไทย มีจำนวนไม่น้อยทีเดียว เป็นรอยยิ้มแห่งม่านที่ปกปิดความลับและความทุกข์ตรมอันสุดบรรยาย ตัวอย่างความลับที่ไม่ค่อยเป็นความลับเท่าไรที่ว่า *"พวกเราไม่เคยเห็นด้วยกับการมอบชีวิตของพวกเราเพื่อรับใช้พระมหากษัตริย์ และเพื่อหล่อเลี้ยงเมืองหลวงของเหล่าเทพและเทวดา" "พวกเราไม่เคยบอกว่า เรายอมรับการปกครองจากกรุงเทพฯ"* กระนั้นก็ตาม ท่ามกลางความจริงที่ถูกปกปิดไว้ พวกเขาก็คงยังคงมีบางขณะเวลาที่สามารถหัวเราะด้วยความใสซื่อได้อยู่บ้างเหมือนกัน

คนไทยคือใคร?

กว่าสองร้อยปีคำว่า "ไทย" ถูกใช้บรรยายถึงผู้คนที่ทั้งด้วยความสมัครใจและไม่สมัครใจสวามิภักดิ์อยู่ภายใต้ราชวงศ์จักรี ปัจจุบันนี้ คำนี้มีคำต่อท้ายว่า "**ไทยแท้**" หมายถึงผู้คนที่เคยชินต่อแนวคิดชาตินิยมจนไม่สามารถจินตนาการได้ว่ามันยังมีประเทศอื่นๆ อยู่ในโลกนี้อีกด้วย พวกเขาต่างหมกหมุ่นใส่ใจเฉพาะแต่เรื่องความสะดวกสบายและสิทธิพิเศษต่างๆ ของตัวเอง ที่ได้รับการคุ้มครองอย่างเต็มที่ **คนไทยแท้** ไม่เคยใส่ใจแยแสต่อความยากจนในประเทศ - เช่นเดียวกับไม่เคยตระหนักถึงความรู้สึกเหยียดหยามคนอื่นที่ฝังอยู่ในหัวของตัวเอง พวกเขาต่างพึ่งพาอำนาจเบื้องบนภายใต้ระบบรอยัลลิสต์ หรือจะกล่าวให้ถูกต้องยิ่งขึ้นคือ เป้าหมายอันดับแรกของพวกเขาคือ การดำรงไว้ซึ่งมายาแห่งอำนาจเบื้องบนของระบบรอยัลลิสต์เอาไว้ให้ได้ แม้ว่าอภิสิทธิชนเช่นพวกเขาจะดูเหมือนว่าแข็งแกร่งแต่มายาไม่ใช่ความจริงอย่างแน่นอนที่สุด และพวกเขาสามารถกลายเป็นคนป่าเถื่อนไปได้ทันทีเมื่อถูกท้าทายอำนาจ ชาวไทยแท้ เหล่านี้ส่วนใหญ่อาศัยอยู่ที่กรุงเทพมหานคร

ชาวไทยแท้จะอ้างเสมอว่าทุกสิ่งทุกอย่างที่นำมาสู่ความเป็น "อะเมซิ่งไทยแลนด์" เป็นเพราะพระมหากรุณาธิคุณและการทำงานด้วยความเสียสละของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว

จากมุมมองของชาวรากหญ้า ประวัติศาสตร์แห่งราชวงศ์จักรีนับตั้งแต่วันแรกที่สถาปนาเป็นประวัติศาสตร์ที่เต็มไปด้วยการต่อสู้แย่งชิงดินแดนที่มีมาอย่างต่อเนื่องยาวนาน การรวบรวมความเป็น "ชาติไทย" ไม่ได้ทำด้วยความเข้าใจในความหลากหลาย กระทำด้วยความรุนแรงอย่างโหดร้ายป่า

เถื่อน และต้องสังเวยด้วยจำนวนชีวิตของผู้บริสุทธิ์มากมาย

ณ ยามนี้ พวกเราต่างก็ได้เห็นการกระทำที่งี่เง่าของกลุ่มคนที่พยายามจัดแบ่งผู้คนออกเป็น “คนไทยแท้” “คนดี” หรือแม้กระทั่ง “แดงแท้” นี่คือฉาบผิวที่สะท้อนถึงความป่วยไข้ของไทย ที่มีต้นตอมาจากความพยายามที่จะชะลอความตาย หรือการใช้กองกำลังทหารเพื่อยึดอายุศูนย์กลางแห่งอำนาจไว้ให้คงอยู่ในอุ้งมือ “พระมหากษัตริย์กับนายพล” ต่อไป พร้อมกับการกดทับพัฒนาการแห่งระบอบประชาธิปไตยของชาติเอาไว้

ณ วันนี้ การเปลี่ยนผ่านไปสู่ระบอบประชาธิปไตยของไทยได้ล่าช้าออกไปจากที่ควรจะเป็น มากว่าครึ่งศตวรรษแล้ว ประชาชนชาวสยาม กำลังตระหนักรู้มากขึ้นเรื่อยๆ ว่า ในความยายามลุกขึ้นสู้เพื่อให้ได้มาซึ่งความเท่าเทียม ความยุติธรรม และสิทธิประชาธิปไตย พวกเขาได้ทำในสิ่งที่จำเป็นต้องทำ ซึ่งเป็นสิ่งที่ประชาชนทั่วโลกหลายพันล้านคนได้ต่อสู้มาแล้วและ/หรือกำลังต่อสู้เพื่อให้ได้มันมาเช่นกัน

กองกำลังรักษาพระองค์จะจับประชาชน 65 ล้านคนเป็นตัวประกันไว้กับสถาบันพระมหากษัตริย์ได้อีกนานแค่ไหน? ไม่นานแน่นอน!

ประชาชนชาวสยามต่างก็เริ่มเข้าใจแล้วว่า พวกเขาจำเป็นต้องถอดหน้ากาก ทั้งของตัวเองและของสถาบันพระมหากษัตริย์ทิ้งไปเสียที

ผู้คนจำนวนมากเริ่มตระหนักว่า ไม่ว่าเราหรือเขาจะเป็นใครก็ตาม ไม่ว่าพวกเขาจะมีชาติพันธุ์ใดก็ตาม ที่อยู่ภายในขอบเขตดินแดนที่เรียกว่าประเทศไทย ทุกคนจะได้รับสิทธิประโยชน์ที่เท่ากัน จากการปฏิบัติตามและให้เคารพในอุดมการณ์แห่งสิทธิมนุษยชนสากล ไม่ว่าจะเป็น อาข่า พม่า จีน มัง อินเดีย เขมร ปกากะญอ ล้านนา ลาว มาเลย์ มอญ ไทย ไทยใหญ่ เวียดนาม และอีกกว่า 30 ชาติพันธุ์ในประเทศไทย

แม้ว่าจะมีตัวอย่างการปฏิวัติที่สำเร็จด้วยวิถีแห่งสันติวิธี การจัดตั้งวาระ “**ประชาชนต้องมาก่อน**” ให้เป็นวาระแห่งชาติ ไม่ใช่เรื่องที่จะทำให้สำเร็จได้โดยง่ายเลย

ในการที่จะก้าวให้พ้นไปจากการจองจำภายใต้วาระแห่งชาติของค่ายกษัตริย์นิยม การปฏิวัติประชาชนของพวกเราที่เลยกำหนดเวลามาเนิ่นนานมากแล้ว ควรจะสามารถแผ่วถางเส้นทางไปได้โดยไม่ต้องเผชิญหน้ากับความรุนแรง ถ้าเราสามารถนำเสนอความเป็นจริงเกี่ยวกับความผิดเพี้ยนบิดเบี้ยวของลัทธิกษัตริย์นิยมและลัทธิชาตินิยม แม้ว่าระบบสมบูรณาญาสิทธิราชย์จะถูกยกเลิกไปร่วม 80 ปีแล้วก็ตาม แต่ทำไมประเทศไทย ที่มีความอุดมสมบูรณ์พร้อมด้วยโอกาสมากมาย จึงยังคงดิ้นขลุกขลักอยู่ในความรุนแรงและการสูญเสียอันเกิดจากวิกฤติการเมืองอย่างไม่รู้จักจบรู้จักสิ้น?

หลังจากสองปีแห่งการประท้วงจากผู้คนมากมายทั้งกลุ่มเรียกร้อง “คืนอำนาจให้สถาบัน” และ “กลุ่มเรียกร้องประชาธิปไตย” กองกำลังรักษาพระองค์กว่า 30,000 นายได้ถูกระดมพลเพื่อปราบปรามผู้ประท้วงที่เรียกร้องประชาธิปไตยหลายหมื่นคนในเดือนเมษายน 2553 ซึ่งส่วนใหญ่เป็นชาวนาชาวไร่ ที่ได้เข้ามายึดครองถนนกลางเมืองหลวงด้วยข้อเรียกร้องที่ชอบธรรมยิ่งว่า **ขอให้คืนรัฐธรรมนูญฉบับประชาชนปี 2540 ที่ได้มาด้วยความยากลำบาก ที่ถูกล้มไปโดยคณะรัฐบาลทหาร และขอให้ประกาศให้มีการเลือกตั้งโดยเร็วที่สุด**

พอถึงเดือนพฤษภาคม 2553 ทหารเคลื่อนกำลังพลและระดมยิงใส่หมู่ผู้ประท้วงที่ล้มร่างลงจากห่ากระสุนที่ระดมยิงราวกับใบไม้ที่ร่วงหล่นจากต้น 91 คนเสียชีวิตได้ถูกพราก และกว่า 2,000 คนได้รับบาดเจ็บ

การสังหารหมู่ประชาชนครั้งนี้ ถือเป็นความรุนแรงครั้งที่ 5 นับตั้งแต่ปี 2516 ที่กองกำลังรักษาพระองค์สังหารประชาชนผู้บริสุทธิ์ ณ ถนนกลางเมืองหลวงกรุงเทพฯ

ในวันที่ 12 มิถุนายน ข้าพเจ้าเผยแพร่ “Why I don?t love the King” ภาคภาษาอังกฤษ และเผยแพร่ภาคภาษาไทย “ทำไมถึงไม่รักในหลวง” ในวันที่ 24 มิถุนายน วันประชาธิปไตยของประเทศไทย หกเดือนต่อมาข้าพเจ้าเขียนเรื่อง “Overcoming Fear of Monarchy in Thailand” หรือ “เอาชนะความกลัวหมิ่นพระบรมเดชานุภาพ” เพื่อร่วมเป็นหนึ่งในขบวนการขจัดปัดเป่าความกลัวที่ครอบงำสังคมไทยให้หมดไปซะที

ก่อนรัฐประหาร 2549 แม้จะต้องเผชิญหน้ากับความหวาดหวั่นความกลัว และอยู่ท่ามกลางปัญหาคอรัปชั่นในสังคมไทย พวกเรายังสามารถจะบอกกันและกันว่า . . ” *ไม่ต้องกังวลมากมายไปหรอกสำหรับการเมืองสกปรก และปัญหาคอรัปชั่นรอบตัว ตราบใดที่เรายังมุ่งหน้าเดินไปด้วยมุ่งมั่นเพื่อทำงานการศึกษามวลชน และสร้างความเข้มแข็งให้กับมวลชน โดยเฉพาะแรงงานหญิง เราจะพบกับทางออกได้ในที่สุด”*

หลังจากรัฐประหาร 2549 มุมมองของพวกเราหลายคนต่อการต่อสู้กับวิถีการปกครองแบบเอกาธิปไตยได้เปลี่ยนไป หลังจากประจักษ์ลึกซึ้งยิ่งถึงความกระหยิ่มยิ้มย่องของรัฐบาลที่ประกาศใช้ กระสุนจริงยิงประชาชนเมื่อปี 2553 ผู้คนจำนวนมากตระหนักได้ว่า ประเทศไทยได้ก้าวเข้าสู่การต่อสู้ระยะสุดท้ายของ 100 ปีแห่งการปฏิวัติเพื่อประชาธิปไตยประชาชน

ในยามที่ประชาชนทั่วโลกต่างกำลังพยายามหาทางพิทักษ์รักษาโลกอันสวยงามของ เราเอาไว้จากผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพอากาศ ประชาชนชาวสยามไม่ควรยอมติดกับอยู่กับการต่อสู้แห่งยุคโบราณกาลกับคณะองคมนตรีในพระองค์ และพวกนายพลสมองทึบทั้งหลาย ที่พยายามหมุนและลากจูงให้ประเทศไทยย้อนกลับไปสู่สังคมสมัยยุคกลางอยู่ร่ำไป

ไม่มีประชาชนคนใดที่มีความนับถือในศักยภาพของตัวเองจะสามารถทนนิ่งเฉยดูดายกับกองกำลังทหารที่ได้รับคำอวยพรจากพระบรมวงศานุวงศ์ กระหน่ำทำร้ายรัฐบาลที่ได้รับคะแนนเสียงท่วมท้นจากประชาชน และยอมให้คณะองคมนตรีในพระองค์ใส่โลโก้ใหม่มานั่งแทนที่พร้อมด้วยคณะเผด็จการทหารในนาม **“คณะกรรมการปฏิรูปการปกครองอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข”**

รัฐประหารปี 2549 พิสูจน์ในสิ่งที่ประชาชนต่างทราบกันดีว่าฝากกษัตริย์นิยมไม่มีความปรารถนาที่จะเคารพประชาธิปไตยมาตั้งแต่ต้นแล้ว และวางประชาธิปไตยไว้ให้อยู่ภายใต้พระมหากษัตริย์ ซึ่งภายใต้แนวคิดนี้ประชาชนชาวสยามจะไม่มีทางบรรลุซึ่งความฝันที่จะได้มาซึ่งประชาธิปไตยที่แท้จริงได้เลย

* * * * * * * * *

รัฐประหารของคณะกรรมการปฏิรูปการปกครองอันมีประมหากษัตริย์ทรง เป็นประมุข, 19 กันยายน 2549

รัฐประหาร 2549 เป็นดังระเบิดที่แผ่รังสีกระทบทุกผู้คนในสังคม ประชาชนจากทุกสาขาอาชีพเริ่มประจักษ์ว่า จะต้องมีการเปลี่ยนแปลงครั้งใหญ่ต่อวิถีการปกครองของประเทศเรา

ขบวนการคนเสื้อแดงที่เผยโฉมขึ้นมาเพื่อต่อต้านรอยัลลิสต์หัวรุนแรง(พวกเสื้อเหลือง) เริ่มตระหนักว่ามันถึงเวลาที่จะต้องฝ่ากฎอันมิพึงควรปฏิบัติในสังคมไทย เริ่มโฟกัสมาที่บทบาทของพระมหากษัตริย์มากขึ้น

เราจะยับยั้งไม่ได้ค่าย "ทหารของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว(ค่ายอำมาตย์กับทหารรักษาพระองค์)" ยิงใส่ฝูงชนได้อีกอย่างไร?

พวกเราจะหยุดยั้งไม่ให้พวกเขานำพาประเทศไทยไปสู่ความโกลาหลและเป็นตัวตลกในสายตาชาวโลกต่อไปได้อย่างไร? มีวิธีใดบ้างที่พวกเราจะสามารถนำมาใช้เพื่อยับยั้งการใช้อำนาจอันมิชอบของเหล่าองคมนตรีที่บ่อนเซาะทำลายกระบวนการประชาธิปไตยของไทย?

แน่นอนว่ามีนายพลบ้าคลั่งที่ปรารถนาเพียงการได้ยิงกระโหลกผู้คนจนสมองไหลนองท้องถนน มากเท่าที่จะมากได้ แต่เราก็อาจพึงระลึกถึงด้วยว่า ฟากกษัตริย์นิยมส่วนใหญ่ก็ไม่ต้องการทั้งสงครามกลางเมืองและการปะทะทางการเมืองนำพาประเทศถอยหลังตกต่ำลงไปเรื่อยๆ เช่นกัน

จำเป็นอย่างยิ่งที่ค่ายการเมืองต่างๆ จะต้องปฏิเสธยุทธศาสตร์การเมืองที่ไม่เป็นไปตามครรลองแห่งประชาธิปไตย และรวมตัวกันเรียกร้องให้มีการจัดการเลือกตั้งที่โปร่งใส บริสุทธิ์ ยุติธรรม ให้เกิดขึ้นโดยเร็วที่สุด

ประเทศไทยต้องการ "รัฐสภาคณะใหม่" ที่มีวาระสำคัญประการแรก - ในนามเพื่อสันติภาพ - ทำการขจัดอำนาจองคมนตรีและกองทัพในการแทรกแซงอำนาจการตัดสินใจของรัฐสภาให้หมดไปอย่างถาวร! ถ้าประชาชนชาวสยาม และ"คนไทยแท้" ต้องการประเทศที่ทันสมัย ทุกฝ่ายต้องหยุดแทงข้างหลัง และมาจับมือร่วมกันเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับระบบตัวแทนในระบอบประชาธิปไตยรัฐสภา

แทนที่จะมัวนั่งจินตนาการไปว่าตัวเองนั้นสูงส่งกว่าคนอื่น ชาวไทยแท้ที่ทาครีมหน้าขาว หน้าเด้งทั้งหลาย ต้องพิสูจน์ให้ได้จริงๆ เสียก่อนว่า พวกเขาและเธอเหล่านั้น เป็นคนที่รู้จักความพอเหมาะพอสม ด้วยการแสดงความนับถือและสนับสนุนพี่สาวน้องชายที่ทำงานกลางแดดจ้าเพื่อผลิตอาหารอันบริบูรณ์ให้พวกเขากิน

ถ้าคนที่ได้รับเครื่องราชอิสริยาภรณ์ ทั้งหลายต้องการปกป้องไม่ให้มงกุฎของพวกเขาต้องร่วงหล่นจมโคลนแล้วละก็ แทนที่จะแอบหลบอยู่เบื้องหลังกองกำลังทหารรักษาพระองค์ พวกเขาควรจะรวมตัวกันอยู่แถวหน้าและบอกองคมนตรีให้ส่งบรรดาทหารกลับบ้านไปได้แล้ว - และให้เลิกยุ่งกับการเมืองเสียที

การเล่นเกมส์ปิดตาหาเพื่อนของประชาคมนานาชาติ และอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ไปกับแนวคิด "ความเป็นไทย" กับค่ายกษัตริย์นิยมทั้งหลายในเมืองไทย เป็นการเล่นที่มักง่ายเกินไป เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนและสันติภาพระยะยาวในอินโดจีน ประชาคมนานาชาติจำต้องต่อต้านความโหดร้ายป่าเถื่อนที่เห็นกันต่อหน้าต่อตา รวมทั้งการคอรัปชั่นทางการเมืองของไทย และลุกขึ้นมาพูดเกี่ยวถึงการต่อสู้ของคนรากหญ้าส่วนใหญ่ในประเทศไทย ที่กำลังเรียกร้องให้ได้มาซึ่งประชาธิปไตย

คำให้การ (Testimony)

ถ้าประเทศไทยจะมุ่งหน้าสู่ถนนสู่ประชาธิปไตยและการพัฒนาที่ยั่งยืน ค่ายกษัตริย์และนายพลและกลุ่มขั้วอำนาจเก่า จำต้องหลีกทางให้กับประชาชนอย่างแท้จริง

เพื่อนๆ ของข้าพเจ้า และสหายหลายล้านคนในประเทศไทย ยังคงต่อสู้กับปัญหาคอรัปชั่นและความอยุติธรรมในสังคมอยู่ทุกเมื่อเชื่อวัน ประชาชนหลายหมื่นคนจากทั่วภูมิภาคเดินทางมายังเมืองกรุงเพื่อเข้าร่วมการต่อสู้ครั้งนี้ พวกเขาหลายคนยามนี้ มีชีวิตอยู่ภายใต้ความกลัวว่าจะถูกทำร้ายร่างกาย จับกุม และคุมขัง

ส่วนหนึ่งอาจจะเพราะความกลัวกฎหมายหมิ่นพระบรมเดชานุภาพ ส่วนหนึ่งอาจมาจากผลพวงของการเซนเซอร์ตัวเอง ส่วนหนึ่งอาจเนื่องมาจากเพราะความสำเร็จของหลายทศวรรษแห่งการโหมโฆษณาชวนเชื่อเกี่ยวกับพระราชกรณียกิจของสำนักพระราชวัง เรื่องราวของนักโทษคดีหมิ่นพระบรมเดชานุภาพไม่กี่คดีเท่านั้นที่เป็นที่รับรู้ในหมู่ประชาคมนานาชาติ

เกือบทุกวัน ผู้คนจำนวนไม่น้อย โดยเฉพาะคนตัวเล็กตัวน้อย ต่างก็เผชิญกับการคุกคามจากเจ้าหน้าที่รัฐ ในระดับที่แตกต่างกัน ตั้งแต่ระดับคุกคามเล็กๆ น้อยๆ จนถึงระดับที่รุนแรงและอันตรายต่อชีวิต

เพื่อนๆ ต่างก็แสดงความห่วงใยต่อความปลอดภัยของข้าพเจ้า และแนะนำให้ข้าพเจ้าอาศัยอยู่ในต่างแดนสักระยะหนึ่ง เพราะว่าสิ่งที่ข้าพเจ้าเขียนเกี่ยวกับเมืองไทยไม่สามารถเขียนถึงมันได้ อย่างตรงไปตรงมาในสภาพการเมืองในปัจจุบัน

ภาระกิจเฉพาะหน้าในขณะนี้คือ จะต้องทำให้ไม่มีช่องทางใดที่ทหารรักษาพระองค์จะสามารถเข้ามาขัดขวาง ข่มขู่ และคุกคามต่อพัฒนาการประชาธิปไตยไทยได้อีก

ยามนี้ ข้าพเจ้าทำได้แต่การติดตามและประเมินสถานการณ์การเมืองไทยจากนอกประเทศ ในสถานที่เคารพเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็น และเอื้ออำนวยให้ข้าพเจ้าสามารถศึกษาวิเคราะห์วิกฤติการเมืองไทยอย่างรอบด้าน และทำงานเพื่อสร้างให้เกิดการตระหนักถึงปัญหาของประเทศไทย ทั้งในหมู่ประชาชนในประเทศไทยและประชาคมนานาชาติ เพื่อร่วมกันสร้างหลักประกันว่าการเปลี่ยนผ่านไปสู่รัฐบาลที่เป็น ประชาธิปไตยที่สมบูรณ์ในประเทศไทยจะเป็นไปอย่างสันติวิธี

พวกเรายังคงจดจำ ยกย่องเชิดชู และคารวะต่อดวงวิญญาณหลายพันดวงที่ได้เสียสละเพื่อการต่อสู้เพื่อประชาธิปไตยของไทย วีรชนที่ได้เสียสละตัวเองเพื่อปลดปล่อยพวกเราออกจากการเป็นทาสรองรับคำสั่ง กลุ่มนิยมกษัตริย์ที่ฉ้อฉลและใช้อำนาจบาทใหญ่

ในนามของเสรีภาพและประชาธิปไตย พวกเราไม่สามารถยุติการทำงานที่มุ่งมั่นเพื่อการเสริมสร้างความสมานฉันท์และ สิทธิเท่าเทียมระหว่างมนุษย์ได้อีกต่อไป

จรรยา ยิ้มประเสริฐ

คำนำ

ขอสดุดี

รำลึก

ไว้อาลัย

ต่อผู้เสียชีวิตจากสงคราม
ประชาชน และสงคราม
เพื่อคงอำนาจแห่งลัทธิ
"ทหารของพระบาทสมเด็จ
พระเจ้าอยู่หัว"

ทุกคน

บทที่ 1

ราชอาณาจักรจักรี
(The Kingdom of the Chakri)

ในปีพุทธศักราช 2310 หลังจากกองทัพพม่าเผาทำลายกรุงศรีอยุธยาที่ฟอนเฟะและจวนเจียนจะล่มสลายจนเหลือเพียงซากปรักหักพัง อนาคตของบ้านเมืองขึ้นอยู่กับโชคชะตาของพระยาตาก เจ้าเมืองกำแพงเพชร ผู้เกิดมาในตระกูลสามัญชน ที่ได้ขับไล่กองกำลังพม่า ปราบปรามเหล่าขุนนางศักดินาที่แตกเป็นก๊กเป็นเหล่า และรวบรวมชนกลุ่มเล็ก-กลุ่มน้อยให้เข้ามาอยู่ร่วมกันภายใต้การปกครองของสยามอีกครั้ง

หลังจากกองทัพใหญ่ของพม่าถอนกำลังจากกรุงศรีอยุธยาเพื่อกลับไปจัดการปัญหาในบ้านเมืองของตัวเอง โดยทิ้งกองกำลังรักษาการณ์ไว้จำนวนหนึ่ง ภายในระยะเวลาไม่กี่เดือน ตากสินก็ตีกองกำลังพม่าที่เหลืออยู่จนแตกพ่าย และจัดการรวบรวมขุนนางที่แตกเป็นก๊กเป็นเหล่าให้มาอยู่ใต้การบังคับบัญชาได้อีกครั้ง และแล้วในปี พ.ศ. 2311 ด้วยวัยเพียง 34 ปี พระองค์ได้ประกาศแต่งตั้งตัวเองเป็นผู้ปกครองคนใหม่ของสยาม ณ กรุงธนบุรี ฝั่งตะวันตกของแม่น้ำเจ้าพระยา ตรงข้ามกับศูนย์กลางการค้าขายที่เรียกกันว่าบางมะกอก

หลังจากสิบห้าปีแห่งการสู้รบกับหัวเมืองต่างๆ ที่เคยเป็นเมืองขึ้นของอยุธยามาก่อน ให้กลับมาอยู่ในอาณาเขตการปกครอง รวมทั้งขยายอาณาเขตเพิ่มเติม ตากสินก็เหน็ดเหนื่อยอ่อนล้าเป็นอย่างมาก – อาจบางที จากความรู้สึกอดสูใจต่อภาพการนองเลือดในสนามรบมายาวนานหลายปี แหล่งข้อมูลหลายแหล่งมีแนวโน้มที่จะชี้ไปในทิศทาง

ที่ว่า พระองค์สวรรคตจากการถูกลากออกมาจากวัดทั้งจีวร ถูกยัดใส่ถุงผ้า แล้วทุบจนสิ้นพระชนม์ ตามคำสั่งของทองด้วง นายทหารคู่พระทัยที่สู้รบเคียงบ่าเคียงไหล่กันมาอย่างยาวนาน

ต้องขอบคุณตากสิน ทองด้วงได้เลื่อนยศขึ้นเรื่อยๆ และกลายเป็นมือขวาของพระองค์ - ดำรงตำแหน่งแม่ทัพหลายครั้ง จนได้เลื่อนชั้นเป็นเจ้าพระยามหาจักรี เพื่อทำรัฐประหารให้สำเร็จสมบูรณ์ ทองด้วงสั่งประหารชีวิตพระมเหสี เจ้าจอม และพระราชโอรสและพระราชธิดาของพระเจ้าตากสินรวมกันร่วม 30 พระองค์ รวมทั้งประหารชีวิตขุนนางและครอบครัวที่จงรักภักดีต่อพระเจ้ากรุงธนบุรีอีกหลายสิบชีวิต หลังจากนั้นก็แต่งตั้งตนเองขึ้นเป็นผู้ปกครองคนใหม่ ตั้งเมืองหลวงที่บางมะกอก ในปี 2325 และเป็นองค์ปฐมกษัตริย์แห่งราชวงศ์จักรี

ด้วยตระหนักถึงความจำเป็นที่จะต้องสร้างความชอบธรรมให้กับชาติกำเนิดสามัญชน ราชสำนักจักรีได้เริ่มพระราชขนบธรรมเนียมประเพณีและพิธีรีตรองอันมากมาย โดยการหยิบยืมมาจากราชธรรมเนียมของราชวงศ์ต่างๆ ตั้งแต่ราชสำนักอยุธยา ราชสำนักนครวัดนครธม ผสานกับลัทธิพรหมณ์ และลัทธิขงจื้อ – นำมาจากทุกที่ รวมทั้งพัฒนาภาษาแห่งราชสำนัก “ราชาศัพท์” ซึ่งเป็นภาษาที่แบ่งแยกสถานะทางชนชั้น โดยผู้ที่เป็นข้าราชสำนักหรือประชาชนที่จะเข้าเฝ้า จะต้องฝึกฝนเพื่อใช้พูดกับพระบรมวงศานุวงศ์ ทั้งหลายทั้งปวงเหล่านี้ ถูกนำมาใส่รวมกันอย่างชาญฉลาด อย่างน่าพิศวงงงวย ในหม้อซุปรสเลิศแห่งจักรี

> พระบรมวงศานุวงศ์และเหล่าเสนาบดีจัดอยู่ในชนชั้นสูงสุดในสังคม ไพร่ทาสจัดอยู่ในชนชั้นล่างสุดในสังคม ความเป็นศักดินาของสยามเข้มข้นมากขึ้นเรื่อยๆ ไม่ได้ลดลงเลยแม้แต่น้อย พอถึงปี พ.ศ. 2413 ทาสและลูกทาสทั้งหลายก็มีจำนวนมากถึงหนึ่งในสามของประชากรสยาม ไพร่ชายที่มีอายุตั้งแต่ 20-60 ปี ทุกคน จะต้องทำงานรับใช้นายปีละ 6 เดือน ไพร่สามารถซื้ออิสระภาพได้ด้วยการจ่ายเงินหรือผลิตผลทดแทนให้กับนาย และถ้ามีลูกชายที่ทำหน้าที่ไพร่ให้กับนายอยู่แล้วสามคน พ่อก็จะสามารถปลดประจำการได้อย่างถาวร ไม่ต้องทำหน้าที่อีกต่อไป

ในปี 2369 สยามได้เซ็นปฏิญญาว่าด้วยพระราชไมตรีและพาณิชย์ (Declaration of Amity and Commerce) กับอังกฤษ ซึ่งถือว่าเป็นการทำข้อตกลงทางการค้ากับอำนาจตะวันตกเป็นครั้งแรกของสยาม พร้อมกับนำมาซึ่งอาวุธที่ทันสมัย ความมั่งคั่ง และการเพิ่มขึ้นของชาวตะวันตกในบางกอก และมันได้ส่งผลกระทบต่อสยามเป็นระยะเวลาอันยาวนาน

ในปี 2370 กองทัพไทยบุกตีทำลายกรุงเวียงจันทร์ และทำให้ลาวแตกเป็นหัวเมืองย่อยๆ พร้อมทั้งขนเชลยจากประเทศลาวกลับมายังประเทศไทยและให้ตั้งถิ่นฐาน ณ บริเวณโขงตอนใต้ ที่ราบสูงโคราช หรือนำมาเป็นทาสที่บางกอก และอีกมากมาย การสู้รบกับญวนระหว่างปี 2385 - 2388 ที่มีทั้งแพ้และทั้งชนะ อย่างน้อยมันได้ช่วยกระชับความสัมพันธ์ระหว่างสยามกับแผ่นดินเขมรให้แนบแน่นขึ้น

เพื่อที่จะรักษาไว้ซึ่ง “สยามที่ยิ่งใหญ่” ที่มีอาณาเขตมากกว่าความสามารถที่จะดูแลได้ทั่วถึง พระบาทสมเด็จพระจอมเก้าเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ 4 (2394 - 2411) ได้เริ่มจัดกองทัพตามรูปแบบตะวันตก แต่กระนั้น ก็หาได้ทำให้สยามรอดพ้นจากเงื้อมมือแห่งมหาอำนาจอาณานิคมตะวันตกที่แผ่เข้ามาได้ไม่ “การฑูตเรือปืนกล” ของอังกฤษ ได้

บีบให้สยามต้องเซ็นสนธิสัญญาเบาริงห์(2398) ซึ่งเป็นการทำข้อตกลงการค้าเสรีที่ให้สิทธิพิเศษแก่อังกฤษมากมาย โดยเฉพาะการเข้าถึงการค้าไม้และสินค้าเกษตร พอถึงสิ้นปี 2399 สยามจำต้องเซ็นสนธิสัญญาแบบเดียวกันนี้กับประเทศชาติตะวันตกอื่นๆ ได้แก่ สหรัฐอเมริกา ฝรั่งเศส เดนมาร์ก โปตุเกส เนเธอแลนด์ เยอรมัน สวีเดน นอรเวย์ เบลเยี่ยม อิตาลี ออสเตรีย-ฮังการี สเปน รัสเซียและญี่ปุ่น

เพื่อที่จะหยุดการคุกคามจากอังกฤษ และโดยเฉพาะจากฝรั่งเศส พระจอมเกล้าและพระจุลจอมเกล้า(2411-2453) จำต้องแลกด้วยดินแดนที่ตากสินและทองด้วงไปตียึดมาเป็นอาณานิคม - หลายหัวเมืองในลาว กัมพูชาและมาเลเซีย แม้กระนั้น พระจุลจอมเกล้าก็ยังต้องรับมือกับแรงกดดันที่จะต้องแสดงให้มหาอำนาจจักรวรรดิทั้งหลายเห็นว่าราชอาณาจักรของพระองค์สามารถที่จะยืนหรือยืนอยู่ได้ท่ามกลางยุคสมัยแห่งการแข่งขันนี้ มันเป็นธุรกิจที่มีราคาแพงลิบลิ่ว

เพื่อที่จะรับมือกับการไหลบ่าเข้ามาของมหาอำนาจชาติจักรวรรดิจากตะวันตกโดยสูญเสียให้น้อยที่สุด จุฬาลงกรณ์จำต้องเรียนรู้ และในระดับหนึ่ง จำต้องลอกเลียนขนบธรรมเนียมประเพณี ทัศนคติและวิถีคิดของประเทศมหาอำนาจอาณานิคม เพื่อให้สามารถกุมอำนาจ ในฐานะองค์พระประมุขของสยามประเทศเอาไว้ได้ต่อไป พระองค์ยังได้สร้างความเข้มแข็งแห่งผบรนด์ “ลัทธิกษัตริย์นิยม” โดยการอุปภัมภ์ลัทธิชาตินิยม รวมทั้งการสร้างรายได้เพิ่มมากขึ้นให้กับท้องพระคลัง หนทางที่จะผ่าไปสู่ความสำเร็จมีวิธีเดียว ก็ด้วยการทำให้ประชาชนที่อยู่ในเขตแดนสยามต้องขึ้นอยู่กับคำสั่งตรงจากพระองค์เพียงผู้เดียวและวิถีทางเดียวที่จะทำได้ ก็คือการส่งพระราชโอรสและพระบรมวงศานุวงศ์ไปควบคุมหัวเมืองต่างๆ ที่ในอดีตปกครองกันด้วยความสัมพันธ์ระหว่างเครือญาติ ที่มีกฎระเบียบและรูปแบบการบริหารโดยเจ้าเมืองท้องถิ่น

นอกจากพื้นที่รอบเมืองหลวงแล้ว ประชาชนในพื้นที่รอบนอกต่างก็รู้สึกไม่พอใจ และต่อต้านความพยายามของจักรีที่จะเพิ่มระดับของการรีดนาทาเร้น ที่พวกเขาจำต้องทนแบกรับอยู่ก่อนแล้วให้มากยิ่งขึ้นไปอีก

สุลต่านทั้งหลายของปัตตานี ได้ต่อต้านการล่าอาณานิคมของสยามมาเป็นเวลาหลายร้อยปี และไม่เคยยินยอมพร้อมใจที่จะอยู่ภายใต้อาณานิคมอยุธยา เมื่อกรุงอยุธยาล่มสลาย สุลต่านที่ภาคใต้ต่างก็ผ่อนคลายได้บ้างว่าสามารถจะเป็นอิสระจากการบังคับให้เป็นทาสได้สักช่วงระยะเวลาหนึ่ง แต่จักรีก็มีความกระหายและมุ่งมั่น ที่ไม่ยิ่งหย่อนกว่าบรรพบุรุษ ที่จะควบรวมเอาปัตตานี ซึ่งเป็นเมืองท่าการค้าที่สำคัญมาไว้ในความครอบครอง หลังจากล้มเหลวจากการยึดครองภาคใต้อย่างเบ็ดเสร็จมาหลายครั้ง ในปี 2374 รัชกาลที่ 3 ได้รวมรวมไพร่พลกว่า 300,000 นาย เพื่อส่งไปยึดครองภาคใต้ การตีภาคใต้ครั้งนี้กระทำอย่างป่าเถื่อนยิ่งนัก เมืองท่าปัตตานีถูกทำลายราบเป็นหน้ากองและไม่สามารถฟื้นคืนสู่ยุคทองได้อีกตลอดกาล การกวาดล้างสิ้นสุดลงด้วยการจับเชลยจากปัตตานีกว่า 4,000 คน ผูกเอ็นร้อยหวายเข้าด้วยกัน เดินทางร่วมพันกิโลเมตรมายังบางกอก

และก็อีกครั้งหนึ่ง เมื่อรัชกาลที่ 5 พยายามที่จะบังคับให้ปัตตานีจ่ายภาษีตรงมายังท้องพระคลัง ก็ได้ใช้กองกำลังและความรุนแรงเพื่อบีบบังคับให้ชาวปัตตานีต้องปฏิบัติตาม เช่นเดียวกับที่เคยทำในอดีต และเช่นเดียววกับแนวนโยบายการจัดการกับภาคใต้ของผู้ปกครองคนต่อๆ มา **ในปี 2445 กบฏร้อยเอ็ดและกบฏเมืองแพร่ถูกปราบปรามอย่างโหดร้ายจากกองทัพที่ส่งมาจากบางกอก**

ความที่ส่วนกลางไม่เคยไว้วางใจต่อชาวมุสลิมมาเลย์ที่พูดภาษายาวี ได้นำมาสู่ความล้มเหลวครั้งแล้วครั้งเล่าของความพยายามอย่างบ้าคลั่งที่จะอัดฉีดโครงการต่างๆ เพื่อ “สร้างความเป็นไทย” ให้กับพวกเขาเหล่านั้น มากกว่าการอัดฉีดเงินลงไปเพื่อการพัฒนาภาคใต้อย่างแท้จริง เมื่อนโยบาย “สงครามยาเสพติด” โดยอำนาจเบ็ดเสร็จของทักษิณ ชินวัตร มาถึงภาคใต้ มันกลับยิ่งโหมกระพือไฟแห่งความรุนแรงและความตึงเครียดให้เพิ่มมากขึ้น และการลั่นไกแห่งการต่อสู้ก็ได้เริ่มขึ้นอีกครั้งหนึ่ง โดยที่ไม่มีสัญญาณอะไรเลยที่สามารถบ่งบอกว่าความรุนแรงที่ปะทุใหม่รอบนี้จะหยุดลงได้อย่างไร และนับตั้งแต่ปี 2548 มีประชาชนต้องเสียชีวิตจากความรุนแรงที่น่าสยดสยองและไม่น่าจะเกิดขึ้น ไปแล้วกว่า 4,400 คน

ขบวนการคนเสื้อแดงในปัจจุบันที่มีภูมิหลังหยั่งรากลึก ย้อนไปถึงการลุกขึ้นสู้ของชาวที่ราบสูงโคราชในปี 2503 2475 2467 และ 2444 และสาวได้ยาวไกลไปกว่านั้นอีกเนิ่นนานมากนัก ระหว่างเหตุการณ์การต่อสู้ที่เรียกว่า“กบฏร้อยเอ็ด” ในปี 2444 เมื่อนักสู้อีสานได้จับมีด จับพร้าลุกขึ้นสู้กับกองกำลังของจุฬาลงกรณ์ พวกเขา

ผู้กล้าชาวอีสานหลายร้อยคนได้ถูกสังหาร แกนนำหลายคนถูกตัดหัวและเสียบประจานที่ทุ่งสีเมือง จังหวัดอุบลราชธานี

สงครามเพื่อขยายราชอาณาจักรแห่งจักรีวงศ์ จึงเข้ากันได้ดีเป็นปี่เป็นขลุ่ยกับความเป็นมาของภาษาไทย และการส่งเสริมพุทธศาสนาเพียงแค่เปลือกผิว เพียงเพื่อใช้เป็นสัญลักษณ์แห่งความเป็นศูนย์รวมจิตใจของประชาชน และเพื่อปรับสภาพเส้นเขตแดนใหม่ที่สยามต้องเซ็นสนธิสัญญากับอังกฤษในปี 2552 (ภายใต้ข้อตกลงนี้ทำให้รัฐบาลสยามยอมยกเลิกดินแดนอธิปไตยเหนือดินแดน ไทรบุรี กลันตัน ตรังกานู และเปอร์ลิส สนธิสัญญาครั้งนี้อังกฤษได้ให้สยามกู้ยืมเงินจำนวนหลายล้านดอลลาร์เพื่อนำไปพัฒนากิจการรถไฟสู่ปีนัง) ถนนถูกสร้างขึ้นเพื่อเชื่อมหัวเมืองหลักต่างๆ รวมทั้งวัดและโรงเรียนเพื่อเผยแพร่ลัทธิศาสนาและชาตินิยม

การเลิกทาสที่กระทำอย่างค่อยเป็นค่อยไป จนสามารถเลิกทาสได้ทั้งหมดในปี 2448 แต่ประชาชนกลับตกเป็นเป้าแห่งการรีดนาทาเร้นจากจักรีมากขึ้นกว่าเดิม และภาษีกว่า 80% ที่เก็บได้ ถูกดูดเข้ามายังคลังหลวงเพื่อหล่อเลี้ยงบางกอกเท่านั้น กระบวนการจัดเก็บภาษีของจักรี ส่งผลให้มีการต่อต้านโครงสร้างอำนาจรวมศูนย์ ที่สั่งการจากเบื้องบนเช่นนี้อย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะต่อต้านการใช้มาตราการปราบปรามอย่างรุนแรงต่อประชาชนในเมืองที่ห่างไกล ที่สุดทนกับการถูกขูดรีดภาษีจนไม่เหลืออะไรไว้สำหรับการดำรงชีวิตของตัวเองและครอบครัว จนจำต้องลุกขึ้นมาประท้วง

ปฏิวัติ(Revolt)

การพยายามลุกขึ้นเรียกร้องรัฐธรรมนูญประชาธิปไตยครั้งแรก เริ่มต้นโดยกลุ่มนายทหารหนุ่มเมื่อปี 2453 ปีแรกแห่งการขึ้นครองราชย์ของระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ทางการได้เข้าจับกุมกลุ่มนายทหารหนุ่มประมาณ 150 คน ด้วยการใช้ข้ออ้างว่าพวกเขาวางแผนลอบปลงพระชนม์ ทั้งนี้แกนนำ 25 คน ต้องเข้าไปใช้ชีวิตอยู่ในคุกเป็นเวลา 12 ปี เหตุการณ์กบฏ ร.ศ. 130 ในปี 2453 จึงถือเป็นก้าวย่างแรก ที่นำมาสู่การรวมตัวกันของคณะราษฎร (the People's Party) ที่จัดตั้งขึ้น ณ กรุงปารีส เมื่อปี 2469

หมุดคณะราษฎร
ฝังอยู่ที่ลานพระบรมรูปทรงม้า เขียนว่า ."ณ ที่นี้ 24 มิถุนายน 2475 เวลาย่ำรุ่ง คณะราษฎรได้ก่อกำเนิดรัฐธรรมนูญ เพื่อความเจริญของชาติ"

มันเป็นช่วงเวลาแห่งคว้าวมยากลำบากแห่งภาวะเศรษฐกิจถดถอยทั่วโลก ด้วยสภาวะการณ์เช่นนี้ ชนชั้นนำใหม่ในสังคมสยามที่ได้รับการศึกษาจากตะวันตก เริ่มเปล่งเสียงแห่งความไม่พอใจมากขึ้นเรื่อยๆ ในท้ายที่สุด ได้ส่งผลดีให้คณะราษฎรที่นำโดยปรีดี พนมยงค์ สามารถวางแผนการทางเมืองจนทำให้ผู้มีอำนาจทั้งหลายที่แวดล้อมสถาบันพระมหากษัตริย์ไม่สามารถลุกขึ้นมาต่อต้านคณะราษฎรได้ หลังจากการทำรัฐประหารโดยไม่มีการสูญเสียเลือดเนื้อ คำประกาศของคณะราษฎรได้ถูกอ่านขึ้น ณ ลานหน้าพระที่นั่งอนัตสมาคม ในเวลาประมาณ 6 นาฬิกา เช้าตรู่ของวันที่ 24 มิถุนายน 2475 (ดูภาคผนวก 1) สามวันหลังจากนั้น รัฐธรรมนูญฉบับแรกของสยาม (ชั่วคราว) มีผลบังคับใช้ และวันที่ 24 มิถุนายนได้รับการเชิดชูว่าเป็นวันชาติไทย

แกนนำหลัก 2 คนของคณะราษฎร ได้แก่ พันตรีหลวงพิบูลสงคราม ทำหน้าที่กำกับฝ่ายทหาร และปรีดี พนมยงศ์ นักสังคมนิยมที่มีภูมิหลังมาจากครอบครัวชาวนา มีบทบาทนำในปีกพลเรือน(ฝ่ายวิชาการ) จอมพล ป. ดำรงตำแหน่งผู้นำประเทศในช่วงสงครามโลก เป็นผู้ที่ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีนานที่สุดของประเทศไทย รวมกันทั้งสิ้นเป็นระยะเวลาถึง 14 ปี เป็นผู้นำกระดูกเหล็กและเป็นคนเคร่งครัดและมีวินัย กระนั้นก็ตาม ในท้ายที่สุด ทั้งสองท่านก็แพ้เกมการเมืองของ "ขั้วอำนาจเก่า" และทั้งคู่เสียชีวิตในระหว่างที่ลี้ภัยที่ต่างแดน โดยจอมพลป. เสียชีวิตที่ญี่ปุ่น ปรีดีเสียชีวิตที่ปารีส

ปรีดีได้รับการยกย่องว่าเป็นผู้นำแห่งขบวนการประชาธิปไตยของไทย ได้สร้างผลงานทิ้งไว้ให้กับประเทศชาติมากมาย โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในช่วงที่ดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงต่างประเทศระหว่างปี 2478-2481 เขาที่ได้ทำงานอย่างหนักเพื่อเจรจากับประเทศ

มหาอำนาจอาณานิคมตะวันตก ให้ยกเลิกข้อตกลงการค้าเบาริงห์ที่เอารัดเอาเปรียบไทย

เมื่อวันที่ 24 มิถุนายน 2482 รัฐบาลจอมพล ป. ได้เปลี่ยนชื่อ ‘ราชอาณาจักรสยาม’ มาเป็น ‘ราชอาณาจักรไทย’ โดยให้เหตุผลว่าชื่อประเทศควรสะท้อนความเป็นเชื้อชาติของชนกลุ่มใหญ่ในสังคม (ขบวนการภาคประสังคมที่เริ่มเติบโตในประเทศไทยยามนี้ โดยเฉพาะในหมู่นักวิชาการ คือ การเรียกร้องให้มีการนำชื่อ “สยาม” กลับมาพิจารณาใช้เป็นชื่อประเทศอีกครั้งหนึ่ง)

แม้ว่าปรีดีจะได้รับการสนับสนุนจากเชื้อพระวงศ์บางคน และจากนายทหารระดับสูง แต่เขาก็เผชิญกับการต่อต้านจากพวกรอยัลลิสต์ตลอดระยะเวลา 15 ปีแห่งชีวิตการเมืองในไทย ก่อนที่จะถูกโค่นโดยรัฐประหารของฝ่ายรอยัลลิสต์เมื่อปี 2490 ด้วยความล้มเหลวจากการไม่ได้ลงไปจัดตั้งประชาชนและสร้างฐานมวลชนสนับสนุน คณะราษฎรจึงถูกบีบให้ต้องปรานีปรานอมโดยไม่เต็มใจกับแกนนำฝ่ายทหารมาโดยตลอด จนทำให้ทหารมีพื้นที่ทางการเมืองมากเกินไป และประสบความสำเร็จในการสร้างหลักประกันว่าประเทศไทยจะไม่มีทางได้ประสบพบพานกับวิธีธรรมาภิบาลรัฐสภาได้อย่างแท้จริงหลังจากสงครามโลกยุติลงแล้ว

แม้ว่าจะมีคณะรัฐบาลบางคณะที่สามารถบริหารบ้างเมืองได้บ้าง ก่อนที่สงครามโลกครั้งที่สองจะปะทุขึ้นมา พระบรมมหาราชวังจักรี ก็ไม่เคยโอบอุ้มประชาธิปไตยเลยแม้แต่น้อย ด้วยความร่วมมือกับสหรัฐอเมริกา ได้สอดส่ายหาช่องทางที่จะชะลอพัฒนาการด้านประชาธิปไตยของชาติอยู่ตลอดเวลา และก็ยังคงเป็นเช่นนั้นอยู่จนถึงทุกวันนี้

สงครามเย็นของลัทธิทหารในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว

(Cold War monarcho-militarism)

รูปแบบของวิถีเศรษฐกิจอุตสาหกรรมใหม่ๆ ได้ปรากฏขึ้นมามากมายภายหลังสงครามโลกครั้งที่สองอันน่าสยดสยองยุติลง ด้วยการเมืองวิถีการฑูต ที่ทิ้งปัญหาไว้มากมายทั่วโลกของพี่เบิ้ม สหรัฐอเมริกาที่ไม่ยอมปล่อยให้โอกาสที่จะได้เข้ามายึดครองสภาวะสูญญากาศทางการค้าที่ถูกระเบิดถล่มจนพังพินาศหลุดลอยไปจนสำเร็จ ในขณะที่สหรัฐฯ พยายามช่วยแต่งแต้มเติมสีให้กับผู้นำเผด็จการทั่วโลกในยามนั้นให้ดูเป็นผู้เป็นคนขึ้นมาบ้าง สตาลินและเหมา ทำดีที่สุดในแบบของพวกเขาคือการสังหารทุกคนทิ้งหมด โดยเฉพาะพวกเลือดสีน้ำเงิน และก่อนที่ทหารญี่ปุ่นคนสุดท้ายจะออกไปพ้นจากดินแดนอินโดจีนโลกก็ได้หวนกลับคืนสู่สภาวะชะงักงันทางการเมืองอีกครา

การลุกขึ้นเรียกร้องประชาธิปไตยและต่อต้านเผด็จการของประชาชนตลอดทั่วทั้งภูมิภาคเอเชีย ถูกโหมกระพือความโกรธแค้นด้วยการปราบปรามอย่างเหี้ยมโหดและจากการถูกใส่ร้ายป้ายสีให้บิดเบี้ยวไปจากความต้องการที่แท้จริงของประชาชน จากนโยบายการเมืองสงครามเย็นที่พวกฝ่ายขวาต้องการและจำเป็นจะต้องหล่อเลี้ยงสังคมด้วยลัทธิ “**ทหารของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว**”

ในขณะที่ประชาชนคนทั่วไปกำลังต่อสู้กับปัญหาข้าวยากหมากแพง ที่ในประเทศไทย แพนตากอนหนุนหลังนายทหารแห่งกองทัพไทย ปะทะกันอย่างดุเดือดและสุดแสนสกปรกกับค่ายนายพลตำรวจไทยที่หนุนหลังโดย CIA ทั้งสองฝ่ายต่างก็เหยียบย่ำลงไปในปลัก

โคลนของปัญหาที่ค้างคาใจของคนทั้งสังคมว่า **"ใครเป็นคนยิงในหลวงอานันท์เมื่อปี 2489 และเพราะเหตุใด?"**

ทันทีหลังจากที่ในหลวงอานันท์(รัชการที่ 8) พระชนมายุ 21 พระชนมพรรษา ถูกยิงสิ้นพระชนม์บนพระแท่นบรรทม พระอนุชาของพระองค์ที่มีพระชนมายุ 19 พระชนมพรรษา ได้รับการสถาปนาให้ขึ้นครองราชย์เป็นพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวพระองค์ใหม่ (รัชกาลที่ 9)

กฎหมายของคณะราษฎรปี 2475 ระบุถึงการกระทำที่ไม่ถือว่าหมิ่นพระมหากษัตริย์ ถ้าการกระทำนั้นสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายแห่งรัฐธรรมนูญ ในรัฐธรรมนูญชั่วคราวฉบับปี 2475 ระบุ ***"กษัตริย์ถูกฟ้องร้องคดีอาญายังโรงศาลไม่ได้ เป็นหน้าที่ของสภาผู้แทนราษฎรจะวินิจฉัย"*** รัฐธรรมนูญฉบับปี 2492 ของจอมพล ป. เติมเต็มช่องโหว่เหล่านี้ด้วย..***"องค์พระมหากษัตริย์ดำรงอยู่ในฐานะอันเป็นที่เคารพสักการ ผู้ใดจะละเมิดมิได้ ผู้ใดจะกล่าวหาหรือฟ้องร้องพระมหากษัตริย์ในทางใด ๆ มิได้"*** รัฐธรรมนูญ 16 ฉบับที่ตามมา ดำรงบทบัญญัตินี้ของรัฐธรรมนูญฉบับ 2492 ไว้ทุกประการ บทบัญญัติที่เป็นดั่งประตูให้ลัทธิทหารในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ที่กดขี่ข่มเหงรังแกประชาชน สามารถใช้มันมาบังคับให้ประชาชนต้อง "จงรักภักดี" ต่อพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ในทุกสิ่งที่พระองค์เป็น หรือไม่ได้เป็น ทรงกระทำ หรือไม่ได้ทรงกระทำ

วันที่ 16 กันยายน 2500 จอมพล ป. ในตำแหน่งนายกรัฐมนตรีได้สูญเสียอำนาจให้กับนายทหารฝ่ายขวา ด้วยความกลัวรัฐประหารและมีความปรารถนาอย่างลึกๆ ว่าควรจะได้นำปรีดีกลับมา เดินทางเข้าเฝ้าภูมิพลเพื่อขอการสนับสนุน แต่มันก็สายเกินไปเสียแล้ว พระมหากษัตริย์ผู้เป็นโอรสแห่งสวรรค์ในวัยหนุ่ม ได้เห็นพ้องร่วมใจกับนายพลคนโปรดไปเรียบร้อยแล้ว และได้ขอร้องให้จอมพล ป. ลาออก จอมพล ป. ปฏิเสธ สองชั่วโมงหลังจากนั้น จอมพลสฤษดิ์ ธนะรัตน์ ประกาศยึด

อำนาจ สองชั่วโมงหลังจากนั้นภูมิพลประกาศกฎอัยการศึกทั่วประเทศ โดยมีพระราชโองการดังนี้

> *"เนื่องด้วยปรากฏว่า รัฐบาลอันมีจอมพล ป. พิบูลสงคราม เป็นนายกรัฐมนตรี ได้บริหารราชการแผ่นดินไม่เป็นที่วางใจของประชาชน ทั้งไม่สามารถรักษาความสงบเรียบร้อยของบ้านเมืองได้ คณะทหาร ซึ่งมีจอมพลสฤษดิ์ ธนะรัตน์ เป็นหัวหน้า ได้เข้ายึดอำนาจการปกครองไว้ได้ และทำหน้าที่เป็นผู้รักษาการพระนครฝ่ายทหาร ข้าพเจ้าจึงขอแต่งตั้งจอมพลสฤษดิ์ ธนะรัตน์ เป็นผู้รักษาการพระนครฝ่ายทหาร ขอให้ประชาชนทั้งหลายจงอยู่ในความสงบ และให้ข้าราชการทุกฝ่ายฟังคำสั่งจอมพลสฤษดิ์ ธนะรัตน์ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป "*

นายกรัฐมนตรีจอมพล ป. ไม่มีเวลาแม้แต่จะหยิบแปรงสีฟัน ต้องหนีออกจากประเทศโดยทันที โดยมีผู้ติดตามเพียงสองสามคนเท่านั้น โดยเดินทางด้วยรถยนต์ ต่อด้วยเรือประมงเข้าไปยังเขมรทางเกาะกง พลตำรวจเอกเผ่า เจ้าพ่อฝิ่น ลี้ภัยไปอยู่ที่สวิสเซอร์แลนด์

> **ไม่มีใครเซ็นสนองพระบรมราชโองการของการลงพระปรมาภิไธยครั้งนี้ ถือเป็นการละเมิดรัฐธรรมนูญอย่างเปิดเผย ภูมิพลกระทำและพูดราวกับว่าพระองค์คือองค์พระมหากษัตริย์แห่งระบอบสมบูรณาญาสิทธิราชย์ นับตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา คณะองคมนตรี (มอบคืนให้กับพระองค์โดยรัฐธรรมนูญฉบับ 2492 ของจอมพลป.) เริ่มฟื้นคืนสู่อำนาจอย่างสมบูรณ์ - มีภาระหน้าที่ในฐานะคณะผู้มีอำนาจสั่งการสูงสุดในพระราชอาณาจักร**

โดยการหนุนหลังจากสหรัฐฯ อวยชัยให้พรโดยพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ที่ไม่ใส่ใจแม้แต่น้อยต่อกฎหมายและหลักการประชาธิปไตย รัฐประหาร 2500 ของสฤษดิ์ ได้ฟื้นคืนอำนาจแห่ง **"ทหารของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว"** ไว้อยู่เหนือสิ่งอื่นใดในชาติ

มาตรา 17 ในรัฐธรรมนูญฉบับปี 2502 ของสฤษดิ์ ได้ให้อำนาจสฤษดิ์อย่างสมบูรณ์ในการบดขยี้กิจกรรมหรือการกระทำใดๆ ก็ตามที่สฤษดิ์ถือว่า "เป็นภัยต่อชาติและราชบัลลังก์" อำนาจแห่งเผด็จการทหารอย่างแท้จริง! เพื่อแสดงความขอบคุณต่อภูมิพล สฤษดิ์มอบพระราชประเพณีมอบกราบใต้ฝ่าละอองธุลีพระบาทคืนให้พระมหากษัตริย์ นับตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา ผู้ใดก็ตามที่ไม่แสดงให้เห็นว่ารักและจงรักภักดีต่อองค์พระมหากษัตริย์ หรือปฏิสิทธิที่จะมอบกราบแทบเท้าและเปล่งคำราชาศัพท์ หรือไม่ยืนเคารพเพลงสรรเสริญพระบารมีจะต้องเสี่ยงกับการถูกตอบโต้อย่างรุนแรงและป่าเถื่อน

นับตั้งแต่ปี 2490 ภูมิพลได้อนุมัติรัฐประหาร 8 คณะ รัฐประหารแต่ละครั้งหมายถึงการเพิ่มมากขึ้นของพระราชอำนาจและพระราชทรัพย์ให้กับราชตระกูลจักรีและบรรดานายพลทั้งหลาย และยังเผื่อแผ่ไปถึงสถาปนิก วิศวกร และชาวเมืองกรุงที่ถูกดึงดูดเข้าสู่พระราชูปถัมภ์ของพระบรมหาราชวัง เผด็จการรอยัลลิสต์จอมพลสฤษดิ์ ธนะรัตน์ ได้สร้างบรรทัดฐานอันสูงยิ่งและน่าสะพรึงกลัวให้กับเผด็จการคนใหม่ที่ก่อเกิดตามมาหลังจากนั้น

ช่วงสิบปีระหว่างทศวรรษ 2490 ถึง 2500 ถือเป็นช่วงเวลาที่สำคัญยิ่งในประวัติศาสตร์ประเทศไทย บางท่านอาจจะกล่าวว่ามันเป็นเพราะความโชคร้ายของประเทศหรือเพราะว่ามันเกิดจากอิทธิพลจากภายนอก แต่พวกเราจำเป็นจะต้องยอมรับว่า ในระดับที่สูงมากทีเดียว อนาคตของชาติและปัญหาของประเทศ ณ ปัจจุบันนี้ ถูกตีประทับตราไว้โดยคุณลักษณะแห่งพระราชอาณาจักรเอง เป็นปัญหาที่เกิดขึ้นในบ้านของตัวเอง คุกรุ่นมาจากภายใน จากการแย่งชิงอำนาจของพวกชนชั้นสูงตั้งแต่ช่วงเวลานั้นเป็นต้นมา

กระนั้นก็ตาม เพื่ออนาคตของประเทศไทย มันมีคำถามที่สำคัญยิ่งต่อบริบททางประวัติศาสตร์ที่จำเป็นจะต้องค้นหาคำตอบ คืออำถามที่ว่า *"ภายหลังสงครามโลกยุติลง รัฐบาลของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวจะยังสามารถตีฆ้องร้องเป่าความเกลียดชัง จนทำให้ผู้คนลุกขึ้นมาเข่นฆ่าคนในชาติเดียวกันเอง - ทั้งต่อเกษตรกรหลายล้านคน ชาวประมงพื้นบ้าน รวมทั้งชนกลุ่มน้อยต่างๆ ได้สำเร็จหรือไม่ ถ้าไม่ใช่เพราะนโยบายต่อต้านคอมมิวนิสต์ พร้อมกับการหนุนหลังและคำสัญญาดอลลาร์จากการทำข้อตกลงสงครามเย็นกับลุงแซม?"*

การได้รับความช่วยเหลือจากสหรัฐฯ อย่างลับๆ ในตอนแรก จนกระทั่งอย่างเปิดเผยโจ่งแจ้งในเวลาต่อมา ได้เสริมสร้างความมั่นใจให้กับบรรดาองคมนตรีและกองทัพไทยที่มีสายสัมพันธ์ระหว่างกันแนบแน่นและเติบโตอย่างก้าวกระโดด

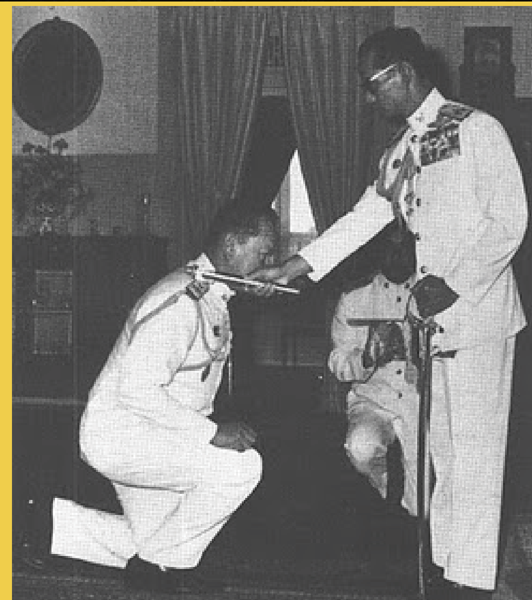

ทหารในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวเพื่อรัฐบาลของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว

Soldiers of the King for the Government of the King

เมื่อสฤษดิ์ก้าวขึ้นสู่อำนาจ เขาและพวกพ้องบรรดานายทหารของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวได้ใช้เวลาหลายเดือนก่อนหน้านั้น "เพื่อรักษาตัว" ที่สหรัฐฯ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวและโดยเฉพาะสมเด็พระบรมราชินีนาถ ได้เสด็จไปยังสหรัฐอเมริกาอย่างเอิกเริกหลายครั้ง

ช่วงต้นปี 2501 สฤษดิ์ "ป่วยหนัก" อีกครั้งหนึ่ง และต้องเดินทางไปรักษาตัวที่โรงพยาบาลทหารที่สหรัฐฯ พร้อมกับสร้างความมั่นใจให้นักลงทุนสหรัฐฯ ว่า ปรีดีจะไม่ได้รับอนุญาตให้กลับประเทศไทย

การรณรงค์ต่อต้านคอมมิวนิสต์ของรัฐบาลเผด็จการสฤษดิ์ โดยเชิดชูศูนย์รวมใจของคนไทยทั้งชาติ กระทำอย่างรุนแรงและบ้าคลั่ง–เพื่อล้างสมองของประชาชน เพื่อป้องกันไม่ให้ประชาชนลุกขึ้นทวงสิทธิตามระบอบประชาธิปไตย เพื่อสร้างความชอบธรรมของการเข้าแทรกแซงกระบวนการประชาธิปไตยของทหาร และเพื่อปกปิดข่าวฉาวความงี่เง่า และการละเมิดสิทธิรัฐธรรมนูญอันมีอย่างมากมายและมีมาอย่างต่อเนื่องของฝ่ายรอยัลลิสต์

ในปี 2503 สฤษดิ์ประกาศว่า นับตั้งแต่นี้ไป วันชาติของไทยจะเฉลิมฉลองในวันคล้ายวันเกิดของภูมิพล(5 ธันวาคม) ไม่ใช่วันที่ 24 มิถุนายน อีกต่อไป

“จับเรียบ ฆ่าเรียบ เผาเรียบ”

‘Arrest them all, kill them all, burnt them all’.

ในระหว่างการรณรงค์ต่อต้านคอมมิวนิสต์ของลัทธินิยมกษัตริย์ในช่วงทศวรรษ ที่ 2500 และ 2510 บ้านเรือนชาวบ้านทั้งหมู่บ้านถูกเผา โดยเฉพาะที่เห็นเด่นชัดในภาคอีสาน สำหรับชาวบ้านที่ไม่ถูกจับหรือถูกฆ่า ต่างก็ถูกผลักให้ต้องหลบหนีเข้าป่า ไม่ว่าจะเต็มใจหรือไม่เต็มใจก็ตาม พวกเขาไม่มีทางเลือกอื่น จำต้องไปขอความคุ้มครองจากพรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทย

ความน่าสะพรึงกลัวของสถานการณ์ในห้วงเวลานั้น จนถึงบัดนี้ยังเป็นเรื่องที่ไม่สามารถพรรณนาออกมาได้อย่างครบถ้วน ขอยกตัวอย่างแค่กรณีเหตุการณ์ที่เรียกว่า “ถังแดง” ที่เกิดขึ้นระหว่างปี 2514 และ 2516 ประชาชน 3,000 กว่าคน ที่จังหวัดพัทลุงภาคใต้ของไทยถูกสังหารอย่างเหี้ยมโหดจากทหารไทย ชาวบ้านเหล่านี้ถูกเผาทั้งเป็นในถังน้ำมัน ถูกผลักตกจากเขา และถูกจับยัดกระสอบและผลักลงมาจากเฮลิคอปเตอร์

ภายในปี 2513 มีจำนวนทหารสหรัฐฯ ประจำการอยู่ในประเทศไทยประมาณ 50,000 นาย โดยส่วนมากเป็นทหารอากาศที่ทำหน้าที่ขับเครื่องบินทิ้งระเบิดแบบปูพรมทั่วทั้งในเวียดนาม กัมพูชาและลาว และยังได้ทำหน้าที่ส่งต่ออุตสาหกรรมการค้าเพศในประเทศไทยมายังศตวรรษที่ 21

การลุกขึ้นสู้ในเดือนตุลาคม 2516 ทำให้ประเทศไทยสามารถขจัดเครื่องหมายการค้าชั้นพิเศษแห่ง “ทหารในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว” ของสฤษดิ์และถนอมลงไปได้ในที่สุด แต่ก็ได้มาด้วยชีวิตของนักศึกษาและกรรมกรวัยหนุ่มสาวร่วม 80 คน ที่ถูกสังหารโดยทหารและตำรวจ บางคนเสียชีวิตตรงที่ด้านหน้าของพระราชวังสวนจิตรลดานั่นเอง

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวพระราชทานนายกรัฐมนตรี นายกรัฐมนตรีได้จัดตั้งสภาร่างรัฐธรรมนูญ และสามารถจัดการเลือกตั้งได้สำเร็จในปี 2517 ทำให้ประชาชนชาวสยามได้มีเวลา 2 ปีกับรัฐบาลที่มาจากการเลือกตั้ง ซึ่งประชาชนก็ใช้มันอย่างคุ้มค่าด้วยการสั่งการให้สหรัฐฯ ถอนฐานทัพออกไปจากประเทศไทย

ด้วยความรู้สึกเสียหน้าที่พ่ายแพ้ต่อประชาชนชาวเวียตนาม กองทัพสหรัฐได้ย้ายหนีจากความรับผิดชอบต่ออาชญากรรมสงครามอันร้ายกาจในครั้งนี้ไปก่อนหน้านี้แล้ว พอถึงเดือนมิถุนายน 2519 ทหารสหรัฐฯ ที่เหลืออยู่ 27,000 นายพร้อมเครื่องบินรบ 300 ลำ ก็ได้ย้ายออกจากเมืองไทยไปจนหมดสิ้น ปัญหาคือ มันได้ทิ้งประเทศไทยไว้ให้เผชิญหน้ากับนายพลพุงปลิ้น ที่กำลังหวาดผวาว่าจะต้องอดยากปากแห้ง และกลัวว่ากางเกงหลวมโพลกจนหลุดล่วงลงมากองที่ตาตุ่ม

ไม่จำเป็นต้องพูดให้มากความ พระราชวังและหน่วยก่อกวนการเมืองที่อุดหนุนโดยสหรัฐฯ ได้ออกปฏิบัติการอีกครั้งหนึ่ง โดยการตามล่าผู้ที่ถูกหมายหัวว่าเป็นคอมมิวนิสต์ ด้วยตัวเลขหลายพันคนจำนวนรายชื่อของผู้ถูกฆาตกรรมและสังหารเริ่มมีจำนวนสูงขึ้นเรื่อยๆ อย่างน่าสะพรึงกลัว ผู้นำสหพันธ์ชาวนาชาวไร่แห่งประเทศไทยถูกสังหารกว่าสี่สิบคน

การปราบปรามของทหารในเดือนตุลาคม 2519 ส่งผลให้นักศึกษาและกรรมกร 42 คนถูกสังหารหมู่ ขบวนการแรงงานในยามนั้นทำได้เพียงการดูอยู่นิ่งเฉย เพียงแค่ 7 ปีหลังจากประชาชนชาวไทยประสบความสำเร็จในการขับไล่จอมพลถนอม ประชาชนชาวไทยก็พบ

ว่าพวกเขาต้องตกอยู่ใต้อำนาจเผด็จการของนายพลทหารแห่ง “ทหารในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว” พลเอกเปรม ติณสูลานนท์ และก็เป็นอีกครั้งหนึ่งที่จำเป็นจะต้องกร่นประนามถึงความอัปยศอดสูแห่งมนตราที่พร่ำร่ายกันอย่างน่าขบขันว่า “ชาติ ศาส์น กษัตริย์”

จากเอกสารที่มีผู้ค้นพบที่ลอนดอน เป็นเอกสารการบันทึกจากสถานฑูตอังกฤษที่กรุงเทพฯ บันทึกไว้เพียง 3 วันหลังจากการสังหารหมู่ประชาชนเมื่อปี 2519 รายงานการเข้าพบพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวของพระราชอาคันตุกะจากอังกฤษ ซึ่งไม่ได้ระบุชื่อว่าเป็นผู้ใดบันทึกไว้ดังนี้ *“ถ้าหากต้องเลือกระหว่างรัฐบาลทหารและนักศึกษาพระองค์คงจะต้องเลือกทหารถึงแม้จะไม่ชอบระบบเผด็จการ เพราะแม้นักศึกษาอาจจะมีอุดมการณ์แต่พวกเขาไม่มีประสบการณ์ ความรับผิดชอบและได้รับอิทธิพลภายนอกอย่างมาก ในขณะที่ทหารมีวินัยและความรับผิดชอบ มีความห่วงใยต่อความเป็นดีอยู่ดีของประเทศ รวมถึงมีประสบการณ์ในรัฐบาล”*

ประชาชนชาวไทยยังคงต้องพยายามอย่างต่อเนื่องที่จะปลดแอกตัวเองจาก “รัฐบาลของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว” โดย “ทหารของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว”

“ถ้าหากต้องเลือกระหว่างรัฐบาลทหารและนักศึกษา พระองค์คงจะต้องเลือกทหาร ถึงแม้จะไม่ชอบระบบเผด็จการ เพราะแม้นักศึกษาอาจจะมีอุดมการณ์แต่พวกเขาไม่มีประสบการณ์ ความรับผิดชอบ และได้รับอิทธิพลภายนอกอย่างมาก ในขณะที่ทหารมีวินัย และความรับผิดชอบ มีความห่วงใยต่อความเป็นดีอยู่ดีของประเทศ รวมถึงมีประสบการณ์ในรัฐบาล”

ความอิจฉาริษยาของพระบรมวงศานุวงศ์ (Regal jealousy)

องคมนตรีและรัฐบาลทหารในยุคทศวรรษที่ 2500 และ 2510 ได้ใช้ทุกมาตรการที่จะสร้างหลักประกันว่าจะสามารถควบคุมแหล่งทรัพยากร(ทรัพย์สินเงินตราและงบประมาณแผ่นดิน) ของสาธารณะทั้งหมดเอาไว้ให้ได้ และรักษาระดับของเงินสาธารณะ(และดอลลาร์จากสหรัฐฯ) ให้ไหลเวียนเข้าไปยังกองกำลังทหารรักษาพระองค์ โครงการพระราชดำริ คลังมหาสมบัติจักรี และเข้ากระเป๋าของพวกเขาเองอย่างไม่ขาดตกบกพร่อง ในระดับที่ยิ่งกว่าแค่สร้างความพึงพอใจ

เพื่อตอบสนองความต้องการของตัวเอง เมื่อทักษิณ ชินวัตร ก้าวขึ้นสู่อำนาจในปี 2544 ก็ได้พยายามสร้างความพึงพอพระทัยให้กับสถาบันพระมหากษัตริย์ และอนุมัติงบประมาณจำนวนมหาศาลให้กับคลังมหาสมบัติจักรี เมื่อสำนักพระราชวังขอบกว่า 3,000 ล้านบาท เพื่อจัดซื้อ โบอิ้ง 737-800 เพื่อบรรจุเพิ่มเติมในรายการพระราชพาหนะที่มีอยู่ก่อนหน้านี้แล้ว ซึ่งมีทั้งโบอิ้ง 737-400 แอร์บัส 319-300 แอร์บัส ACJ 319 เขาก็เซ็นอนุมัติให้อย่างง่ายดาย แต่การจ่ายเครื่องราชบรรณาการให้กับคลังมหาสมบัติจักรี ที่เปรียบดังหลุมที่ไม่มีก้นนี้ เป็นเกมไพ่ที่ไม่มีวันชนะ

ปัญหาคือ ทักษิณได้สร้างสมอำนาจบารมีที่แท้จริงขึ้นมาได้ด้วยเช่นกัน และนั่นเป็นสิ่งที่พระราชอาณาจักรจักรี ไม่อนุญาตให้กระทำและเป็นสิ่งที่ไม่สามารถให้อภัยได้ แม้ว่าเขาและพรรคไทยรักไทยจะชนะการเลือกตั้งด้วยคะแนนเสียงถล่มทะลายในปี 2544 และ 2548 ด้วยเส้นสายความสัมพันธ์ในฐานะนายตำรวจเก่า สายสัมพันธ์ของวงศ์ตระกูล และการผสานประโยชน์กับกลุ่มนักธุรกิจรายใหญ่ต่างๆ ทักษิณมีอำนาจมากพอที่จะปรับโครงสร้างการเมืองไทยหลังสงครามเย็นขึ้นมาใหม่ได้ รวมทั้งเป่าลมพัดใต้กระโปรงของพวกขั้วอำนาจการเมืองเก่า - สถาบันพระมหากษัตริย์ คณะองคมนตรี นายทหารระดับสูง สำนักงานทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์ และพรรคการเมืองแห่งปี 2489 ที่ชื่อว่าพรรคประชาธิปัตย์ - ให้เปิดโล่งได้

เขากลับเลือกเล่นเกมการเมืองของพวกขั้วอำนาจเก่า แม้ว่าจะมีความเหนือกว่ากลุ่มพวกนั้น และมีศักยภาพที่จะทำให้ตัวเขาเองและสส. ที่ได้รับเลือกตั้งเข้ามาจนเป็นเสียงข้างมากในสภา สามารถสลายขั้วอำนาจเก่าลงไปได้ ทว่าทักษิณก็เหมือนกับคนพวกนั้นตรงที่มีความโลภมากเกินไป แทนที่จะแก้ปัญหาคอรัปชั่นซึ่งเป็นต้นตอแห่งทุกความบิดเบี้ยวทางการเมืองไทย ตัวเขากลับกลายเป็นเหยื่อชิ้นงามให้ศัตรูมีเหตุผลและพื้นที่มากพอที่จะจัดตั้งขบวนการต่อต้านและโค่นเขาได้ในที่สุด - แต่ด้วยการทำเช่นนั้นด้วยเช่นกัน ที่กระทำกันกันอย่างโจ่งแจ้ง ไม่เคารพในกกติกาแห่งหลักการประชาธิปไตย - พระบรมมหาราชวัง คณะองคมนตรี กองกำลังรักษาพระองค์ พรรคประชาธิปัตย์ และขบวนการคนเสื้อเหลือง - กลับผลักให้ประเทศไทยก้าวเข้าขอบเส้นแห่งสภาวะสงครามประชาชนมากขึ้นเรื่อยๆ

ประชาชนคนเดินดินหาเช้ากินค่ำหาได้ประโยชน์อันใดไม่จากการพนันระดับสูงที่เดิมพันกันด้วยชีวิตและจิตวิญญาณของมนุษย์เช่นนี้

นับตั้งแต่ปี 2546 ประชาชนผู้บริสุทธิ์กว่า 7,000 คน ต้องตายไปโดยไม่มีกระบวนการพิจารณาความผิดในสังเวียนความชั่วร้ายที่พวกรอยัลลิสต์ในประเทศไทยได้ก่อขึ้น แต่มันก็ยากมาก

ขึ้นเรื่อยๆ เช่นกัน ที่จะกดหัวประชาชนให้อยู่กับความกลัวได้อีกต่อไปด้วยการใช้กองกำลังทหารปราบปรามประชาชน และก็ยากมากขึ้นเรื่อยๆ อีกเช่นกัน แม้แค่คิดจะทำ ที่พวกชั่วอำนาจเก่าจะสามารถฟอกล้างมืออันสกปรกของพวกเขาให้ขาวสะอาดได้เหมือนแต่ก่อน คนเสื้อแดงเดินขบวนประท้วงกันต่อเนื่องอีกครั้งในจำนวนเรือนหมื่นและเรือนแสน

ในวันที่ 20 กันยายน 2549 มีบันทึกการสนทนาระหว่างฑูตสหรัฐฯ ที่กรุงเทพฯ กับพลเอกสนธิ หัวหน้าคณะรัฐประหาร เปิดภาพให้เห็นว่า "เมื่อคืน" พลเอกเปรม ติณสูลานนท์ ได้นำพลเอกสนธิและผู้นำเหล่าทัพเข้าวัง เพื่อขอพรจากพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวในการปฏิบัติการของพวกเขา *"ในหลวงทรงดูผ่อนคลายและมีความสุข ยิ้มแย้มตลอดการสนทนา"*

การสนับสนุนของวังต่อการทำรัฐประหาร 2549 และการสนับสนุนของวังเพื่อสนับสนุนการทำลายกระบวนการทางการเมืองที่มีมาต่อ เนื่องหลังจากนั้น ที่นำโดยสมเด็จพระนางเจ้าพระบรมราชินินาถ จนเป็นที่ประจักษ์ชัดแจ้งต่อสาธารณะชน ถือเป็นการตบหน้าประชาชนอย่างแรง และมันได้ยกระดับความไม่พอใจของประชาชนจนสูงยิ่ง และประกายไฟแห่งแรงบันดาลใจเพื่อลุกขึ้นสู้ได้ถูกจุดขึ้นมา เพียงแค่ชื่อที่คณะรัฐประหาร 2549 เจาะจงเลือกใช้ - คณะปฏิรูปการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข - ก็เป็นการดูถูกประชาชนอย่างซึ่งๆ หน้า ในตัวของมันเองอยู่แล้ว

ในช่วง 60 ปีที่ผ่านมา ประชาชนผู้บริสุทธิ์นับหมื่นหมื่นคน ถูกฆาตกรรมโดยการอนุมัติจากวังให้มีการกวาดล้างและปราบปรามประชาชนได้ ตัวเลขที่แท้จริงยากที่จะสืบค้นได้ หรือไม่ก็ไม่มีการบันทึกเอาไว้ แต่เมื่อพยายามค้นคว้าถึงเรื่องราวการสูญเสียเพราะสงครามแย่งชิงอำนาจทางการเมืองนี้ มันมีความน่าเชื่อถือได้ว่าจำนวนผู้เสียชีวิตจากการปราบปรามทางการเมืองไทยที่ผ่านมาน่าจะมีเกือบ 30,000 คน

ประกฎการณ์ที่สังเกตเห็นได้ชัดเจนในการฆาตกรรมหมู่ประชาชนภายใต้ "ประชาธิปไตยภายใต้สถาบันพระมหากษัตริย์" คือไม่มีทหารแม้แต่ผู้เดียว ไม่มีเจ้าหน้าที่แม้แต่คนเดียว - ไม่มีใคร - ถูกตัดสินลงโทษในการกระทำเหล่านี้ ทุกคนได้รับพระราชทานอภัยโทษจากพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ผู้กระทำความผิดที่ร้ายแรงที่สุดได้รับเครื่องราชอิสริยาภรณ์หลายชั้น และผู้กระทำความผิดร้ายแรงมากที่สุดได้รับพระราชทานเพลิงศพ

ตลอด 60 ปีที่ผ่านมา ได้ฉายภาพซ้ำๆ กันไปมาหลายครั้ง แห่งการเสียสละชีวิตผู้คนสักสี่สิบ ห้าสิบคน และการประหารชีวิตหรือสังหารนักคิดและนักเขียนที่ไม่เห็นด้วยสักสิบหรือยี่สิบคน อันเป็นส่วนหนึ่งของเกมส์จักรีที่วางแผนไว้เพื่อกดหัวคนทั้งสังคมเอาไว้ตลอดไป ในนามแห่งการรักษาความสงบเรียบร้อยและความมั่นคง(ภายในชาติ) แห่งราชอาณาจักรจักรี

112

คณะองคมนตรีปัจจุบัน โดยมีพลเอกเปรม ติณสูลานนท์ ประธานองคมนตรี ประกอบด้วย นายเชาว์ ณ ศีลวันต์ นายธานินท์ กรัยวิเชียร พลเรือตรี หม่อมหลวงอัศนี ปราโมช พลอากาศตรีกำธน สินธวานนท์ พลอากาศเอกสิทธิ เศวตศิลา นายจุลนภ สนิทวงศ์ ณ อยุธยา พลเอกพิจิตร กุลละวณิชย์ นายอำพล เสนาณรงค์ นายจำรัส เขมะจารุ หม่อมหลวงทวีสันต์ ลดาวัลย์ หม่อมราชวงศ์เทพกมล เทวกุล นายศักดา โมกขมรรคกุล นายเกษม วัฒนชัย นายพลากร สุวรรณรัฐ นายสวัสดิ์ วัฒนายากร พลเอกสุรยุทธ์ จุลานนท์ นายสันติ ทักราล พลเรือเอกชุมพล ปัจจุสานนท์

เครื่องราชย์

ขั้วอำนาจเก่า

The Old Power Gang

เลือดเนื้อเชื้อไขจักรี นำโดยประมุขของตระกูลที่ได้รับการยกย่องว่าเป็นพระมหากษัตริย์ที่ร่ำรวยที่สุดในโลก และในฐานะปัจเจกบุคคล เป็นผู้ลงทุนมากที่สุดในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย สมาชิกแห่งราชตระกูลจักรีผลิตลูกหลานมากมายเพื่อราชอาณาจักร - ทั้งนักการฑูต ผู้พิพากษา ผู้อำนวยการ หัวหน้าสำนักงาน สมาชิกพรรคประชาธิปัตย์ เลือดเนื้อเชื้อไขตระกูลนี้ทำหน้าที่กันอย่างแข็งขันในการรณรงค์ “ปกป้องสถาบัน”

คณะองคมนตรี แต่งตั้งโดยพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลเดช (83) ประกอบไปด้วยลูกเรือ 19 คน (อายุต่ำสุด 63) ในทางหลักการยังคงนำโดยพลเอกเปรม ติณสูลานนท์ นักจัดการการเมืองที่เจนจัดที่สุดในเมืองไทย “ป๋าเปรม” ขณะนี้อายุ 92 ปี สมาชิกทั้งหมดของคณะองคมนตรีคืออดีตนายพล อดีตนายกรัฐมนตรี อดีตผู้พิพากษาศาลต่างๆ โดยทุกคนผสานเป็นหนึ่งและดำเนินกุศโลบายต่างๆ เพื่อบริหารสถาบันจักรี ไม่เคยมีอดีตนายกรัฐมนตรีที่มาจากการเลือกตั้งได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งองคมนตรี อดีตนายกรัฐมนตรีสามคนที่อยู่ในคณะองคมนตรีในปัจจุบันนี้(สองคนมียศพลเอก) เป็นอดีตนายกรัฐมนตรีพระราชทานทั้งสามคน และเป็นผู้ที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับเหล่าองคมนตรีของในหลวง(นายกรัฐมนตรีของไทยทั้ง 27 คน ไม่มีทางที่จะได้นั่งบริหารประเทศ ถ้าไม่ประกาศตัวเป็นผู้จงรักภักดี)

กองทัพไทย มีกำลังพลประจำการทั้งสิ้น 315,000 นาย และมีทหารกองหนุนอีก 200,000 นาย และมีนายพลกว่า 1,000 นาย ใน

ด้านความเข้มแข็งของกองทัพ ประเทศไทยถูกจัดอยู่ที่ลำดับ 28 ของโลก ในด้านจำนวนทหารและหน่วยทหารก่อกวน ประเทศไทยถูกจัดอยู่ในลำดับที่ 18 กองทัพไทยทำสัญญาทางการทหารกับกว่า 20 ประเทศ และนับตั้งแต่รัฐประหาร 2549 บรรดานายพลท๊อปบู๊ตสามารถต่อรองจนได้งบประมาณทหารเพิ่มขึ้นมาอีกเท่าตัว จาก 86,000 ล้านบาท มาเป็นร่วม 200,000 ล้านบาท (จาก 3.9 พันล้านดอลลาร์ มาเป็น 6.6 พันล้านดอลลาร์)

- หลังจากการทำรัฐประหาร 2549 กองทัพยื่นบิลเรียกเก็บเงินให้กับรัฐบาลเป็นตัวเงินแค่ 1,000 ล้านบาท แต่บิลเรียกเก็บเงินของการปราบปรามคนเสื้อแดงในปี 2553 เพิ่มสูงขึ้นอย่างมากจนแม้แต่พวกรอยัลลิสต์ด้วยกันเองยังถึงกับขมวดคิ้ว เพราะมันเป็นตัวเลขสูงถึงกว่า 10,000 ล้านบาท - ไม่มีรายการบัญชี ไม่เจรจา ห้ามโตเถียง - จ่ายมาอย่างเดียว

- กองทหารรักษาพระองค์ ถือว่าเป็นกองกำลังที่ทันสมัยที่สุด มีทหารในสังกัดกว่า 30,000 นาย เป็นกองทหารที่ได้รับสิทธิพิเศษมากมาย โดยเฉพาะนายพลทั้งหลายในค่ายทหารเสือราชินี คือนายพลที่มีอิทธิพลสูงสุดในกองทัพไทย

หลังจากวีรกรรมอันยิ่งใหญ่แห่งการสั่งเคลื่อนกองกำลังทหารรักษาพระองค์ทำการสังหารประชาชนไป 91 ศพ ระหว่างการปราบปรามคนเสื้อแดงเมื่อเดือนพฤษภาคม 2553 ในเดือนตุลาคม พลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา แห่งค่ายทหารเสือราชินี ได้ก้าวขึ้นมารับตำแหน่งผู้บัญชาการกองทัพบก (รับช่วงต่อจากผู้บัญชาการกองทัพบกคนก่อนหน้านี้ ที่เป็นนายพลแห่งค่ายทหารเสือราชินีเช่นกัน) กองกำลังรักษาพระองค์ถูกเคลื่อนพลเพื่อมาปราบปราบประชาชนหลายครั้ง เป็นกองกำลังเดียวที่เชื่อมั่นได้มากที่สุดสำหรับงานปราบปรามประชาชนเช่นนี้

พรรคประชาธิปัตย์ หรือจะเรียกได้ว่า สิ่งตกค้างมานับตั้งแต่รัฐประหาร 2490 อยู่รอดมาได้จนถึงปัจจุบันในฐานะปีกฝ่ายพลเรือนของรัฐบาล “ทหารในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว” พรรคประชาธิปัตย์ไม่เคยได้รับคะแนนเสียงเลือกตั้งมากกว่า 40% นับตั้งแต่ลงสมัครรับเลือกตั้ง

- หลังจากที่กองทัพกำจัดทักษิณได้ในปี 2549 และฝ่ายรอยัลลิสต์ได้มอบกราบขึ้นสู่อำนาจเมื่อปลายปี 2551 หัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์จากอีตันและและออกฟอร์ด ฉายา “ดีแต่พูด” อภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ประกาศกฎอัยการศึกในเดือนเมษายน 2553 และเปิดไฟเขียวให้พลเอกประยุทธ์ใช้กระสุนจริงยิงประชาชนในเดือนพฤษภาคม 2553 นับตั้งแต่นั้นมาเขาได้พยายามอย่างหนักที่จะบอกกับประชาคมโลกว่าการเสียชีวิต 91 คน บาดเจ็บ 2,000 คน และผู้ประท้วง 470 ถูกจับกุม เป็นการกระทำที่สมเหตุสมผล อภิสิทธิ์หน้าหวานยังได้ประกาศใช้กฎหมายพรบ.ฉุกเฉินของทักษิณ จัดตั้งและสนับสนุนงบประมาณต่อกองกำลัง “ลูกเสือไซเบอร์” เพื่อทำหน้าที่บล๊อคกระแสการวิพากษ์วิจารณ์ต่างๆ และยังได้ส่งเสริมและให้การสนับสนุนด้านงบประมาณต่อแผนการจัดตั้งกองกำลังปกป้องสถาบัน 800,000 คน โดยมุ่งเป้าไปที่เด็กหนุ่ม เพื่อให้ทำหน้าที่เป็นสายลับคอยสอดส่องคนในหมู่บ้านตัวเอง

- เมื่อเกิดวิกฤติเศรษฐกิจทั่วเอเชียในปี 2540 พรรคประชาธิปัตย์กู้เงิน 17,000 ล้านดอลลาร์สรอ. จาก IMF และมีเงื่อนไขผูกพันให้ประเทศไทยต้องแก้กฎหมายเพื่อเปิดเสรีเต็มรูปแบบ แต่เป็นทักษิณ ชินวัตร ไม่ใช่พรรคประชาธิปัตย์ที่เป็นรัฐบาลที่ใช้หนี้ก้อนนี้

- ในปี 2551 อภิสิทธิ์วิศวกรรมเงินกู้ในรูปแบบเดียวกับ IMF อีกครั้งหนึ่ง แต่ครั้งนี้เป็นจำนวนถึง 27,000 ล้านดอลลาร์ โดยขาดเสียงมวลชนสนับสนุน ได้แต่สวดมนต์ภาวนาว่าเงินที่กู้มาจะสามารถซื้อความรักจากประชาชนได้ และอภิสิทธิ์ก็ได้เริ่มเจรจาเงินกู้รอบใหม่เรียบร้อยแล้วสำหรับงบประมาณติดลบประจำปี 2554 แม้แต่สื่อกระแสหลักที่เซนเซอร์ตัวเองกันอย่างเหนียวแน่น ก็ยังต้องลงข่าวเกี่ยวกับการเจรจาเงินกู้งวดนี้ ใครล่ะจะเป็นคนจ่ายเงินกู้เพื่อ "ปกป้องสถาบัน" กว่า 40,000 ล้านดอลลาร์ของอภิสิทธิ์? สำนักงานทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์?

ที่ผ่านมา **ข้าราชการกว่า 2 ล้านคน และพนักงานรัฐวิสาหกิจกว่าห้าแสนคน** คือ ฐานคะแนนหลักของพรรครอยัลลิสต์ประชาธิปัตย์ เป็นกลุ่มคนที่ถูกอบรมสั่งสอนมาตั้งแต่อ้อนแต่ออกว่า ถ้าต้องการมีชีวิตที่สุขสบาย ห้ามตั้งคำถามกับกลุ่มขั้วอำนาจเก่าอย่างเด็ดขาด

พวกอนุรักษ์นิยมรอยัลลิสต์ชนชั้นสูง การมีนามสกุลพระราชทานช่วยให้ชีวิตง่ายขึ้นเยอะ ทั้งการเข้าถึงการบริการต่างๆ จากภาครัฐ - ทั้งเรื่องโรงเรียน และการรักษาพยาบาล และก็ยังเป็นดั่งใบประกาศนียบัตรชั้นดีในการสมัครงานในหน่วยงานของรัฐ หรือ โครงการพระราชดำริต่างๆ ซึ่งเป็นงานที่มีสวัสดิการและสิทธิประโยชน์มากมาย คนกลุ่มนี้ส่วนใหญ่สนับสนุนการรณรงค์ "ปกป้องสถาบัน"

คนไทยเชื้อสายจีน ประมาณ 14% ของ ประชากรไทย คือ คนไทยที่มีบรรพบุรุษเป็นคนจีนที่พากันอพยพเข้ามายังประเทศไทย เพราะสภาพความยากไร้ที่ประเทศจีน (โดยเฉพาะปลายสมัยอยุธยาและต้นรัตนโกสินทร์) และก็ไหลตามมาอีกระลอกในช่วงการกวาดล้างของเหมา เป็นต้น คนกลุ่มนี้ที่สามารถสร้างตัวเองจนประสบความสำเร็จทางธุรกิจ - ผ่านการทำงานหนัก หรือเพราะความเฉียบแหลมในการทำธุรกิจ ต่างก็มีความเต็มใจที่จะได้ขยับฐานะและเลื่อนลำดับชั้น โดยการให้เงินสนับสนุน "เดอะ คอเปอเรชั่น" นักธุรกิจคนไทยเชื้อสายจีนจึงเป็นกลุ่มคนที่มีอิทธิพลสูงยิ่งต่อทั้งภาคธุรกิจและวงการการเมืองของไทย แต่ก็จนกระทั่งทศวรรษที่ 2510 ที่ครอบครัวคนจีนอพยพ สามารถทำเรื่องขอสัญชาติไทยและนามสกุลไทย ซึ่งคนไทยเชื้อสายจีนกลุ่มที่มั่งคั่งและร่ำรวย ต่างก็ยินดีปรีดาที่จะลบภาพอดีตแห่งการถูกหยามเหยียด และเข้าร่วมกับขบวนการต่อต้านคอมมิวนิสต์ รอยัลลิสต์ชาตินิยม และสร้างสายสัมพันธ์กับทหาร

เจ้าหน้าที่รัฐ คนที่ได้รับเงินเดือนจากภาษีประชาชนแล้วยังแสวงหาประโยชน์ในทุกโครงการของรัฐ โดยเฉพาะในโครงการก่อสร้างต่างๆ งบประมาณ 30-80% ไม่ได้ตกถึงการก่อสร้างอย่างแท้จริง ครึ่งหรือกว่าครึ่งถูกใช้จ่ายเป็นค่าพรีเมี่ยมและค่าอำนวยความสะดวกที่หักส่วนไล่กันมาตั้งแต่ระดับรัฐมนตรีจนถึงผู้ใหญ่บ้าน แม้ว่า

ข้าราชการบางคนที่เข้ามาทำงานด้วยจิตสำนึกเพื่อบริการประชาชน อย่างแท้จริง ในท้ายที่สุดก็จะถูกสภาพแวดล้อมบีบให้ต้องร่วมเป็นส่วนหนึ่งของบรรจุภัณฑ์ใน โซ่ความสัมพันธ์ของโครงสร้างรัฐที่คอรัปชั่นนี้ เมื่อวันที่ 29 พฤษจิกายน 2553 ทีมวิจัยของหอการค้าไทยเปิดเผยข้อมูลจากการศึกษาว่า **นักธุรกิจ 80% ยอมรับว่าต้องจ่ายไม่ต่ำกว่า 25% ของงบประมาณในโครงการที่ประมูลได้ให้กับนักการ เมืองและข้าราชการ**

ตำรวจไทย ประเทศไทยมีจำนวนตำรวจในเครื่องแบบประมาณ 200,000 นาย แต่ก็เป็นกลุ่มคนที่ตกขอบชนชั้นสูงในสังคม พวกเขามีเงินเดือนและสวัสดิการต่ำ และหลายคนจำต้องซื้อแม้แต่อาวุธปืนด้วยตัวเอง เวลาส่วนใหญ่ของพวกเขาจึงหมกมุ่นอยู่กับการแสวงหาทุกช่องหน้าต่างและทุกช่วง โอกาสที่จะทำเงินและรายได้เพิ่มเติมส่วนใหญ่ก็จากการรีดไถ ทั้งคนงานต่างชาติ บาร์ คาราโอเกะ คาสิโน อาบอบนวด ซ่อง หวยใต้ดิน รวมทั้งโต๊ะพนันบอล หรือพนันมวย และยังรวมทั้งจากขบวนการค้ายาเสพติด และขบวนการลักลอบขนของเถื่อน อื่นๆ อีกมากมาย วิถีชีวิตใช้กฎหมายเพื่อแสวงประโยชน์แบบนี้สวมใส่ได้พอดีกับพวกขั้วอำนาจเก่า บางครั้งก็ยังมีการจัดสรรผลประโยชน์ระหว่างกันได้บ้าง และพวกเขาก็จะเอาหูไปนาเอาตาไปไร่ยามที่ตำรวจแสวงหาประโยชน์และขโมยจากคนจนเพื่อซื้อปืนมาใช้ควบคุมคนจนอีกทีหนึ่ง มันคือตัวอย่างแห่งความสำเร็จแห่งทฤษฎี “เศรษฐกิจพอเพียง” ของจักรี

ผู้ดีตีนแดงแห่งบางกอก 80% ของภาษีในประเทศไทย

ถูกดูดกลืนเข้ามาเพื่อหล่อเลี้ยงกรุงเทพมหานครอมรรัตนโกสินทร์ฯ รัฐบาลเผด็จการทหารหลังสงครามโลก(ผู้ให้คำปรึกษาในคณะองคมนตรี) ได้จับประเทศไทยเป็นตัวประกัน - โดยวางคนของตัวเองให้ไว้ในทุกทุกตำแหน่งสำคัญที่มีอำนาจและหน้าที่สั่งการ วิถีแบบนี้ก่อกำเนิดชนชั้นกลางเศรษฐีใหม่ที่ไม่ค่อยมีการศึกษา ที่ไม่ต้องการสิ่งใดมากกว่าการหนีไปให้พ้นจากความยากจน และไปซบตักนายทุนเสรีนิยมใหม่คนไหนก็ได้ สิ่งที่คนชั้นกลางชาวกรุงเทพต้องการและคิดจึงมักจะสวนทางหรือไม่ใช่สิ่งเดียวกันกับที่คนอื่นๆ ในประเทศไทยอีกร่วม 60 ล้านคนคิดหรือต้องการ

เพื่อดำรงสถานะและความอยู่ยั้งยืนยงของพวกอภิสิทธิชน ภาระหน้าที่ที่สำคัญยิ่งของพรรคประชาธิปัตย์คือ การสร้างความเชื่อมั่นว่าสถาบันพระมหากษัตริย์จะลอยอยู่เหนือคำวิพากษ์วิจารณ์ทั้งมวล พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวต้องได้รับการนำเสนอในฐานะองค์พระมหากษัตริย์ที่ซื่อสัตย์ที่สุด เป็นผู้ที่ทรงงานหนักที่สุดในประเทศไทย เป็นผู้ที่ใสสะอาดดุจดั่งพระพุทธเจ้า

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว คณะองคมนตรี กองทหารรักษาพระองค์ และพรรคประชาธิปัตย์ คือขั้วอำนาจเก่า เป็นกลุ่มคนที่ไม่สามารถทำอะไรผิด และดังนั้นจึงไม่สามารถถูกนำมาตัดสินให้ต้องรับผิดชอบต่อปัญหาใดๆ ทั้งสิ้น ปัญหาทั้งหลายทั้งมวลเกิดจาก "คนอื่น" หรือพรรคการเมืองอื่น – ไม่ใช่ความรับผิดชอบของพวกเขา เมื่อเกิดความขัดแย้งทางการเมืองที่รุนแรงด้วยประชาชน "กลุ่มอื่น" ชาวกรุงเทพจะเชื่อฟังคำตัดสินอันบริสุทธิ์ของในหลวงของพวกเขา ไม่ใช่ของรัฐบาล

เรื่องที่น่าเศร้าสะเทือนใจยิ่งนักคือ ในความพยายามที่ยาวนาน ต่อสู้มาด้วยความเจ็บปวดเพื่อเรียกร้องความยุติธรรมขั้นพื้นฐานตามครรลองประชาธิปไตย ประชาชนคนทั่วไปแทบไม่เคยหยุดที่จะเฝ้ารอวันที่ "ในหลวงของพวกเขา" จะสนับสนุนการต่อสู้ของพวกเขา แต่ "พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว" กลับหันหลังให้พวกเขาครั้งแล้วครั้งเล่า อิงแอบอยู่เบื้องหลังเหล่านายทหารและความมั่นคงและมั่งคั่งของสำนักงานทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์ (ซึ่งมีมูลค่าประมาณสามหมื่นล้านดอลลาร์ หรือ 1.2 ล้านล้านบาท)

ชะตาชีวิตภายใต้โหราศาสตร์
Living with the fortune-teller

ความยิ่งใหญ่แห่งเครือข่ายจักรีเกิดจากการไม่ใส่ใจในกลไกการทำงานของรัฐสภา เข้มข้นทั้งในระดับของความกว้างและความลึกของสำนักพระราชวังในการเข้ามาจัดการ "โครงการพระราชดำริ" ต่างๆ โดยการรับหน้าเอาความสำเร็จไปเป็นของตัวเองจนหมดสิ้น เหลือทิ้งไว้แต่ผักเหี่ยวๆ ให้เป็นผลงานของรัฐบาล ที่อาจจะเคยมีความจริงใจและจริงจังในการทำงานเพื่อสร้างหลักธรรมาธิบาลเพื่อสังคมที่เท่าเทียมอยู่บ้างก็ตามที

ดินแดนประเทศนี้เป็นของใคร? ในราชอาณาจักรจักรี พื้นดินทุกตารางนิ้วสามารถจะถูกยึดคืนโดยข้าราชการของในหลวง "ในนามของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว" ในนามของ "พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว" สถาบันพระมหากษัตริย์คือผู้ออกใบ "ประกาศนียบัตรแห่งการคอรัปชั่น" ให้กับพวกเขาเหล่านั้น

การไม่ได้รับอนุญาตให้วิพากษ์วิจารณ์สถาบันพระมหากษัตริย์หมายถึงการไม่ได้รับอนุญาตให้วิพากษ์วิจารณ์สถาปนิก วิศวกร นักพัฒนา นักลงทุน และผู้จัดการทั้งหลายที่ทำงานให้กับโครงการพระราชดำริ ซึ่งไม่มากก็น้อย คือกลุ่มคนที่มีอิทธิพลครอบงำทุกภาคส่วนในสังคมไทย ทั้งบริบททางสังคมวัฒนธรรม สังคมเศรษฐกิจ และในการวางแผนการพัฒนาแผ่นดิน

การไม่สามารถตั้งคำถามได้หมายถึงงานการศึกษาวิจัยต่างๆ เกี่ยวกับคนจน (ลำเอียงอย่างที่สุด) อยู่บนการวิเคราะห์คนจน (แบบผิดๆ) และสูญเสียทุกหลักการแห่งเหตุผลและตรรกะ ส่งผลให้การบริหารประเทศของรัฐบาลอยู่ในกำมือของนักการเมืองสันหลังหวะ หมอดูผู้มีชื่อเสียง ผู้วิเศษ รวมทั้งกระบวนการตัดต่อยืนทั้งหลาย

ความฝันของพระนางเจ้า..จนเป็นที่มาของเพลง"ความฝันอันสูงสุด" "เมื่อ 25 มกราคม 2515 ..ณ พระตำหนักภูพิงค์ราชนิเวศน์..สมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถได้ทรงสุบินนิมิตว่าสมเด็จพระนเรศวรมหาราชได้เสด็จฯมาปรากฏพระองค์ขึ้นที่หน้าพระแท่นบรรทม .. และได้มีกระแสพระดำรัส แก่สมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถว่า พระองค์ท่านปัจจุบันนี้ ดวงพระวิญญาณยังอยู่ในประเทศไทย เพราะทรงเป็นห่วงบ้านเมือง .. และที่มาปรากฏในสุบินนิมิตนี้ก็เพื่อจะทรงเตือนว่า ในอนาคตต่อจากนี้ไป บ้านเมืองไทยจะประสบกับความวุ่นวายยุ่งยาก และความมืดมนยิ่งขึ้น อย่างน่ากลัวอันตราย"
ที่มา http://account.payap.ac.th/song/dream.html

คนจนกราบไหว้อะไรก็ได้ ที่บันดาลโชคลาภและลขหวย

เมื่อ วันที่ 31 มี.ค. 2553 ณ . . . มีชาวบ้านจำนวนมากพากันไปกราบไหว้ต้นกล้วยประหลาด ซึ่งออกเครือกลางลำต้น และมีร้อยหวี . . . ชาวบ้านที่รู้ข่าวต่างแตกตื่นมาดูวันละกว่าร้อยคน และกราบไหว้ขอโชคลาภ

http://iam.hunsa.com/hanako/article/41016

บทที่ 2

ราคาที่ต้องจ่ายให้กับลัทธิสมบูรณาญาสิทธิราชย์(The costs of monarchism)

สำหรับประชาชนในประเทศไทย ราคาของชีวิตมนุษย์และราคาค้านวัตถุที่ต้องจ่ายเพื่อการดำรงไว้ซึ่งลัทธิกษัตริย์บุรุษต้องเป็นใหญ่ เริ่มเป็นราคาที่สูงเกินกว่ากำลังจะจ่ายได้ เมื่อระบบโลกแห่งศตวรรษที่ 21 ต่างมุ่งหน้าสู่การสร้างธรรมาภิบาลทางการปกครอง ลัทธิกษัตริย์บุรุษต้องเป็นใหญ่กลายเป็นภาระค่าใช้จ่ายที่หนักเกินไปที่ไม่สามารถหาเหตุผลอันควรมารองรับได้ และค่าใช้จ่ายเพื่อการหลบซ่อนค่าใช้จ่ายของราชอาณาจักรจักรีที่แท้จริง เป็นการกระทำที่ดูถูกประชาชนทุกคน

ราชินีและเจ้าจอม

Consorts and concubines

พระมหากษัตริย์ 5 พระองค์แรกแห่งราชวงศ์จักรีผลิตพระราชโอรสและพระราชธิดากันอย่างมากมาย จากราชินีและเจ้าจอมที่มีพระองค์ละหลายสิบคน

รัชกาลที่ 1 สามารถผลิตพระราชโอรสและพระราชธิดาทั้งสิ้น 42 พระองค์ รัชกาลที่ 2 ทำได้ 73 พระองค์ รัชกาลที่สามทำได้ดีกว่าเสด็จปู่นิดหน่อย ด้วยจำนวน 51 พระองค์ ไม่มีคำว่าสายเกินไป ตั้งแต่พระชนมายุ 48 พระชนมพรรษา รัชกาลที่ 4 ทำสถิติสูงสุดที่ไม่มีพระมหากษัตริย์พระองค์ใดลบสถิติได้ ด้วยจำนวนพระราชโอรสและพระราชธิดารวมกันทั้งสิ้น 82 พระองค์ ในช่วงระยะเวลาเพียงแค่ 16 ปีแห่งการครองราชย์ หรือ 5.1 พระองค์ต่อปี รัชกาลที่ 5 เริ่มครองราชย์แต่วัยเยาว์ สามารถผลิตพระราชโอรสและพระราชธิดา 77 พระองค์ จากราชินีและเจ้าจอม 36 คน ในจำนวนราชินีและเจ้าจอมที่พระองค์มีทั้งสิ้น 92 คน ราชินีทั้งสี่คนของพระองค์เป็นน้องสาวของพระองค์เอง ที่กำเนิดจากเจ้าจอมสองคนในพระมงกุฎเกล้ารัชกาลที่ 4

ความงมงายในเรื่องการสืบสายเลือดบริสุทธิ์ของจักรี บ่อยครั้งนำไปสู่เกมส์อำนาจในพระราชสำนักอันโหดเหี้ยม ยิ่งไม่ต้องกล่าวถึงว่ามันส่งผลต่อการขาดวิสัยทัศน์แห่งการเปิดโลกทัศน์ แต่การขยายฮาเรมก็เป็นภาระหน้าที่จำเป็นสำหรับจักรีด้วยเช่นกัน ทั้งนี้การมีพระราชโอรสและพระราชธิดาเป็นจำนวนมาก เป็นดังชิปเพื่อการแลกเปลี่ยนและถ่วงดุลอำนาจ เพื่อการเจรจาต่อรองกับเสนาบดีที่มีอิทธิพลและพ่อค้าวานิชผู้มั่งคั่ง และเชื่อมความสัมพันธ์ให้พวกเขาเข้ามาสวามิภักดิ์

ด้วยการมีพระราชโอรส พระราชธิดา ราชินีและเจ้าจอมกระจายอยู่ทั่วทุกมุมของขอบเขตพระบรมมหาราชวัง การเสียชีวิตอย่างมีเงื่อน

งำตั้งแต่เยาว์วัยโดยเฉพาะพระราชโอรส เป็นชีวิตทุกวี่วันอันขมขื่นของราชินีและเจ้าจอมจำนวนไม่น้อย และการปลงพระชนม์เพื่อแย่งชิงราชบัลลังก์ ก็เป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องในประวัติศาสตร์ของไทย ซึ่งไม่มีกรณีไหนจะเป็นตัวอย่างที่ดีที่สุดเท่ากับกรณีการเสียชีวิตของในหลวงอานันท์เมื่อปี 2489

ในความพยายามอย่างหนักเพื่อผนวกรวมดินแดนทั้งหลายให้มาอยู่ภายใต้การควบคุมของจักรีอย่างเบ็ดเสร็จ การเข้าถึงทรัพยากรถูกจัดระบบระเบียบอย่างเข้มงวดจนแทบจะไม่มีทางที่ประชาชนคนชั้นล่างจะเข้าถึงมันได้

ความเป็นไทย (Thainess)

เพื่อที่จะตอกตรึงยึดอำนาจให้แข็งแกร่ง จักรีได้รวบรวมและฟื้นคืนชีพพระราชพิธี รวมทั้งเครื่องทรงอาภรณ์สายสะพายตามลำดับชั้นต่างๆ ขึ้นมาอย่างมากมาย ทั้งนำมาปรับปรุงและประยุกต์ให้เข้ากับยุคสมัยอย่างต่อเนื่อง อาทิ พิธีกรรมถือน้ำพิพัฒน์สัตยาที่ประกอบพิธีกรรมโดยพระครูพราหมณ์ ที่ข้าราชบริพารหรือผู้ที่เข้าร่วมในพระราชพิธีจะต้องกล่าวคำปฏิญาณว่าจะจงรักภักดีต่อพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และเพื่อพระบาทสมเด็จเจ้าอยู่หัวแต่เพียงผู้เดียวเท่านั้น

พระราชพิธีจำนวนมาก ถูกประกาศยกเลิกหลังการปฏิวัติรัฐธรรมนูญปี 2475 แต่ก็ได้รับการทะยอยฟื้นคืนขึ้นมาอีกครั้งในทศวรรษที่ 2490 และ 2500 โดยสฤษดิ์และถนอม โดยเฉพาะพระราชพิธีที่เกี่ยวข้องกับการมอบเครื่องราชอิสริยาภรณ์ชั้นต่างๆ ซึ่งในลำดับชั้นต่ำสุด(ทั้งมอบและซื้อขายกัน) มอบให้ข้าราชการและประชาชนหลายหมื่นคนทุกปี เพื่อโอกาสแห่งการแต่งกายเต็มยศรับเครื่องราชย์พร้อมกับภาพถ่ายเพื่อนำไปใส่กรอบตั้งโชว์

วัฒนธรรมจากตะวันตกได้ถูกสั่งนำเข้าโดยราชสำนักเช่นกันผ่านทางราชินีและเจ้าจอมทั้งหลาย นับตั้งแต่สมัยพระจอมเกล้าเป็นต้นมา พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวเองก็ได้ทรงเสด็จประพาสต่างประเทศเพื่อเพิ่มพูนความรู้หลายครั้ง และยังได้ส่งพระราช

โอรสหลายพระองค์ไปศึกษายังรัสเซีย อังกฤษ เยอรมัน และฝรั่งเศส เป็นต้น

ด้วยที่ทรงศึกษาภาษาอังกฤษอย่างแตกฉาน รัชกาลที่ 6 (2453 - 2468) จากโรงเรียนทหารแซนเฮิสต์ (ประเทศอังกฤษ) พระองค์ทรงพระเกษมสำราญยิ่งในการแปลและร้อยกรองวรรณกรรมภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทยหลายเรื่อง จนได้รับยกย่องว่าสมเด็จพระมหาธีรราชเจ้า รัชกาลที่ 6 ส่งเสริมครอบครัวแบบผัวเดียว-เมียเดียว ทรงประกาศให้ประชาชนใช้นามสกุล โดยที่พระองค์ได้ทรงพระราชทานนามสกุลกว่า 6,400 นามสกุลพระราชทาน - 864 นามสกุลพระราชทานให้กับราชองครักษ์ 1,134 นามสกุลพระราชทานให้กับนายทหารเสนาบดี พระราชทาน 457 นามสกุลให้กับทหารเสือป่า และอีก 278 นามสกุลให้กับนักเรียนโรงเรียนนายร้อยๆ ต่างๆ เป็นต้น คณะรัฐบาลของคณะราษฎร์ได้ออกกฎหมายลักษณะผัวเมียในปี 2478

รัชกาลที่ 6 มีพระราชธิดาเพียงพระองค์เดียว พระราชบัลลังก์จึงสืบต่อโดยประชาธิปก พระอนุชา และพระราชโอรสองค์สุดท้องในจำนวน 33 พระองค์ของจุฬาลงกรณ์

พระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว (2468-2477) อดีตศิษย์เก่าอีตันและโรงเรียนทหารวูลวิซซ์(อังกฤษ) รับมรดกสยามที่อยู่ในช่วงสับสนวุ่นวาย ดำเนินรอยตามพระราชบิดาในหลวงรัชกาลที่ 5 ทรงห้อมล้อมไปด้วยเหล่าอำมาตย์รอยัลลิสต์ และหนุนเสริมวิถีคณาธิปไตยโดยชนชั้นสูง ผ่านทางการจัดตั้งอภิรัฐมนตรีสภาที่สมาชิกสภาทุกคนมาจากพระบรมวงศานุวงศ์ชั้นผู้ใหญ่ แม้ว่าประชาธิปกจะตระหนักดีถึงความจำเป็นจะต้องเปลี่ยนแปลงธรรมนูญการปกครองและยกเลิกระบบอำนาจรวมศูนย์ แต่ก็ได้เผชิญกับปฏิกริยาต่อต้านโดยเฉพาะต่อความคิดเห็นของดำรง (2415 – 2486) เสด็จอา พระอนุชาของจุฬาลงกรณ์

ประชาธิปกไม่มีบุตร ในหลวงอานันท์(รัชกาลที่ 8) ประสูติที่เยอรมัน และในหลวงภูมิพล(รัชกาลที่ 9) ประสูติที่สหรัฐฯ ทั้งคู่เป็นหลานปู่ของจุฬาลงกรณ์ (รัชกาลที่ 5) ทั้งสองพระองค์เรียนหนังสือที่สวิสและฝรั่งเศส

มีตระกูลเลือดเนื้อเชื้อไขของจักรี (นามสกุลที่พระราชทานให้กับประชากรที่เป็นลูกหลานของพระราชโอรสและพระราชธิดาทั้งหลาย) อยู่ประมาณ 150 ราชสกุล ครอบครัวเหล่านี้มีแนวโน้มที่จะรับใช้อยู่ในสำนักพระราชวัง และดูแลกิจการโครงการพระราชดำริที่มีมากมายหลายร้อยโครงการ

การศึกษาแบบไทยไทย กรมพระยาดำรงราชานุภาพเป็นที่รู้จักในนามของผู้ปฏิรูปกองทัพไทยให้เป็นตะวันตก จัดตั้งโรงเรียนนายร้อยทหาร ส่งเสริมให้วัดต่างๆ เปิดชั้นเรียนสอนหนังสือและกระตุ้นให้คนเข้าเรียนหนังสือ พยายามให้คนตื่นตัวเรื่องสุขอนามัยแบบตะวันตก จัดตั้งสถานพยาบาลและโรงเรียนการแพทย์ และจัดระบบโครงสร้างการเมืองการปกครองส่วนภูมิภาค แต่ดำรงคือ “บิดาแห่งประวัติศาสตร์ไทย” และ “พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว” ได้รับการยกย่องว่าเป็น “บิดาแห่งการศึกษาไทย”

ข้อเขียนกว่า 650 ชิ้น ที่ผลิตขึ้นโดยดำรง นักประวัติศาสตร์ราชสำนักที่ศึกษาค้นคว้าด้วยพระองค์เอง ได้กลายเป็นข้อเขียนที่นำมาใช้ในการวางรากฐานสำหรับหอสมุดแห่งชาติ และพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ กรมพระยาดำรงตัดสินใจลี้ภัยไปปีนังหลังจากการรัฐประหารประชาธิปไตยเมื่อปี 2475 นับตั้งแต่นั้นมา นักประวัติศาสตร์ประชาชนต่างก็ต้องฝ่าฟันกับอุปสรรคนานาประการ บ่อยครั้งหมายถึงการต้อง

เสี่ยงชีวิต เพื่อที่จะเอาชนะความเอียงกะเท่เร่ในทุกด้านของประวัติศาสตร์ไทยที่บันทึกไว้โดยระบบสมบูรณาญาสิทธิราชย์ของจักรี โดยเฉพาะอย่างยิ่งความเป็นมาของภาษาไทย ที่มา "ของความเป็นไทย" และทำไมกองทัพไทยถึงได้ป่าเถื่อนและรุนแรง

การศึกษาไทยถูกครอบครองพื้นที่นับตั้งแต่ต้นแล้วด้วยชุดหนังสือของกรมพระดำรงราชานุภาพและของในหลวงรัชกาลที่ 5 นับตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา และมันยังตามมาอย่างไม่ขาดสายด้วยหนังสือของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวหรือของพระเทพ เป็นต้น ระบบการศึกษาไทย(กระทรวงศึกษาธิการ) กำลังจะหายใจไม่ออกจากการถูกถาโถมใส่ด้วยข้อมูลและราชสาส์น "โองการสวรรค์" ของจักรี จนเหลือพื้นที่การศึกษาเพียงน้อยนิดเท่านั้นให้กับนักทฤษฎี นักปรัชญา นักวิชาการ และนักเขียนคนอื่นๆ

เกือบจะทั้งหมดก็ว่าได้ ประวัติศาสตร์ไทยถูกเขียนขึ้นมา "โดยชนชั้นสูงเพื่อชนชั้นสูง" เพียงต้นทศวรรษที่ 2520 เอกสารสิ่งพิมพ์ต่างๆ ที่ไม่ได้รับอนุมัติจากจักรีอาจจะไม่ถูกกล่าวหาว่าเป็นภัยต่อความมั่งคงของชาติ การอัดฉีดงบประมาณเพื่อห้องสมุดสาธารณะก่อนทศวรรษที่ 2530 เป็นเรื่องที่ไม่ได้กระทำอย่างแพร่หลาย นับตั้งแต่ทศวรรษที่ 2490 ถึงทศวรรษที่ 2520 ประชาชนจำต้องเอาหนังสือไปหลบซ่อนไว้ ความกลัวที่ราชอาณาจักรมีต่อนักคิดนักเขียนจนกลายเป็นความหวาดระแวงต่อเนื้อหาในหนังสือ พุ่งสูงขึ้นหลังการปราบปรามนักศึกษาปี 2519 ยามนั้น เพื่อความปลอดภัยของตัวเอง ผู้คนจำต้องเอาหนังสือหรืองานวรรณกรรมที่ไม่มั่นใจว่าเป็นหนังสือต้องห้ามทางการเมืองหรือไม่ ไปเผาทำลายทิ้งหรือไม่ก็ฝังซ่อนไว้ใต้ดิน

มุมมองและวิถีแห่งการอุปถัมภ์งานวรรณกรรมของราชอาณาจักร มีหน้าที่เพียงเพื่อกดทับแรงบันดาลใจในการศึกษาหาความรู้ของประชาชน สำเร็จดังที่ตั้งใจ มันได้ชลอการต่อสู้เพื่อปลดแอกชนชั้น

กรรมาชีพได้จริงๆ เสียด้วย มันยังได้นำมาซึ่งสิ่งที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ คือการผลักผู้คนในสังคมให้พากันหลงไหลอยู่กับลัทธิบูชาตัวเอง (กบในกะลาครอบ) และหลงไหลคลั่งไคล้ในวัตถุนิยม ที่แผ่รังสีแห่งความชั่วร้ายมาสู่การสะกัดกั้นการถกเถียงทางการเมืองจนถึงในปัจจุบัน และส่งผลให้เกิดความรู้สึกไม่มั่นคงในสังคมเพิ่มมากขึ้น และความรู้สึกไม่มั่นคงในสังคมก็ส่งผลต่อการเจริญเติบโตของอิทธิพลของ โหราศาสตร์ ความเชื่อในโชคลางและของขลัง ที่ขาดสติ เหลวไหลและไร้เหตุผลมากขึ้นเรื่อยๆ แต่ขณะเดียวกันมันก็ได้ปลดปล่อยคนหนุ่มสาวจำนวนหนึ่งให้ตื่นตัวมากขึ้นต่อสภาพการถูกจำกัดและริดรอนเสรีภาพในการพูด พวกเขากระหายต่อการเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร ลุกขึ้นมาเผชิญหน้ากับโครงสร้างชนชั้นอำนาจที่กดขี่ ต้องการรู้อย่างแท้จริงว่าจิตสำนึกจากเบื้องลึกของจิตใจของพวกเขาเกี่ยวกับความ "ถูก -ผิด" เป็น "ความถูกต้อง" และ "ความผิดพลาด" จริงตามความรู้สึกของพวกเขาหรือไม่?

มีการทำการสำรวจเมื่อปี 2539 เกี่ยวกับบทบาทผู้หญิงในการจัดการระบบนิเวศน์ชุมชน ได้มีรายงานผลสำรวจไว้ว่า ผู้หญิง 54% ไม่เคยอ่านหนังสือพิมพ์และ 71% ไม่เคยอ่านวารสาน ผู้หญิง 94% ได้รับข้อมูลข่าวสารผ่านทางทีวี 76% รับรู้จากการบอกต่อจากคนอื่น 73% รับฟังจากวิทยุชุมชน 55% รับฟังจากรายการวิทยุและผู้หญิงจำนวน 46% รับข้อมูลจากสื่อประชาสัมพันธ์ต่างๆ

ปีนี้เป็นปี 2554 แล้ว แต่ทุกๆ เช้าประชาชนมากกว่าครึ่งหนึ่งของประเทศนี้ ยังคงถูกครอบงำโดยไม่มีความเคารพในสิทธิส่วนบุคคลของพวกเขา ด้วยรายการวิทยุที่โหมโฆษณาชวนเชื่อจากรัฐบาล ที่เปิด

ลั่นไปทั่วทั้งหมู่บ้านผ่านทางลำโพงดังแสบแก้วหูที่ติดตั้งในเกือบทุกหมู่บ้าน ซึ่งเป็นสิ่งตกค้างมาตั้งแต่ยุคการโหมโฆษณาชวนเชื่อเพื่อต่อต้านลัทธิคอมมิวนิสต์ตั้งแต่สมัยยุคสงครามเย็น

กรอบความคิดเรื่อง "ความเป็นไทย" ที่ส่งเสริมและทำการขายโดยรัฐชาติในทุกวันนี้เป็นการปรุงแต่งขึ้นจากความ สัมพันธ์ทางอำนาจอันแนบสนิท - เป็นผลิตผลของการใช้อำนาจในทางที่ผิดอย่างแท้จริง มันไม่ใช่ผลผลิตของประชาชน มันไม่ใส่ใจใยดีต่อความจริง มิหนำซ้ำยังขึ้นขี่หลังความเป็นจริงอีกด้วย มันไม่ยอมรับ หรือสะท้อนความต้องการ ความหวังและความทุกข์ยากของประชาชนอย่างแท้จริง และไม่ได้พรรณนาถึง(ไม่ต้องถึงกับแตะประเด็นแห่งสภาพความเป็นอยู่เยี่ยงทาสในสังคมด้วยซ้ำไป) ความอดทนอดกลั้นอย่างถึงที่สุดและการให้อภัยครั้งแล้วครั้งเล่าของประชาชน ต่อเผด็จการหน้าไหว้หลังหลอกทั้งหลาย

"ความเป็นไทย" ที่ทำการตลาดโดยรัฐชาติ ไม่ได้เป็นอะไรมากไปกว่าภาพสะท้อนของการยอมโอนอ่อนผ่อนผันให้กับระบบอุปถัมภ์และชีวิตอันหรูหราฟุ่มเฟือยของชนชั้นสูง - สูตรสำเร็จแห่งมนต์ขลังของมหานคร ภาพลักษณ์ที่รอยัลลิสต์ชนชั้นสูงใช้เพื่อทำการตลาดตัวเองเพื่อสนับสนุนการคงอยู่แห่งเทพนิยาย และสร้างหลักประกันว่าคนจนจะยังคงอ่อนน้อมถ่อมตนภายใต้การบ่งการของอำนาจเก่าอยู่ตลอดไป

สยามเคยเป็นและยังคงเป็น ประเทศที่ประกอบด้วยไปประชาชนจากหลายชาติพันธุ์ หลายภาษา หลายวัฒนธรรม หลายวิถีชีวิต และหลายเฉดสีแห่งภูมิปัญญา ทั้งหลายทั้งปวงเหล่านี้ได้ถูกปล้นไปจากประชาชน นำมาใส่บรรจุภัณฑ์ใหม่ และทำการตลาดในนามจักรีคอร์ปอเรชั่น(บรรษัทจักรี) ภายใต้เครื่องหมายการค้า "ความเป็นไทย"

เมื่อถูกกดดันให้ต้องอธิบายถึงวัฒนธรรมที่บิดเบือน หรือการฆาตกรรมผู้นำฝ่ายค้าน ท่านฑูตแห่งจักรีทั้งหลาย จะตอบพร้อมรอยยิ้มสยามอันเย้ยหยันว่า "นี่เป็นประชาธิปไตยแบบไทยๆ"

การมุ่งเป้าไปที่การล้างสมองเยาวชนนักศึกษาในโรงเรียนต่างๆ เพื่อร่วมเฉลิมฉลองวันคล้ายวันพระราชสมภพครบรอบ 83 พระชนมพรรษาของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวในปี 2553 กระทรวงมหาดไทยได้แจกจ่าย(ฟรี) ชุดซีดีเฉลิมพระเกียรติ 1.2 ล้านชุด (5 ล้านแผ่น) ประกอบด้วยสารคดีเทิดพระเกียรติที่มีความยาวรวมกันกว่า 3 ชั่วโมงเพื่อเป็นการโฆษณาชวนเชื่อเกี่ยวกับ "กษัตริย์แห่งกษัตริย์" กันอย่างยิ่งใหญ่ตระการตา

ขบวนการล้างสมอง
Brainwashing

สถานที่โทรทัศน์แห่งแรกของประเทศไทย ช่อง 4 บางขุนพรม เปิดตัวในฐานะการลงทุนของรัฐ เมื่อวันที่ 24 มิถุนายน 2498 วันประชาธิปไตยของไทย แต่ก็เป็นโครงการร่วมทุนของรัฐฯ ที่ไม่ได้สร้างความพอใจให้กับจอมพลสฤษดิ์มากนัก

ผู้นำนายทหารระดับสูง มองโทรทัศน์ในฐานะเป็นเครื่องมือเพื่อแยกสลายพลังการรวมตัวของประชาชนและชุมชนที่ดำรงไว้ซึ่งอธิปไตยและศักดิ์ศรีแห่งตน - อันเป็นรูปธรรมของความเข้มแข็งของสังคมที่พวกบ้าอำนาจฟาสซิสต์ต้องการสลายให้หมดสิ้นไป - จึงต้องแต่งแต้มเติมสีพวกชาวบ้านเหล่านี้ว่า เป็นพวกคอมมิวนิสต์ที่เป็นมหันตภัยต่ออนาคตของพระราชอาณาจักร

ในปี 2501 สฤษดิ์เปิดตัวสถานีโทรทัศน์กองทัพบกช่อง 5 และเก้าปีต่อมาจอมพลถนอมเปิดตัวสถานีโทรทัศน์สีกองทัพบกช่อง 7 ในปี 2510

ช่อง 5 เต็มไปด้วยรายการโฆษณาชวนเชื่อจากกองทัพ แต่ทั้งสองช่องก็ปกคลุมทั้งประเทศด้วยรายการที่อัดแน่นไปด้วยรายการถ่ายทอดสดการประกวดนางงาม ละครน้ำเน่า ถ่ายทอดสดการแข่งขันชกมวย และรายงานพระราชกรณียกิจของพระบรมวงศานุวงศ์ทุกพระองค์ ซึ่งรวมทั้งถ่ายทอดกิจกรรมทางการทหารต่างๆ ต่อมาก็ถ่ายทอดกิจกรรมเพื่อเทิดพระเกียรติพระบรมวงศานุวงศ์ การจัดรายการรับบริจาคเพื่อถวายโดยพระราชกุศล หรือเพื่อโครงการพระราชดำริต่างๆ ซึ่งมักจะจัดโดยนายทหารระดับสูง ในรูปแบบการจัดงานที่ประชาชนจำต้องบริจาค ไม่ว่าจะเป็นคนจนหรือคนที่ไม่ได้จนอย่างที่สุด ต่างก็ต้องพยายามควานล้วงหาเงินที่อาจจะมีอยู่บ้างที่ก้นกระเป๋าเพื่อพิสูจน์ถึงความจงรักภักดี ในกระแสแห่งการแข่งขันกันแสดงออกอย่างถึงที่สุดถึงความเคารพบูชาพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวที่รักยิ่งของพวกเขา ซึ่งถ้าใครไม่ทำก็อาจจะถูกเยาะเย้ย หรือทำให้รู้สึกอับอาย สิ่งเหล่านี้แน่นอนที่สุด จะกล่าวในอีกนัยยะหนึ่งก็ได้ว่า เป็นการปล้นกันอย่างเปิดเผยในนามของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว

ในปี 2513 สถานีโทรทัศน์ของเอกชนอีกช่องหนึ่ง ได้แก่สถานีโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 3 ได้เริ่มออกอากาศ เพิ่มขึ้นมาจากที่มีอยู่แล้ว 3 ช่อง ได้แก่ ช่อง 4 ที่เป็นการลงทุนของรัฐ และสถานีกองทัพบกช่อง 5 และช่อง 7 ทำให้ประเทศไทยมีสถานีโทรทัศน์ที่รับชมฟรี 4 ช่อง ทั้งนี้ทุกช่องต่างก็แข่งขัดกันอัดฉีดรายการด้วยละครน้ำเน่า เกมส์แข่งขันชิงรางวัล และรายการกระทบไหล่ดาราและนักร้องคนโปรด(ช่อง 4 ได้เปลี่ยนชื่อเป็นสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 อสมท. ในปี 2519)

สถานีโทรทัศน์สาธารณะได้เพิ่มขึ้นมาอีก 2 ช่อง ได้แก่ สถานีวิทยุโทรทัศน์แห่งประเทศไทย กรมประชาสัมพันธ์ช่อง 11(NBT) ในปี 2531 หรือที่ชาวบ้านเรียกกันว่าช่องหอยม่วงในปัจจุบัน และสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย(ThaiPBS) ในปี 2551 สถานี TPBS ดำเนินกิจกรรมโดยเงินสนับสนุนจากภาษีสรรพสามิตปีละ 2,000 ล้านบาท ซึ่งควรจะเป็นสถานีโทรทัศน์ที่เป็นอิสระและเป็นกลางจากการครอบงำของรัฐบาล แต่ด้วยทุกฝ่ายต่างก็ต้องการครอบครองสถานีโทรทัศน์ฟรีแห่งนี้ เพียงไม่นานมันก็ถูกยึดกลับไปสู่การเสนอข้อมูลข่าวสารเพื่อสร้างความมั่นคงให้กับค่ายรอยัลลิสต์จนสำเร็จ

ละครน้ำเน่าของไทยส่วนใหญ่เปรียบดุจดังฟองสบู่ที่อัดแน่นไปด้วยความฝันของผู้คนในสังคม ที่ล่องลอยกระจายเต็มไปทั่วทุกหมู่บ้านจัดสรรแห่ง

มหานครอันอ้วนปริ ฉายเรื่องราวที่ห่างไกลจากชีวิตจริงของชนชั้นกรรมาชีพให้มากที่สุดเท่าที่จะมากได้ ตัวละครสาวอีสานคั่งหักพูดลาว ได้ทำหน้าที่อย่างต่อเนื่อง เพื่อสร้างสีสันให้กับละครน้ำเน่าเหล่านี้ ซึ่งปัจจุบันสาวอีสานคั่งหัก เริ่มถูกแทนที่ด้วยตัวละครคนใช้ปะหน้าขาวจากพม่าและไทยใหญ่

สำหรับหญิงสาวที่ไม่ประสบความสำเร็จในการปีนบันไดสู่ดวงดาว สำหรับแม่ๆ ที่เพิ่งกลับจากทุ่งนาหรือจากการนั่งหลังขดหลังแข็งในโรงงาน การได้นั่งเหยียดแข้งเหยียดขาอยู่กับพื้น ดูละครทีวีหลังข่าว ที่ตัวแสดงต่างแต่งตัวกันสวยงามเพริดพราว และเต็มไปด้วยจิตนาการอันบรรเจิด ที่แตกต่างอย่างสิ้นเชิงกับสภาพชีวิตจริงทุกเมื่อเชื่อวันของพวกเธอ แค่นี้ก็เพียงพอแล้วที่จะทำให้บรรดาสาว แก่ แม่ ม่าย พากันติดละครกันอย่างงอมแง่มกันไปทั่วบ้านทั่วเมือง จนไม่มีเวลาเหลือพอที่จะมาใส่ใจกับปัญหาในชุมชนหรือในสังคม สำหรับสามีที่เหน็ดเหนื่อยกลับมาเช่นกัน การนั่งดูละครน้ำเน่ากับเมีย ที่ก็เหน็ดเหนื่อยเมื่อยล้า ไม่ได้สร้างความรื่นรมย์ให้พวกเขามากเท่ากับการเดินออกไปตั้งวงดื่มเหล้ากับบรรดาพ่อบ้านคนอื่นๆ ในหมู่บ้าน

แบบฉบับของบทละครคลาสสิกที่ถูกนำกลับมาเล่นกันใหม่ ครั้งแล้วครั้งเล่า หนีไม่พ้นเรื่องราวเกี่ยวกับชายสูงศักดิ์รูปงามผู้เย่อหยิ่งที่ตกหลุมรักเด็กสาววัยแรกรุ่นที่พบกลางดงสลัม เพื่อจะค้นพบในเวลาต่อมาว่าเธอเป็นเด็กที่มีชาติกำเนิดสูงส่ง และมันก็ได้ไขปริศนาว่า เพราะเหตุใฉนชายหนุ่มผู้สูงศักดิ์ผู้มั่งคั่งและรูปงาม จึงมาหลงรักเด็กสาวในสถานที่อันสกปรกโสโครกเช่นนี้ได้

ละครน้ำเน่าของไทยนำเสนอภาพผู้หญิงว่าเป็นสัตว์โลกไอคิวต่ำต้องใช้มารยาแห่งการตั้งครรภ์หรือการแกล้งว่าตั้งครรภ์ เป็นเครื่องต่อรองให้พระเอกต้องมาแสดงความรับผิดชอบ หรือเพื่อเป็นใบเบิกทางหนีไปจากสภาวะความยากจน หรือเป็นมารยาแห่งการก้าวปีนขึ้นสู่บันไดแห่งความสำเร็จ

แล้วละครเหล่านี้ได้เสนอะไรบ้างที่เป็นการสนับสนุนการต่อสู้เพื่อความเท่าเทียมในสังคม? ในรัฐสภามีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหญิงเพียง 56 คนจากจำนวนสส.ทั้งหมด 480 คน และมีวุฒิสมาชิกหญิงเพียง 24 คน จากทั้งสิ้น 153 คน สัดส่วนตัวแทนผู้หญิงในรัฐสภาและเหตุผลที่ว่าทำไมสถานีโทรทัศน์ในประเทศไทย จึงเป็นมหันตภัยต่อสังคม มีความเกี่ยวข้องกันอย่างแน่นอน!

อุตสาหกรรมละครน้ำเน่าที่สนับสนุนโดยรัฐบาลแห่งประเทศไทย "ผู้หญิงดี" ถูกนำเสนอในภาพของผู้หญิงที่บริสุทธิ์ผุดผ่องมีชาติกำเนิดสูง พระเอกในละครมักจะเป็นคนรวย ขี้หึง และไม่มีความไว้วางใจใคร และหวาดระแวงอยู่ตลอดเวลาว่าจะถูกสวมเขา ละครทีวีไม่ค่อยมีวีรบุรุษที่โดดเด่น และก็ขาดแคลนพระเอกนักสู้เพื่อปลดแอกชนชั้น ไม่จำเป็นเพราะพระรองที่มักเป็นข้าราชการที่ซื่อสัตย์ ในท้ายที่สุดจะจับมือกับพระเอกขี้หึง เพื่อตามช่วยนางเอกให้รอดพ้นจากการถูกข่มขืนได้อย่างหวุดหวิด พระเอกผู้มั่งคั่งมักจะควงผู้หญิงไม่ซ้ำหน้า และมักจะรอดพ้นไปได้อย่างหวุดหวิดจากข้อหาข่มขืน แต่เบื้องหลังละคร "ตบ-จูบ" จะมีนางอิจฉาที่พยายามทุกวิถีทางที่จะหว่านเสน่ห์ใส่บรรดาชายหนุ่มทั้งหลาย และจะเป็นตัวละครที่ในท้ายที่สุดถูกเขียนบทให้ต้องเผชิญชะตา

กรรมแห่งการถูกรุมข่มขืน

ละครจบลงอย่างมีความสุข ตัวนางอิจฉากลายเป็นหญิงเสียสติต้องเข้าไปรักษาตัวในโรงพยาบาลบ้า และนางเอกผู้อ่อนหวานได้รับการตอบแทนคุณค่าแห่งความอดทน และได้รับการต้อนรับสู่สังคม "ผู้ดี" ได้ในที่สุด สู่สังคมผู้ดีที่พระเอกซาดิสต์นักข่มขืนได้รับการชื่นชมราวกับเป็นนักบุญ และในขณะที่สื่อกระแสหลักพากันเชียร์การข่มขืนหมู่หญิงเลว นักบุญแห่งขั้วอำนาจเก่า สามารถปฏิมากรรมชาติกำเนิดแห่งนักบุญต่อไป ด้วยการประนามหนังอิสระเช่น Insects in the Backyard' ว่าเป็นภัยต่อความมั่นคงในชาติ

ในปี 2553 สังคมที่เสแสร้งที่ยิ่งใหญ่ของไทยเผยโฉมอีกครั้ง เมื่อ "ลุงบุญมี" ได้รับรางวัลปาล์มทองคำที่เทศกาลหนังเมืองคานส์ ซึ่งถือเป็นความสำเร็จอย่างแท้จริงสำหรับนักทำหนังชาวไทย แต่กระนั้น ความสำเร็จครั้งนี้กลับไม่ได้รับการประโคมข่าวมากเท่าที่ควรจากสื่อกระแสหลักในประเทศไทย ทำไม? หรือเพราะว่าเนื้อหาของหนังที่ไม่ได้เชิดชูสถาบัน และเพราะว่าที่คานส์ ผู้กำกับอภิชาติพงศ์ วีระเศรษฐกุล ไม่ได้ถือภาพพระบรมฉายาลักษณ์เมื่อเดินขึ้นรับรางวัล – ตามธรรมเนียมที่นักกีฬารางวัลโอลิมปิกของไทยได้ปฏิบัติสืบต่อกันมา

เป็นเวลากว่า 200 ปี ที่นักบริหารแห่งจักรีได้ทำหน้าที่กระตุ้นส่งเสริมให้คนไทยที่ยากจนข้นแค้นทั้งหลาย พากันเห็นลูกสาวเป็นดังโอกาสที่จะสามารถแลกเปลี่ยนได้มาซึ่งทรัพย์สินเงิน ทอง ค่านิยมที่น่าอัปยศอดสูเช่นนี้ถูกฝังลึกอยู่ในจิตใจของคนไทย และเป็นองค์กระกอบที่สำคัญของสาเหตุที่ว่าทำไมผู้หญิงไทยจำนวนไม่น้อยจึงตั้งราคาให้กับตัวเอง ไม่ว่าจะในรูปแบบใดรูปแบบหนึ่ง

พระเอกผู้มั่งคั่งที่มาช่วยกอบกู้ฐานะนางเอกผู้ตกอับ คือสิ่งที่ละครไทยอัดฉีดแน่นเต็มช่วงเวลาออกอากาศของสถานีโทรทัศน์แบบไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายในการรับชม แน่นอนมันได้ส่งอิทธิพลยั่วยุให้เด็กสาววัยใสทั้งหลาย พากันดาหน้าเข้าสู่อุตสาหกรรมแห่งการสร้างความบันเทิงรื่นรมย์และความสุขสมทางเพศของราชอาณาจักร ส่งเสริมให้บรรดาเด็กหญิงที่หล่อเลี้ยงชีวิตด้วยความฝันว่าสักวันจะมีอัศวินขี่ม้าขาวมาช่วยฉุดพวกเธอให้หลุดพ้นไปจากชีวิตที่ยากจนข้นแค้น ท้ายที่สุดถึงพบกว่าตัวเองถูกขายไปยังซ่องใดซ่องหนึ่งที่ในประเทศไทยหรือในประเทศญี่ปุ่น

200 ปีหลังจากองค์ปฐมกษัตริย์แห่งราชวงศ์จักรีกำจัดฮาเรมของพระเจ้าตากสิน และก็สร้างฮาเรมใหม่ของตัวเองขึ้นมา ทุกค่ำคืนรัฐบาลไทยก็ได้ส่งเสริมละครน้ำเน่า ประเภทพระเอกผู้มั่งคั่งกับสาวสวยผู้ตกอับไปยังทุกครัวเรือน ผ่านทางสถานีโทรทัศน์ที่ไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายในการรับชมถึง 4 ช่องเป็นอย่างน้อย

ในเดือนสิงหาคม 2533 การต่อสู้มาอย่างยาวนานของขบวนการประชาชนในประเทศไทย ประสบชัยชนะอย่างโดดเด่นด้วยการได้มาซึ่งพระราชบัญญัติประกันสังคม มันโดดเด่นชัดเจนเสียจนค่ายสถาบันพระมหากษัตริย์ต้องลุกขึ้นมาติดตามผลด้วย การทำรัฐประหารกุมภาพันธ์ 2534 เพื่อที่จะทำลายความเข้มแข็งของขบวนการแรงงาน และในเดือนธันวาคม 2534 ภายหลังจากการอุ้มฆ่าประธานสภาแรงงานแห่งประเทศไทยไม่กี่เดือน พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลเดช ได้ให้พระบรมโอวาทประจำปีว่า ***"สุดท้ายคนที่ได้รับการสงเคราะห์นั้น ก็เป็นคนที่ไม่เป็นประโยชน์ต่อสังคมหรือแม้แต่ต่อตนเอง ซ้ำต้องใช้เงินของสังคมสงเคราะห์อีกด้วย .."***

ราชอาณาจักรจักรีทำการตลาด "*ความเป็นไทย*" ไปทั่วทุกมุมโลกว่า พร้อมบริการความสุขอันไร้ขีดจำกัด ไม่ว่าจะชอบหรือไม่ก็ตาม ครอบครัวคนยากคนจนในประเทศไทย ยังคงมีชีวิตภายใต้ความกด

ดันดจากการตระหนักรู้แจ้งดีว่า ลูกสาวที่บริสุทธิ์ผุดผ่องของพวกเขา ถ้าแม้ไม่ถึงกับเป็นบ่อเงินบ่อทองของครอบครัว ก็ยังเป็นทรัพย์สินที่มีมูลค่าสูงอยู่ และถ้ามีลูกสาววัยเจริญพันธุ์ตั้งสองคนในราชอาณาจักรที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวได้ประกาศชัดเจนว่าไม่ทรงเห็นด้วยกับระบบประกันสังคมเช่นนี้ ถือว่าได้โบนัสสองต่อ ผ่านทางหญิงสาวเหล่านี้ ทุกสิ่งทุกอย่างก็สามารถไหลเวียนเข้ามาสู่ราชอาณาจักรและครอบครัวของพวกเธอ เป็นทฤษฎี "เศรษฐกิจพอเพียง" ที่ดีจริงๆ

ข้างหลังภาพลักษณ์แห่ง "***ความเป็นไทย***" และความทันสมัยที่ถูกตบแต่งเคลือบผิวด้วย "ความเป็นไทย" คือกลุ่มชายแก่ที่เจ้ายศเจ้าอย่างที่พากันชี้นิ้วสั่งการอยู่เบื้องหลัง กลุ่มคนที่ผ่านการฝึกมารยาทผู้ดีมาอย่างดีจนสามารถปกปิดชีวิตอันเสเพลของพวกเขาเสียจนมิดชิด ต่างพากันนั่งอยู่บนหลังม้าวางแผนการณ์ เพื่อพยายามบังคับบัญชาให้ผู้คนในสังคมต้องมีค่านิยมและธรรมเนียมวิถีแห่งศีลธรรมอันดีงาม ที่แม้แต่ตัวคนสั่งเองก็ไม่เคยปฏิบัติตาม และจริงๆ แล้วก็ก็ไม่เคยมีอยู่จริงในสังคม อย่างน้อยก็ไม่เคยมีอยู่จริงเบื้องหลังกำแพงสูงของพระราชวังต่างๆ ดังนั้นจงอย่าได้ประหลาดใจ ถ้าการจัดการศึกษาให้สังคมอ่อนไหวต่อเรื่องสิทธิวิถีเพศและความเท่าเทียมทางเพศ เป็นไปในระดับแค่การบรรยายถึงความเจ็บปวดขององค์หญิงยามเจ็บปวดจากความรัก ที่ไม่เป็นไปดังพระประสงค์เท่านั้น

เมื่อพูดเรื่องการส่งเสริมท่องเที่ยว ภาพลักษณ์ "**ความเป็นไทย**" ที่ถูกถักทอจากพระราชสำนัก ถูกใช้ทำการตลาดความสุขของลัทธิเสรีนิยมใหม่แห่ง "อะเมซิ่งไทยแลนด์" หรือประเทศไทยดินแดนแห่งความมหัศจรรย์ ทั้งนี้ตั้งเป้าว่าจะสามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวให้เข้ามาเที่ยวชมปีละ 13 ล้านคน พร้อมประมาณการรายได้จากการท่องเที่ยวปีละไม่ต่ำกว่าสามแสนล้านบาท ตราบใดที่ลูกค้าได้รับความพึงพอใจในสิ่งที่ได้ประชาสัมพันธ์ไว้ คือ "**การมีความสุขแบบไทย ๆ**" และอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวสามารถทำรายได้ตามที่ประมาณการณ์ไว้ ลัทธิศักดินาที่ขับเคลื่อนละครเวทีโรงใหญ่นี้ ก็ยังอยู่ภายใต้สมเด็จพระบรมราชูปถัมภ์หรือพระบรมราชินูปถัมภ์กันต่อไป หรืออาจจะถูกผลักใสออกไปด้วยวิธีอันชาญฉลาดเมื่อไรก็ได้

การตระหนักถึงในสิ่งที่ไม่มีใครตระหนักถึงในนิยาม "ตลาดแห่งความสุข" นี้ ผู้คนถูกซื้อและขายราวกับสัตว์ตัวหนึ่ง ภาพลักษณ์แห่ง "**อะเมซิ่งไทยแลนด์**" ถูกออกแบบเพื่อผลิตซ้ำความคิดของสำนักพระราชวัง ที่ดูถูกประชาชนว่าเป็นเพียงไพร่ข้า ที่ให้ความพึงพอใจสูงสุดในราคาที่ต่อรองกันได้ กุญแจสำคัญแห่งการคงไว้ซึ่งผลกำไรคือการจำกัดขอบเขตนักท่องเที่ยวให้สนใจเพียงแค่การมาเพื่อหาความสุขสบายใส่ตัวเพื่อที่โลกของ "***คนอื่น***" โลกใต้เข้มขัดของสัตว์ร้ายจะถูกมองผ่านเลยไปราวกับเป็นเพียงแค่การดูสารคดีดีๆ เรื่องหนึ่ง ก็แค่นั้น

รูปแบบการทำการตลาดการค้าบริการทางเพศในประเทศไทย ได้รับการถักทอจนเป็นผืนผ้าลายไทยอันวิจิตรบรรจงภายใต้การอุปถัมภ์ค้ำชูของจักรีมากว่าสองศตวรรษ และในกรอบความคิดแห่งคำว่า "**ความเป็นไทย**" มันไม่ได้เป็นอะไรมากกว่ามรดกแห่งความโหดร้ายป่าเถื่อน ที่ตกทอดมายังคนรุ่นปัจจุบัน และดำรงอยู่เกินอายุขัยของมันมาเนิ่นนานมากเกินพอแล้ว

การคอรัปชั่นสไตล์จักรี

Corruption Chakri-style

ผลกระทบจากหลายทศวรรษแห่งการตัดไม้ทำลายป่าของการส่งเสริมการใช้ที่ดินตามวิถีปฏิวัติเขียวที่สั่งการโดยสหรัฐฯ ทั้งจากการสร้างเขื่อนปิดกั้นแม่น้ำทุกสาย การทำโครงการชลประทานที่บ้าคลั่งไร้สติ ไม่มีการทำผังเมืองที่อ่อนไหวต่อสภาพการเติบโตของเมืองหลวง โกงบ้านกินเมืองกันอย่างมโหฬาร และบริหารบ้านเมืองกันอย่างตะกละตะกลาม ทั้งหลายทั้งปวงนี้ กำลังถูกซ้ำเติมด้วยผลกระทบอันร้ายแรงที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงสภาพอากาศของโลก การจะสามารถดำรงชีวิตของประชากรหลายสิบล้านคน ที่ในอดีตเคยดำรงชีพอยู่ได้จากพื้นแผ่นดินแห่งนี้ เป็นเรื่องที่เป็นไปไม่ได้อีกต่อไป

ทุกวันนี้ ร่วมครึ่งปี เกษตรกรไทยมากกว่าครึ่งไม่สามารถเพาะปลูกอะไรได้เลยบนที่ดินทำกินของตัวเอง ฤดูแล้งได้กลายมาเป็นช่วงเวลาที่มาพร้อมกับความแห้งแล้งอันหฤโหด และในฤดูฝน น้ำที่ไหลบ่าทะลักท่วมอย่างรวดเร็วก็ท่วมไร่นาจนเสียหายอีกเช่นกัน

พอถึงสิ้นปี 2553 ประชาชนร่วม 2 ล้านครอบครัวใน 39 จังหวัด จาก 77 จังหวัดของประเทศไทยต่างก็เสียหายจากเหตุการณ์น้ำท่วม โดย

ผู้ได้รับความเดือดร้อนทั้งสิ้นถึง 7 ล้านคน ในความพยายามอย่างอับจนหนทางมากขึ้นเรื่อยๆ เพื่อที่จะยืนยันกับประชาคมโลกว่าราชอาณาจักรยังเข้มแข็ง ยังไม่ได้แตกสลายเป็นเสี่ยงๆ แก๊งค์อำนาจเก่าต่างพุ่งความสนใจไปที่การจัดงานเฉลิมพระชนมพรรษาครบรอบ 83 ปีของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว แต่รัฐบาลเผด็จการอภิสิทธิ์ก็ไม่สามารถเผิดเฉยต่อสภาพความเลวร้ายที่ประชาชน 7 ล้านคนกำลังทุกข์ทนได้อย่างสิ้นเชิง

อภิสิทธิ์สัญญาว่าจะช่วยซ่อมแซมถนนที่ถูกทำลายเพราะน้ำท่วม และจะชดเชยให้บ้านเรือนที่เสียหายครอบครัวละ 5,000 บาท(167 ดอลลาร์สรอ.) พร้อมทั้งจะชดเชยไร่นาที่เสียหายไร่ละ 2,000 บาท ทหารหลายพันนายได้รับการส่งไปจากกรมกองเพื่อไปช่วยผู้ประสบภัย แต่รูปธรรมนั้นเป็นอีกเรื่องหนึ่ง สิ่งที่ประชาชนต้องการเห็นเป็นสิ่งสุดท้ายในสภาพแห่งความยากลำบากและเดือดร้อนอย่างแสนสาหัสเช่นนี้คือกองกำลังทหารที่เข้ามาเดินเพ่นผ่านในหมู่บ้านพร้อมอาวุธปืนบนบ่า พร้อมสั่งสอนพวกเขาที่กำลังระทมทุกข์ว่าต้องร่วมกันปกป้องสถาบัน

ในวันที่ 3 ธันวาคม 2553 ในการระดมความช่วยเหลือต่อผู้ประสบภัยน้ำท่วม สำนักข่าวเจ้าพระยารายงาน *"ผบ.ทบ. ย้ำ สถาบันอยู่เหนือสิ่งอื่นใด ทหารต้องสนองพระราชดำริในหลวง... (กองทัพ) ได้เข้าไปช่วยเหลือเหตุสึนามิ น้ำท่วมในเรื่องกิจกรรมเสริมสร้างความรักสามัคคีโดยมีพระองค์ท่านเป็นศูนย์รวม ..."*

ด้วยแถวทหารที่ถูกระดมพล รัฐบาลอภิสิทธิ์สามารถวางมือและ

หันมาทุ่มเทความสนใจได้อย่างเต็มที่ต่อการใช้งบประมาณ 300 ล้านบาทเพื่อจัดงานเฉลิมพระเกียรติที่กินเวลานานกว่า 2 สัปดาห์ มันยิ่งใหญ่ตระการตาที่สุดในโลก ด้วยแสงสีเสียง พระราชพิธีสวนสนามของกองทหารรักษาพระองค์และเหล่าทัพ คอนเสิร์ตจากนักดนตรีที่มีชื่อเสียงจากทั่วทุกมุมโลก และปิดงานด้วยการแข่งขันฟอมูล่าวันกรังปรีย์ เพื่อลบล้างความทรงจำอันเจ็บปวดแห่งการกวาดล้างเมื่อเดือนเมษายนและเดือนพฤษภาคมปีที่ผ่านมา และจากการปราบปรามหลายครั้งที่ผ่านมา ณ ถนนกลางเมืองหลวงแห่งนี้

เกิดอะไรขึ้นบ้างกับกระบวนการช่วยเหลือผู้ประสบภัยน้ำท่วม ยังเป็นเรื่องที่พูดกันไม่จบจนถึงปัจจุบัน ผู้ประสบภัยส่วนใหญ่ยังไม่ได้รับความช่วยเหลือแม้แต่บาทเดียว แต่ก็เป็นดังม่านฉากหลังของการคอรัปชั่นในประเทศไทย การช่วยเหลือผู้ประสบภัยน้ำท่วมในปี 2553 ไม่ใช่สิ่งอื่นใด ก็เป็นเพียงแค่น้ำอีกหนึ่งหยดที่พยายามเติมเต็มมหาสมุทรอันกว้างใหญ่

ในยามที่ประชาชนเรือนหมื่นเรือนแสนต้องทนเฝ้ามองคุณภาพชีวิตและความมั่นคงในชีวิตลดทอนเลือนหายไปเรื่อยๆ ทรัพยากรในชาติจำนวนมหาศาลกลับถูกถ่ายเทไปเพื่อแผนงานงานรณรงค์เพื่อ "ปกป้องสถาบัน" จนหมดสิ้น มันได้ทิ้งสาส์นที่ชัดเจนยิ่งแล้วว่า พวกรอยัลลิสต์หาได้ใส่ใจแม้แต่น้อยต่อความต้องการที่แท้จริงของประชาชนไม่

งบประมาณแห่งราชอาณาจักร

The Kingdom's budget

การจัดสรรงบประมาณรายจ่ายประจำปีของรัฐบาลที่ดูกำกวมคลุมเคลือนั้นก็ไม่ใช่เพราะอะไร แต่เพราะว่ามันไม่สามารถระบุให้ชัดเจนได้ เพราะว่าเป้าหมายโดยรวมของยุทธศาสตร์การใช้จ่ายงบประมาณเหล่านี้มีเพียงประการเดียวคือ เพื่อการค้ำจุนจักรีคอร์ปอเรชั่น ไม่ว่าประชาชนจะต้องจ่ายแพงแค่ไหนก็ตาม ไม่ว่าการนำเสนอแผนงบประมาณราวกับภาพศิลปะนามธรรมจะมีประโยชน์ต่อประชาชนหรือไม่ก็ตาม มันก็ยังคงมีความสำคัญเป็นอันดับรองลงมา สิ่งที่สำคัญยิ่งประการแรกคือต้องทำให้สถาบันการเงินระหว่างประเทศทั้งหลาย ซึ่งเศรษฐกิจไทยพึ่งพิงอยู่ยามนี้ มองเห็นภาพศิลปะนามธรรมงบประมาณแผ่นดินนี้เป็นความท้าทาย - ซึ่งแน่นอนว่า IMF ก็เห็นเป็นเช่นนั้น

ในฉบับภาษาไทยของ "งบประมาณโดยสังเขป" ของปี 2554 มีการแผนงานต่าง ๆ มารวมกันไว้อย่างเหลือเชื่อในแผนยุทธศาสตร์ที่หนึ่งว่า "เพื่อส่งเสริมและปลูกจิตสำนึกให้ประชาชนมีความจงรักภักดีต่อสถาบันพระมหากษัตริย์ สร้างความสมานฉันท์สามัคคีของคนในชาติ สนับสนุนการแก้ไขปัญหาและพัฒนาจังหวัดภาคใต้ เสริมสร้างความเข้มแข็งของเศรษฐกิจในระดับรากตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง" ได้งบประมาณไป 167,255.9 ล้านบาท(5.6 พันล้านดอลลาร์ สรอ.)

การเอามารวมกันอย่างเหลือเชื่ออีกครั้ง ในแผนยุทธศาสตร์ที่สอง "เพื่อรักษาความมั่นคงของรัฐและความสงบเรียบร้อยภายในประเทศ เทิดทูนและพิทักษ์รักษาสถาบันพระมหากษัตริย์ โดยเสริมสร้างพัฒนาระบบป้องกันประเทศ . . ." และจัดกิจกรรมเทิดทูนสถาบันพระมหากษัตริย์ในทุกโอกาสอันควร" ได้ไปอีกทั้งสิ้น 183,819.3 ล้านบาท (6.1 พันล้านดอลลาร์ สรอ.)

"ยุทธศาสตร์การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี" งบประมาณเพื่อสร้างความเข้มแข็งแห่งการคอรัปชั่นแห่งระบบข้าราชการและการดำรงอยู่ของโครงสร้างการบังคับบัญชาจากบนลงล่างได้ไป 303,042.7 ล้านบาท (10 ล้านดอลลาร์ สรอ.)

นับตั้งแต่อภิสิทธิ์ครองตำแหน่งนายกรัฐมนตรีเมื่อปลายปี 2551 เขาได้กู้เงินปีละประมาณ 400,000 ล้านบาท (13,000 ล้านดอลลาร์ สรอ.) จำเป็นที่จะต้องบันทึกไว้ในที่นี้ด้วยว่าค่าใช้จ่ายในการบริหารประเทศ(เลิกพูดถึงได้เลยเรื่องการกระจายอำนาจ) ได้เพิ่มขึ้นจาก 1.44 ล้านล้านบาทในปี 2553 มาเป็น 1.66 ล้านล้านบาทในปี 2554 – เพิ่มขึ้นถึง 15%

เพื่อปกปิดช่องว่างแห่งศีลธรรม ประเพณี วัฒนธรรมและความน่าเชื่อถือทางการเมือง ชมรมแนวร่วมจักรีได้ขับเคลื่อนธุรกิจการขายจิตวิญญาณประชาชนอีกครั้งหนึ่ง ด้วยการต่อท่อน้ำเลี้ยงจากทรัพยากรสาธารณะไปทำนุบำรุงบรรดาทหารรอยัลลิสต์ทั้งหลาย ไปยังการประดับประดาจักรีคอเปอเรชั่น และไปยังการสร้างความเข้มแข็งแห่งการยึดตรึงระบบการบริหารไว้กับกลไกข้าราชการอย่างสุดลิ่มทิ่มประตู

ด้วยงบประมาณทั้งสิ้น 2.07 ล้านล้านบาท (70,000 ล้านดอลลาร์สรอ.) งบประมาณแผ่นดินในปี 2554 เพิ่มขึ้นจากปี 2553 ถึง 22% (20% มาจากเงินกู้)

หลังจาก 5 ปี แห่งความสับสนวุ่นวายทางการเมืองที่ก่อขึ้นโดยรอยลลิสต์ที่สปอนเซอร์เขา ทิศทางการเมืองของอภิสิทธิ์ตั้งอยู่ชายขอบ(ขวา) มากเกินไปกว่าจะสามารถสร้างวาระการเมืองที่มีความหมาย

อย่างแท้จริงได้ ในฐานะหุ่นเชิดของรัฐบาลเผด็จการ เขาสามารถทำได้เพียงแต่เห็นอกเห็นใจในโชคชะตาของตัวเองและไม่มีอำนาจที่จะทำอะไรได้มากไปกว่าการขอเงินงบประมาณเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ เพื่อให้เขามีอำนาจอยู่บ้าง อย่างน้อยก็ในทางการเงิน

และก็จริงเช่นนั้นในระดับหนึ่ง ด้วยอำนาจงบประมาณแผ่นดิน 2 ล้านล้านบาท และที่กู้เพิ่มมาใหม่อีก(แล้ว) สำหรับงบประมาณปี 2555 สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรค่ายอภิสิทธิ์ ติดหนึบอยู่ด้วยกันราวกับกาวตราช้าง

ความปรารถนาที่จะเข้าร่วมกลุ่มกับประเทศที่ฟื้นตัวจากวิกฤติเศรษฐกิจโลก(ห่างไกลจากความเป็นจริงยิ่งนัก) เป็นเรื่องหนึ่ง การฟื้นฟูระบบสวัสดิการสังคมในประเทศไทยเป็นอีกเรื่องหนึ่ง

ด้วยการก่อรัฐประหารในปี 2549 ค่ายรอยัลลิสต์ได้เปิดแผลเก่าที่ยังไม่หายสนิท และจุดไฟแห่งสงครามเพื่อริดรอนอำนาจปวงชนชาวไทยอีกครั้งหนึ่ง

เพื่อที่จะสามารถยึดกุมอำนาจอย่างเบ็ดเสร็จให้เอาไว้ให้ได้ต่อไป โดยไม่มีโอกาสที่จะเอาชนะที่คูหาเลือกตั้ง ในตอนนี้ ลัทธิทหารในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวแห่งประเทศไทยทำได้เพียงประการเดียว คือการกลับไปใช้เกมการเมืองสกปรกอีกครั้งหนึ่ง –เพิ่มอำนาจทหาร ยึดครองกลไกระบบราชการเอาให้ไว้อยู่หมัด และตำน้ำพริกละลายแม่น้ำด้วยเงินสดที่กู้ (ขโมย) มา

ค่ายรอยัลลิสต์หมดแล้วซึ่งข้ออ้างใดๆ ก็ได้เพื่อชลอการเลือกตั้งออกไปก่อน ออกไปให้นานที่สุดเท่าที่จะทำได้ หรือการเฝ้าหวังว่าด้วยอำนาจแห่งการเป็นรัฐบาลเสียงข้างมากจะสามารถวางมาตรการต่างๆ (อีกครั้งหนึ่ง) เพื่อลดความเร่าร้อนแห่ง “คนไทยอะไรก็ได้” ลงไปได้บ้าง เพื่อเอาชนะคะแนนเสียงจากการเลือกตั้ง การเลือกตั้งจำเป็นจะต้องมีพรรครอยัลลิสต์ประชาธิปัตย์เป็นดั่งเรือที่อับจนหนทาง และถึงเวลาที่จะต้องเปลี่ยนแปลง

งบสาธารณะเพื่อบำรุงสถาบันจักรี
Public, financial costs of the Chakri monarchy

การทำนุบำรุงสำนักพระราชวังในปี 2554 กินงบประมาณทั้งสิ้นกว่าสามพันล้านบาท งบพระบรมวงศานุวงศ์เสด็จต่างประเทศ 600 ล้านบาท โครงการพระราชดำริได้งาบไปอีกประมาณสามพันล้านบาท งบจัดงานเฉลิมฉลองวันคล้ายครบรอบวันพระราชสมภพ 300 ล้านบาท งบกองทหารรักษาพระองค์ งบรณรงค์ “ปกป้องสถาบัน” ได้ผลาญเงินประชาชนไปอีกราวๆ 70,000 ล้านบาท งบประชาสัมพันธ์และส่งเสริมทฤษฎีเศรษฐกิจพอเพียงของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวกวาดเอาเงินสาธารณชนได้ไปได้อีก 11,000 ล้านบาท

ในปี 2554 การดูแลและทำนุบำรุงจักรีคอร์ปอเรชั่นได้กลืนกินเงินของสาธารณชนไปทั้งสิ้นถึง 80-90,000 ล้านบาท (เกือบ 3 พันล้านดอลลาร์)

ตัวเลขนี้นำมาจากยุทธศาสตร์งบประมาณปี 2554 ที่มี 8 ยุทธศาสตร์ด้วยกัน และตัวเลขเหล่านี้ยังไม่รวมงบประมาณที่แยกกระจัดกระจายแจกจ่ายไปตามส่วนงานและกระทรวงต่างๆ เพื่อจัดงานเทิดพระเกียรติและส่งเสริมสถาบันพระมหากษัตริย์ ซึ่งเมื่อนำมารวมกันก็จะเป็นตัวเงินอีกหลายร้อยล้านบาท เพื่อสมทบค่าใช้จ่ายแห่งจักรีคอร์ปอเรชั่น การจัดสรรงบประมาณต่างๆเหล่านี้ เพื่อสถาบันอาจจะ

ไม่ได้เกิดจากการบังคับ หรือถ้าไม่ทำก็ไม่ถึงกับจะต้องตกตายไปตามกัน แต่การจัดสรรงบประมาณในลักษณะนี้ในสถานการณ์ปัจจุบัน ไม่มีข้าราชการหรือนักการเมืองหน้าไหนที่จะสามารถทักท้วงได้เลย กระทั่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรก็ยังไม่กล้าแม้แต่จะตั้งคำถาม

พระราชพิธีถวายสัตย์ปฏิญาณตนและสวนสนามโดยทหารรักษาพระองค์ ปฏิบัติต่อเนื่องทุกปีนับตั้งแต่ปี 2504 ในระหว่างวันที่ 2 - 4 ธันวาคม

งบปกป้อง สนับสนุน ประชาสัมพันธ์ส่งเสริมสถาบันพระมหากษัตริย์มหาบุรุษเป็นใหญ่

ตัวเลขมาจากหนังสืองบประมาณโดยสังเขป(ฉบับภาษาไทย) สำนักงบประมาณ สำนักนายกรัฐมนตรีและนำมาจากพระราชบัญญัติงบประมาณปี 2554

แผนงบประมาณ 2554 ข้อมูลจากสำนักงบประมาณ และพระราชบัญญัติงบประมาณ 2554 (หน่วย: ล้านบาท)

แผนยุทธศาสตร์และงบประมาณ 2554	งบยุทธศาสตร์รวม (ล้านบาท)	งบในส่วนที่ระบุชัดเจนหรือเข้าข่ายว่าเทิดทูนและพิทักษ์รักษาสถาบัน เฉลิมพระเกียรติ ปฏิบัติตามปรัชญาเศรษกิจพอเพียง พระราชดำริ และงบสำนักพระราชวัง ฯลฯ
หมวด 1 ยุทธศาสตร์แผนงบประมาณ 2554		
ยุทธศาสตร์ที่ 1. ยุทธศาสตร์การสร้างความเชื่อมั่นของประเทศ เพื่อส่งเสริมและปลูกจิตสำนึกให้ประชาชนมีความจงรักภักดีต่อสถาบันพระมหากษัตริย์ สร้างความสมานฉันท์สามัคคีของคนในชาติ สนับสนุนการแก้ไขปัญหาและพัฒนาจังหวัดชายแดนภาคใต้ เสริมสร้างความเข้มแข็งองเศรษฐกิจในระดับฐานรากตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ฯลฯ	167,255.90	
1.1 แผนงานสร้างค่านิยมในการปกป้องสถาบันพระมหากษัตริย์ และเสริมสร้างความสมานฉันท์ของคนในชาติ ฯลฯ		243.00
1.2 แผนงานแก้ไขปัญหาและพัฒนาจังหวัดชายแดนภาคใต้ 5 จังหวัดพิเศษ เสริมสร้างสันติสุข รักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน ให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นทั้งด้าน การศึกษา สาธารณสุข การประกอบอาชีพ . . . โดยส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในกระบวนการยุติธรรม พัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานเพื่อรองรับการพัฒนาชุมชน รวมทั้ง พัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมให้สอดคล้องกับวิถีชีวิตสังคมและวัฒนธรรมของประชาชน โดยยึดตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง		19,387.00
1.3 แผนงานเพิ่มศักยภาพทางเศรษฐกิจในระดับฐานรากตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง		10,019.40
ยุทธศาสตร์ที่ 2 การรักษาความมั่นคงของรัฐ รัฐบาลได้จัดสรรงบประมาณรายจ่ายเพื่อรักษาความมั่นคงของรัฐและความสงบเรียบร้อยภายในประเทศ เทิดทูนและพิทักษ์รักษาสถาบันพระมหากษัตริย์ โดยเสริมสร้างพัฒนาระบบป้องกันประเทศให้มีความพร้อมและมีศักยภาพ ฯลฯ	183,819.30	
2.1 แผนงานรักษาความสงบเรียบร้อยภายในประเทศ เพื่อรักษาความมั่นคงของรัฐ ความสงบเรียบร้อยภายในประเทศ เทิดทูนและพิทักษ์รักษาสถาบันพระมหากษัตริย์มิให้มีการล่วงละเมิดได้ โดยพัฒนาระบบถวายความปลอดภัย และจัดกิจกรรมเทิดทูนสถาบันพระมหากษัตริย์ในทุกโอกาสอันควร		10,596.10

2.2 แผนงานเสริมสร้างระบบป้องกันประเทศ เพื่อเสริมสร้างและพัฒนาระบบป้องกันประเทศให้มีความมั่นคง ปลอดภัยจากภัยคุกคามทั้งภายในและภายนอกประเทศ โดยมุ่งพัฒนายุทโธปกรณ์ พัฒนาทางการทหาร . . (ทั้งผู้บัญชาการเหล่าทัพ ผู้บัญชาการตำรวจ รมต. กระทรวงวัฒนธรรม กระทรวงไอซีที ต่างระบุว่า ความมั่งคงของสถาบันฯ คือความมั่นคงของชาติ จึงได้จัดงบด้านความมั่นคง เป็นหนึ่งในงบปกป้องและเทิดทูนสถาบันฯ)		162,525.50
แผนงานป้องกันและแก้ไขปัญหาการก่อการร้าย และการรักษาผลประโยชน์ของชาติ (เนื่องจากการวิจารณ์สถาบันกษัตริย์ถูกจัดเป็นผู้ก่อการร้ายร้ายแรง งบด้านนี้จึงจัดเข้าข่ายปกป้องเทิดทูนสถาบันฯ)		9,500.30
3.3 แผนงานพัฒนาด้านสาธารณสุข เพื่อประชาชนได้รับการเสริมสร้างสุขภาพ และป้องกันโรค ควบคู่ไปกับการบริการทางการแพทย์และสาธารณสุขที่มีคุณภาพ มาตรฐานอย่างทั่วถึง เป็นธรรม ครบวงจร โดยพัฒนาเพิ่มคุณภาพการให้บริการ หลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า . . . พัฒนาและส่งเสริมการให้บริการทางการแพทย์และสาธารณสุขตามแนวพระราชดำริและโครงการด้านสาธารณสุขที่สำคัญ	209,702.40	ไม่สามารถจัดแยกได้
4.2 แผนงานปรับโครงสร้างเศรษฐกิจภาคเกษตร เพื่อเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจของภาคเกษตร โดยสนับสนุนการบริหารจัดการและดำเนินการเชิงรุก . . . ส่งเสริมการเกษตรตามแนวพระราชดำริ การทำเกษตรอินทรีย์ และลดการใช้สารเคมีในการปรับปรุงคุณภาพดินและสินค้าเกษตร ฯลฯ	82,395.30	ไม่สามารถจัดแยกได้
4.8 แผนงานพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร . . . .รวมทั้งพัฒนาระบบเฝ้าระวังและติดตามเพื่อยุติ การใช้ระบบเครือข่ายที่เป็นภัยต่อความมั่นคงของชาติให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ฯลฯ (เปิดสายด่วน 1212 รับแจ้งเวบไซด์ไม่เหมาะสม 24 ชั่วโมง)		3,081.00
รวม	643,172.90	212,271.30
หมวดสอง - งบประมาณกองทัพและตำรวจ (ทั้งผู้นำเหล่าทัพ และผู้บัญชาการตำรวจแถลงข่าวต่อเนื่องตลอดเวลาว่าต้องปกป้องสถาบันยิ่งชีวิต)		
งบกระทรวงกลาโหม		168,318.80
งบสำนักงานตำรวจแห่งชาติ		74,190.60
รวม		242,509.40
หมวด 3 งบที่ระบุตรงเพื่อส่งเสริมเชิดชู ดูแลองค์พระมหากษัตริย์ และค่าใช้จ่ายสำนักพระราชวังและโครงการพระราชดำริ		
โครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ		2,300.00
สำนักพระราชวัง		2,606.00
กองราชองครักษ์		560.00
สำนักราชเลขาส่วนพระองค์		474.00
สำนักงานคณะกรรมการพิเศษเพื่อประสานงานโครงการพระราชดำริ		225.00
งบประมาณการจัดงานเฉลิมฉลองวันพระราชสมภพ		300.00
สำนักงานพิพิธภัณฑ์เกษตรเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว (องค์การมหาชน)		188.50
ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการเสด็จพระราชดำเนินและต้อนรับประมุขต่างประเทศ		600.00
ไม่รวมเงินเดือนองคมนตรี งานพระราชทานเพลิงศพเจ้าฟ้าเพชรรัตน์ ฯลฯ		
รวม		7,253.50
รวมทั้งสิ้น	643,172.90	462,034.20

งบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2554 จำนวน 2,070,000 ล้านบาท
รายได้สุทธิ (ประมาณการ) จำนวน 1,650,000 ล้านบาท
เงินกู้ปี 2554 จำนวน 420,000 ล้านบาท (20% ของประมาณการรายจ่าย)

หมายเหตุ:
งบประมาณ 2554 เหล่านี้ เป็นมรดกที่อนุมัติทิ้งไว้จากรัฐบาลอภิสิทธิ์ แม้ว่าพระราชปรัชญาและพระราชดำริหลายด้านเป็นสิ่งที่มีคุณาประโยชน์กับชาติ แต่ในด้านจิตวิทยาผูกโยงความมั่นคงของสถาบันฯ กับความมั่นคงของชาติและความมั่นคงภายในประเทศของทหารและตำรวจ ได้สร้างปัญหาเรื่องการคุกคามสิทธิ เสรีภาพและการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาประเทศอย่างรุนแรงมากขึ้นเรื่อยๆ รัฐบาลยิ่งลักษณ์ควรอย่างยิ่งที่จะพิจารณาแผนงบประมาณเหล่านี้ใหม่ การย้าย พล.ต.อ. วิเชียร ออกจากผบ.ตร. เป็นเรื่องที่น่าชื่นชม

ผบ.ทบ.ให้โอวาททหารปกป้องสถาบันยิ่งชีวิต "... เพื่อส่งเสริมให้ประเทศชาติมีความเป็นปกติสุข และสนับสนุนการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข และร่วมกันปกป้อง เทิดทูนสถาบันพระมหากษัตริย์ ด้วยความจงรักภักดียิ่งชีวิต" **พล.อ.ประยุทธ์ จันโอชา ผบ.ทบ.**, มติชนออนไลน์, 14 มิถุนายน 2554

"ในสถานการณ์บ้านเมืองขณะนี้ที่แบ่งฝักแบ่งฝ่ายก่อให้เกิดความแตกแยกในหมู่ประชาชน อาจจะกระทบกระเทือนมั่นคงต่อประเทศชาติ พวกตนปฏิญาณบูรพกระกษัตริยาธิราชเจ้า ว่าจะ**เชิดชูรักษาไว้เพื่อพระบรมเดชานุภาพแห่งพระมหากษัตริย์** และจะเจริญรอยตามเบื้องพระยุคลบาท" **พล.ต.อ.วิเชียร พจน์โพธิ์ศรี ผบ.ตร.**, กรุงเทพธุรกิจ, 11เมษายน 2554

มรดกรัฐบาลอภิสิทธิ์ "**3 กระทรวง "ICT-ยุติธรรม.-วัฒนธรรม" ร่วม MOU ปกป้องสถาบันในโลกไซเบอร์**" การลงนามความร่วมมือครั้งนี้จะยึดหลักในแนวความคิดที่ตรงกันคือ .. .**ในเรื่องของสถาบันทุกคนจำเป็นต้องมีหน้าที่ร่วมใจกันปกป้อง** โดยในส่วนของ วธ. จะร่วมบูรณการด้วยการบังคับใช้กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ พ.ร.บ.ภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ.2551 และ ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยคณะกรรมการสื่อปลอดภัยและสร้างสรรค์แห่งชาติ พ.ศ.2551 พร้อมกันนี้ได้สั่งการไปยังเครือข่ายวัฒนธรรม **กว่า 1 ล้านคน** ทั่วประเทศในการให้ความร่วมมือด้วย" **นายนิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ, ผู้จัดการออนไลน์** 17 มิถุนายน 2553

บทที่ 3

ไทยแลนด์แดนอันตราย
(Thailand dangerous)

ในรายงานประจำปี 2554 ขององค์กรเสรีภาพแห่งโลก (Freedom of the World) ได้จัดประเทศไทยไว้กลุ่มประเทศ “มีเสรีภาพบางด้าน” ร่วมกลุ่มกับประเทศอาฟกานิสถาน บารุนดี กัมพูชา ไอวอรี่โคสต์ อียิปต์ เอธิโอเปีย ฟิจิ ฝรั่งเศส กินี-บิสเซา ไฮติ ฮังการี อิหร่าน คูเวต ลัตเวีย มาดากัสการ์ แม็กซิโก ราวันดา ศรีลังกา สวาซิแลนด์ ยูเครน เวเนซุเอรา และซัมเบีย

80 ปี หลังจากการยกเลิกระบบสมบูรณาญาสิทธิราช สถาบันจักรียังคงกำกับและครอบงำวาระการเมืองไทย ควบคุมทุกช่องทางการสื่อสาร และบล็อคเส้นทางการพัฒนาของประเทศ คนงานรากหญ้าเพื่อประชาธิปไตย นักศึกษาที่ตื่นตัว และประชาชนที่ซื่อสัตย์ทั้งหลาย ต่างก็กำลังตกอยู่ในห้วงเวลที่อันตรายจากการคุกคามและการมุ่งหมายเอาชีวิต ไม่ต่างกันเลยกับสถานการณ์เมื่อร้อยปีที่ผ่านมา

เหยื่อแห่งการเข่นฆ่าสังหารทางการเมือง (Victims of persecution)

ประเทศไทยเป็นประเทศที่อันตรายมาโดยตลอดสำหรับคนที่ถูกเรียกว่าเป็น "คนอื่น" หรือคนที่ไม่ใช่พวกรอยัลลิสต์ หรือใครก็ได้ที่กล้าแสดงออกหรือปฏิเสธการครอบงำทางการเมืองของจักรีที่มีต่อชีวิตของพวกเขาหรือด้วยชีวิตของพวกเขาไม่ว่าในรูปแบบใด รูปแบบหนึ่ง

ประชาชนชาวไทยหลายพันคนได้เสียชีวิตเพราะการลุกขึ้นมาต่อต้านมาตรการที่รุนแรงและไม่อ่อนไหวต่อชีวิตมนุษย์คนอื่นของนโยบายคู่แฝดอันตรายแห่ง "**การรวมประเทศ**" และ "**การสร้างความเป็นปึกแผ่นของชาติ**" ที่มีจุดมุ่งหมายเพียงประการเดียว คือเพื่อให้กรุงเทพสามารถดูดกลืนทรัพยากรจากจังหวัดต่างๆ เพื่อมาเติมเต็มท้องพระคลังมหาสมบัติของจักรีเป็นเป้าหมายแรก

ในหนังสือไพร่สู้ เราได้ตั้งคำถามว่า ทำไมรัฐบาลนานาชาติและประชาคมอาเซียนถึงได้เงียบเฉยต่อการใช้กำลังทหารกับประชาชนอย่างโหดร้ายในประเทศไทย หรือเป็นเพราะว่าตัวเลขผู้เสียชีวิตมันยังดูน้อยไป? จากการศึกษาและจากข้อมูลจำนวนมาก บ่งชี้ให้เห็นว่านับตั้งแต่ปี 2490 เป็นต้นมา ฟากรอยัลลิสต์ได้กำจัดชีวิตของประชาชนผู้บริสุทธิ์ไปน่าจะประมาณการณ์ได้ถึง 20-30,000 คน

รอยยิ้มที่ดูไม่มีพิษมีภัยของพวกชนชั้นสูงไทย บ่อยที่เดียวที่เป็นราวกระจกสะท้อนส่องสะท้อนไปยังโฉมหน้าของมหาอำนาจในโลกด้วยเช่นกัน ที่เสแสร้งแกล้งทำว่าใสซื่อบริสุทธิ์และไม่ได้มีส่วนเกี่ยวข้องใดๆ ทั้งสิ้นกับความวุ่นวายในไทย - ข้อมูลจำนวนไม่น้อยที่นำมาต่อภาพเพื่อเข้าใจเรื่องราวความทุกข์ยากของ "**คนอื่นในประเทศไทย**" ได้มาจากบันทึกจากห้องเอกสารสาธารณะต่างๆ ของประเทศสหรัฐอเมริกาอังกฤษ และฝรั่งเศส เป็นต้น ยิ่งค้นคว้าข้อมูลมากขึ้นเท่าใด ข้อมูลอันน่าตระหนกก็มีเพิ่มมากขึ้นเรื่อยๆ เช่นกัน - มันเปิดเผยในเห็นว่าทำไมขบวนการประชาธิปไตยในประเทศไทย จึงถูกบดขยี้ครั้งแล้วครั้งเล่า ก็เพื่อสังเวยให้กับ -โดยเฉพาะอย่างยิ่ง - **นโยบายการต่างประเทศของสหรัฐฯ**

หลังจากเหตุการณ์ปราบปรามเมื่อเดือนพฤษภาคม 2553 ศูนย์ข้อมูลผู้ได้รับผลกระทบเหตุสลายชุมนุมเม.ย. - พ.ค. 53 ได้รายงานว่ามีผู้ถูกจับกุมคุมขัง 470 คน ทั้งนี้ 333 คนถูกแยกกระจายไปตามเรือนจำต่างๆ ทั่วกรุงเทพฯ และอีก 136 คน กระจายอยู่ที่เรือนจำประจำจังหวัดต่างๆ โดยเฉพาะที่ภาคอีสาน ผู้ถูกจับกุมส่วนมากไม่ได้รับอนุญาตให้ประกันตัว หรือไม่ก็ตั้งราคาค่าประกันตัวจนสูงลิบลิ่ว เกินกว่ากำลังของครอบครัวที่จะหาหลักทรัพย์จำนวนนี้มาใช้ประกันตัวได้

ในระหว่างการประกาศใช้พระราชบัญญัติในสถานการณ์ฉุกเฉิน (ตั้งแต่เมษายน - ธันวาคม 2553) มีข่าวรายงานจากหมู่บ้านออกเป็นระยะๆ เกี่ยวกับการมีหน่วยทหารเข้าไปเดินเพ่นพล่านในหมู่บ้าน (เขตคนเสื้อแดง) โดยไม่มีการแจ้งล่วงหน้า - เพื่อตรวจสอบชาวบ้านที่มีธงแดง มีรูปทักษิณ หรือว่ามีธงเหลืองหรือรูปในหลวงอยู่ที่บ้านหรือไม่ พวกสายลับจำนวนมากที่สนับสนุนด้านงบประมาณจากรัฐบาล ถูกส่งไปยังหมู่บ้านต่างๆ เพื่อสอดแนมหรือทำแผนผังผู้ต้องสงสัยว่าเป็นแกน

นำชาวบ้านของขั้วการเมืองฝ่ายตรงข้าม

แม้หลังจากการยกเลิกการประกาศใช้พรก.ฉุกเฉิน ไปแล้วก็ตาม แกนนำคนเสื้อแดงยังคงถูกอาวุธปืนของทหารคุกคาม จับกุม หรือถูกหน่วยก่อกวนบุกสังหาร แกนนำหลายคนยังต้องอยู่อย่างหลบๆ ซ่อนๆ เพราะกลัวจะถูกตามล่าสังหาร จนถึงปัจจุบันนี้ อย่างน้อยแกนนำในระดับชุมชนหกคนถูกสังหารนับตั้งแต่การสลายการชุมนุมเมื่อ เดือนพฤษภาคม 2553 ตัวเลขของผู้ถูกสังหารอาจจะสูงขึ้นเรื่อยๆ คู่ขนานไปกับการขับเคลื่อนเข้าสู่การเลือกตั้งมากขึ้นเรื่อยๆ ของประเทศไทย

เมื่อเร็วๆ นี้ ในเดือนกุมภาพันธ์ 2554 ผู้ปราศรัยที่มีฝีปากโดดเด่นของกลุ่มแดงสยามถูกจับและขังคุกในข้อหาหมิ่นพระบรมเดชานุภาพ สำนักงานสอบสวนพิเศษ (DSI) ประกาศว่าจะออกหมายจับประชาชน (ขู่ว่าจะออกหมายจับ) เพิ่มอีก 39 คนในข้อหาหมิ่นพระบรมเดชานุภาพ - แต่ไม่ได้เปิดเผยชื่อว่ามีใครบ้าง

ไม่นานหลังจากที่ปรีดีต้องเดินทางออกนอกประเทศเมื่อปี 2490 อดีตรัฐมนตรีและคนใกล้ชิดของเขาหลายคนถูกสังหารอย่างเหี้ยมโหด และสถานการณ์ความรุนแรงที่กระทำต่อนักการเมืองหรือกลุ่มการเมืองฝ่ายตรงข้ามในการเมืองไทยเปลี่ยนแปลงพียงเล็กน้อยเท่านั้นหลังจากนั้น สาส์นของเจ้าลัทธิศักดินารอยัลลิสต์ยังคงเหมือนเดิมไม่เปลี่ยนแปลง ***“ถ้าไม่แสดงความจงรักภักดีต่อพระมหากษัตริย์แล้วละก็ จงออกไปจากประเทศนี้เสีย หรือไม่ก็เตรียมตัวถูกสังหาร”***

อาจบางทีนักท่องเที่ยวทั้งหลายที่เดินทางมาประเทศไทยควรจะได้รับการเตือนล่วงหน้าว่า ประเทศไทยไม่มีกฎหมายห้ามการทารุณผู้ต้องหา (เรื่องที่ดูเล็กน้อย แต่สามารถพิสูจน์ได้ด้วยจำนวนผู้ต้องขังกว่า 200,000 คน ที่อยู่กันจนล้นห้องขังในประเทศไทยอยู่ในขณะนี้)

หมิ่นพระบรมเดชานุภาพ

Lèse majesté

อาจจะเป็นอะไรที่สวนทางกับแรงปรารถนาและจินตนาการของชาวกรุงเทพบางคน ประเทศไทยและคนไทยทั้งมวลต่างก็รู้สึกอับอายขายหน้าที่ต้องอาศัยอยู่ในประเทศที่มีการเซนเซอร์มากที่สุดประเทศหนึ่งในพื้นพิภพแห่งนี้

การลุกขึ้นต่อต้านแนวนโยบายการรวมศูนย์ประเทศของรัชกาลที่ 5 คือจุดเริ่มต้นแห่งการต่อสู้เพื่อปลดแอกแห่งศตวรรษที่ 20 ที่ส่งผลให้สถาบันพระมหากษัตริย์ต้องออกกฎหมายเกี่ยวกับ “การหมิ่นพระบรมเดชานุภาพ” อาชญากรรมอันเกิดจากการดูหมิ่นอำนาจแห่งองค์พระมหากษัตริย์”

การหมิ่นพระบรมเดชานุภาพ(ปรีชาศิลปกุล, 2552) ปรากฏให้เห็นครั้งแรกในลายลักษณ์อักษรว่าเป็นอาชญากรรมเมื่อปีรัตนโกสินทรศก 118 หรือปีพุทธศักราช 2443 ที่ระบุว่าใครก็ตามที่ *“หมิ่นประมาทพระผู้เปนเจ้า พระอรรคมเหสี พระบรมโอรสธิราชและพระเจ้าแผ่นดินต่างประเทศ”* จะถูกไม่เกิน 3 ปี และให้ปรับเป็นเงิน 1,500 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ เงิน 1,500 บาทในสมัยนั้นเป็นจำนวนมหาศาลยิ่งนัก มันมากพอในปี 2443 ที่จะซื้อตัวนักโทษเด็กอายุเกิน 6 ขวบขึ้นไปได้กว่า 30 คน

ในปีรัตนโกสินทรศก 127 ได้มีการพยายามที่จะปรับปรุงบทบัญญัติทางกฎหมายไทยให้เป็นไปตามมาตรฐานแบบตะวันตก อาชญากรรม "**หมิ่นพระบรมเดชานุภาพ**" ได้เขียนขึ้นในกฎหมายลักษณะอาญามาตรา 98 และมาตรา 100 มาตราแรกเพื่อคุ้มครองพระบรมวงศานุวงศ์ มาตราหลังเพื่อคุ้มครองเชื้อพระวงศ์ที่เกิดจากพระมหากษัตริย์ราชวงศ์จักรีทุกพระองค์ โทษสูงสุดปรับเพิ่มขึ้นมาเป็น 7 ปี และค่าปรับเพิ่มขึ้นมาเป็น 5,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ไม่คุ้มครองไปถึงพระเจ้าแผ่นดินของต่างประเทศ

การยกเลิกระบบการปกครองระบบสมบูรณาญาสิทธิราชย์ในปี 2475 นำมาซึ่งมาตรา 104 เพื่อเป็นมาตราแก้ให้กับมาตรา 98 โดยระบุว่า "*แต่ถ้าวาจา หรือลายลักษณ์อักษร หรือเอกสารตีพิมพ์ หรืออุบายอย่างใด ๆ ที่ได้กระทำไปภายในความมุ่งหมายแห่งรัฐธรรมนูญหรือเพื่อสาธารณประโยชน์ หรือเพื่อเป็นการแสดงความคิดเห็นโดยสุจริต หรือเป็นเพียงการติดชมตามปกติวิสัย ในบรรดาการกระทำของรัฐบาลหรือของราชการแผ่นดิน การกระทำนั้นไม่ให้ถือว่าเป็นความผิด*"

การไม่ยืนเคารพเพลงสรรเสริญพระบารมีและเพลงชาติ ปรากฏว่าเป็นอาชญากรรมภายใต้มาตรา 6 แห่งพระราชบัญญัติวัฒนธรรมแห่งชาติปี 2485 และถูกเผิกถอนออกไปจากพรบ.วัฒนธรรมแห่งชาติฉบับใหม่ ที่มีผลบังคับใช้เมื่อเดือนธันวาคม 2553 กระนั้นก็ตาม การไม่ยืนเคารพยังคงส่งผลในแง่กฎหมายและมาตรการกดดันทางสังคมอยู่จนถึงทุกวันนี้ ทั้งจากการถูกทำร้ายร่างกายหรือจากการถูกกล่าวหาว่าไม่เคารพหรือดูหมิ่นพระบรมเดชานุภาพ

รัฐบาลจอมพลป. คือผู้นำกฎหมายหมิ่นพระบรมเดชานุภาพมาบรรจุอยู่ในประมวลกฎหมายอาญามาตรา 112 เมื่อปีพุทธศักราช 2499 พร้อมทั้งเพิ่มเติมขอบเขตของกฎหมาย ที่กลายมาเป็นกฎหมายที่ไม่เป็นที่ปรารถนาของผู้ใดเลยในปัจจุบัน

"ผู้ใดหมิ่นประมาท ดูหมิ่นหรือแสดงความอาฆาตมาดร้ายพระมหากษัตริย์ พระราชินี รัชทายาทหรือผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน 7 ปี"

หลังจากการสังหารโหดนักศึกษาด้วยวิธีที่ซาดิสต์ยิ่งกว่า 40 คน เมื่อทหาร ตำรวจและพวกกระทิงแดงและนวพลได้ใช้กำลังเข้าปราบปรามทำร้ายนักศึกษาเมื่อวันที่ 6 ตุลาคม 2519 เผด็จการทหารได้ออกคำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดินฉบับที่ 41 **แห่งปี 2519 เพิ่มบทลงโทษกฎหมายหมิ่นพระบรมเดชานุภาพจาก 7 ปี เป็น 15 ปี**

ภายใต้กฎหมายหมิ่นพระบรมเดชานุภาพ ใครก็ได้สามารถฟ้องร้องใครก็ได้ ด้วยสาเหตุใดก็ได้ ไม่ว่าจะถูกหรือจะผิด และใครก็ได้สามารถกล่าวหาใครก็ได้ว่าดูหมิ่นพระราชอำนาจของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวในช่วงระยะเวลาใดก็ได้ ตลอดอายุความ 15 ปี พวกรอยัลลิสต์ในปัจจุบัน ที่อยู่ในความหวาดผวาและหวาดระแวงได้สปอนเซอร์กิจกรรมของรอยัลลิสต์มากมาย จึงเกิดกรณีที่ "ใครก็ไม่รู้" ฟ้องร้องดำเนินคดีหมิ่นกับใครก็ได้ มากขึ้นเรื่อย ๆ

ในปี 2545 ทักษิณได้จัดตั้งกระทรวงเทคโนโลยีสาระสนเทศและการสื่อสาร(ICT) ที่ดูภาพลักษณ์ภายนอกน่าจะมีจุดมุ่งหมายเพื่อการ

โปรโมตการใช้เทคโนโลยีการสื่อสาร แต่หน้าที่หลักของ ICT กลับตรงกันข้าม คือทำหน้าที่ตามปิดกั้นเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็นของประชาชน รวมทั้งจัดการฝึกอบรม "ลูกเสือไซเบอร์" เพื่อตรวจจับการใช้อินเตอ์เนทตลอด 24 ชั่วโมง

ขอบเขตของกฎหมายหมิ่นพระบรมเดชานุภาพถูกทำให้ครอบคลุมกว้างขวางออกไปยิ่งขึ้นด้วย พระราชบัญญัติคอมพิวเตอร์ 2550 ที่ผ่านในรัฐบาลของคณะรัฐประหาร 2549 โดยนายกรัฐมนตรีพลเอกสุรยุทธ์ จุลานนท์ (องคมนตรีที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวพระราชทานให้มาดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี)

มาตรา 14 แห่งพรบ. คอมพิวเตอร์ ได้ระบุความผิด 5 ข้อ ที่มีบทลงโทษสูงสุด 5 ปี หรือต้องเสียค่าปรับไม่เกิน 100,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ มาตรา 14.3 ระบุว่า " *การนำเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์ใดๆ อันเป็นความผิดเกี่ยวกับความมั่นคงแห่งราชอาณาจักร หรือความผิดเกี่ยวกับการก่อการร้ายตามประมวลกฎหมายอาญา*" เข้าข่ายต้องได้รับโทษจำคุก มาตรา 15 ระบุว่า *"ผู้ ให้บริการผู้ใดจงใจสนับสนุนหรือยินยอมให้มีการกระทำความผิดตามมาตรา 14 ในระบบคอมพิวเตอร์ที่อยู่ในความควบคุมของตน ต้องระวางโทษเช่นเดียวกับผู้กระทำความผิดตามมาตรา 14*" (ภายในระบบคอมพิวเตอร์ที่อยู่ภายใต้การควบคุมของเขา/บริษัทนั้น)

ผ่านทาง พรบ. คอมพิวเตอร์ และการดำเนินงานของลูกเสือไซเบอร์แห่งกระทรวง ICT ขอบข่ายของกฎหมายหมิ่นพระบรมดชานุภาพได้ขยายกว้างมากขึ้น เพื่อให้ตำรวจสามารถควบคุมโลกไซเบอร์ของประเทศไทยไว้ได้ทั้งหมด และสามารถเดินเข้าไปยังบ้านเรือนของประชาชนโดยไม่ต้องหาข้ออ้างอันวิเศษวิโสอะไรมากมายนัก

พระราชกำหนดในสถานการณ์ฉุกเฉิน ที่บังคับใช้โดยทักษิณเมื่อเดือนกรกฎาคม 2548 อันเกี่ยวเนื่องมาจากสถานการณ์ความไม่สงบที่ภาคใต้และสงครามปราบปรามยาเสพติดที่เริ่มไปแล้ว เพื่อยกเว้นโทษให้กับเจ้าหน้าที่ ***"ไม่ต้องรับผิดชอบในความเสียหายทั้งในทางแพ่งทางอาญาและทางวินัย"*** ตลอดช่วงของการประกาศใช้ พรก.ฉุกเฉิน หลังสมัยทักษิณ กฎหมายเพื่อการล้างแค้นฉบับนี้ได้กลายเป็นอาวุธที่สำคัญที่สุดชิ้นหนึ่งของค่ายรอยัลลิสต์

สงครามน้ำลายระหว่างค่ายทักษิณ(ทรท.) กับบรรดานักพูดแห่งค่ายรอยัลลัสติ์(พธม.) ขยายตัวอย่างรวดเร็วราวกับดอกเห็ดอันมีพิษร้ายแรง ทั้งสองฝ่ายต่างก็ใช้กรณีหมิ่นพระบรมเดชานุภาพมาห่ำหั่นใส่กัน เพื่อที่จะแข่งขันกันว่าการคอรัปชั่นอันน่าขยะแขยงของพวกเขานั้น ของใครถูกต้องมากกว่ากัน ส่งผลมากขึ้นเรื่อยๆ ต่อประชาชนคนธรรมดาที่ถูกปักหมุดแยกค่าย ระหว่างกลุ่มที่ต้องเข้าไปอยู่ในคุกด้วยข้อหาหมิ่นพระบรมเดชานุภาพ กับกลุ่มที่ต้องกราบกรานขอพระราชทานอภัยโทษใต้เบื้องฝ่าละอองธุลีพระบาท

ไม่มีทางที่ประชาชนจะสามารถล่วงรู้ได้ว่ามีใครบ้าง จำนวนเท่าไรที่ต้องเข้าไปอยู่ในคุกเพื่อรอขึ้นศาลในคดีที่มีการตัดสินไว้ล่วงหน้าก่อนแล้วว่าหมิ่นพระบรมเดชานุภาพ นักวิจัยบางคน((Strekfuss, 2009) ชี้ให้เห็นว่าระหว่างปี 2548 - 2552 มีคดีหมิ่นพระบรมเดชานุภาพ 547 คดีที่ถูกนำส่งฟ้องศาล และมีประชาชนอีกเป็นจำนวนมากที่เป็นกลุ่มคนที่อยู่ในข่ายเฝ้าจับตาของตำรวจและอัยการเพื่อหาหลักฐานสำหรับดำเนินคดี(กำลังรวบรวม cookie จากการใช้อินเทอร์เน็ตกันอยู่) ในระหว่างปี 2489 – 2548 อัตราการนำส่งคดีเกี่ยวกับพระบรมเดชานุภาพต่อไปยังศาลมีสัดส่วนสูงถึง 94%

นักโทษคดีหมิ่นพระบรมเดชานุภาพนั้นสามารถอยู่ในสถานการณ์ที่เลวร้ายยิ่ง กว่านักโทษการเมืองทั่วไป นักโทษคดีหมิ่นฯ มักจะถูกจับกุมโดยไม่มีการเตือน ไม่มีการออกหมายจับล่วงหน้าหรือถูกตัดสิน

ล่วงหน้าแล้วว่ามีความผิด และพวกเขาต่างก็ถูกทำร้ายหรือรังแกในทุกรูปแบบในห้องขัง การห้ามอย่างเป็นทางการ (ห้ามไม่ให้ไม่รัก) และสนับสนุนอย่างเต็มที่ของรัฐบาลต่อการรณรงค์ "**รักในหลวง**" และ "**ปกป้องสถาบัน**" หมายถึง นักโทษคดีหมิ่นพระบรมเดชานุภาพทั้งหลาย ต่างก็ตกอยู่ในความเสี่ยงสูงมากที่จะถูกทำร้ายร่างกายในห้องขัง ถ้าเหยื่อคดีหมิ่นฯ ปฏิเสธที่จะทำเรื่องขอพระราชทานอภัยโทษต่อองค์พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ก็อาจต้องทุกข์ทนกับคำตัดสินให้รับโทษในอัตราสูงสุด ด้วยเหตุผลครอบจักรวาล ข้อมูลเกี่ยวกับคดีหมิ่นพระบรมเดชานุภาพเข้าถึงยากมาก แม้แต่การจะอ้างต่อคำพูดหรือข้อเขียนที่ทำให้ผู้นั้นถูกดำเนินคดีก็สามารถนำตัวผู้ที่นำคำพูดมาอ้างต่อเข้าคุกได้ด้วยเช่นกัน

ถูกกระตุ้นด้วยการเติบโตอย่างบ้าคลั่งของขบวนการชาตินิยมที่นำโดยคนที่มีลักษณะเช่นพลเอกประยุทธ์ คลื่นลูกล่าสุดของความวิกลจริตที่แทนที่การบริการภาคประชาชนด้วยการจับกุมประชาชนรายสัปดาห์ ณ สถานที่เดินขบวนด้วยข้อหาหมิ่นพระบรมเดชานุภาพ อาทิ จากการแจกเอกสารเกี่ยวกับกฎหมายหมิ่นพระบรมเดชานุภาพ หรือเอกสารนำเสนอความมั่งคั่งของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว หรือสำหรับแจกซีดีรายการสารคดีเกี่ยวกับเหยื่อกฎหมายหมิ่นพระบรมเดชานุภาพที่ฉายในรายการทีวีที่ประเทศออสเตรเลีย พวกเขาถูกจับขังคุกโดยไม่ได้รับอนุญาตให้ประกันตัวหรือมีทหารเข้าร่วมในการสอบสวนของตำรวจ

ในความรุนแรงมากขึ้นเรื่อย ๆของสภาพแวดล้อมของกระแส "รักในหลวง" ที่ราวกับถูกจี้ให้รักด้วยปืนโดยทหารกันเลยทีเดียว กลุ่มพลังเงียบในประเทศไทย ชาวรากหญ้าสีแดง และกลุ่มคนนักวิชาการเสื้อเหลืองที่ยืนอยู่บนรั้วทั้งหลาย แน่นอนว่าต้องตระหนักได้ดีว่าจะไม่มีผลดีประการใดในระยะยาวต่อประเทศไทยเลยถ้ายังคงเฝ้ารอว่าผู้นำคนปัจจุบันจะแก้ปัญหาต่าง ๆ ได้

ประเทศไทยยามนี้ไม่ต้องการสถาบันพระมหากษัตริย์อยู่เหนือทุกสิ่ง แต่เหนือทุกสิ่งในประเทศไทยจำเป็นต้องมีความยุติธรรม

ในยามที่ฝ่ายรอยัลลิสต์ยังคงพยายามกันอย่างแน่นหนักที่จะไขน๊อตแห่ง "ความรักในหลวง" ของพวกเขาให้ตรึงแน่นมากขึ้น ประชาชนจำต้องตระหนักว่า "ผู้นำ" ที่หาเกราะป้องกันตัวเองด้วยการกล่าวว่า "มีเพียงประชาชน 1 % เท่านั้นที่ไม่รักในหลวง ไม่ได้ทำคุณูปการกับใครเลย - ไม่ว่าจะเป็นประชาชนหรือกับสถาบันพระมหากษัตริย์ก็ตาม

การศึกษาจากข้อมูลที่ค้นคว้ามาได้จากทางการ(สาวตรี สุขศรี, 2553) ได้ชี้ให้เห็นว่าระหว่างกรกฎาคม 2550 หลังจากที่พรบคอมพิวเตอร์มีผลบังคับใช้จนถึงกรกฎาคม 2553 กระทรวง ICT ได้ทำการบล็อคเวบวิพากษ์วิจารณ์สถาบันพระมหากษัตริย์ 57,333 URLs เป็นอัตราที่สูงกว่าการบล๊อคเวบโป๊ถึงสี่เท่า(16,740) นี่ถือว่าเป็นตัวเลขในระดับต่ำสุด ทั้งนี้เพราะนักวิจัยไม่สามารถเข้าถึงข้อมูลของสำนักงานตำรวจและของสำนักงานอัยการอีกหลายแห่ง

กลุ่มเสรีภาพต่อต้านการเซนเซอร์แห่งประเทศไทย(FACT) องค์กรอิสระที่ก่อตั้งขึ้นหลังรัฐประหาร 2549 ได้ชี้ให้เห็นว่า นับตั้งแต่ปี 2549 จนถึงปัจจุบัน ตัวเลขของการบล๊อก URLs โดยรัฐบาลไทยมีมากกว่า 425,000 เพียงแค่ปี 2552 ภายใต้คำขวัญ "ปกป้องสถาบัน" รัฐบาลอภิสิทธิ์ได้ใช้เงินไป 72 ล้านบาท (2.4 ล้านดอลลาร์ สรอ.) เพื่อสอดส่องการใช้อินเตอร์เนตของคนในชาติและทำการบล็อคเวบไซด์ เมล และหน้าเฟสบุ๊ค

ด้วยการถูกจี้จุดให้ต้องอยู่นิ่ง และภายใต้ความกดดันต่างๆ และจากบทลงโทษของกฎหมายหมิ่นฯ สื่อกระแสหลักทั้งหลายต่างไม่ติดตามประเด็นข่าวเรื่องนี้และก็พากันเซนเซอร์ตัวเอง หรือทำตัวเป็นดังปราการอันแหลมคมให้กับลัทธิอนาธิปไตย ผู้ใช้อินเทอร์เน็ตทั้งหลายที่ต้องการวิพากษ์วิจารณ์วัง สถาบันพระมหากษัตริย์ และพวกรอยัลลิสต์ผู้เคร่งศีลธรรมอย่างตรงไปตรงมา จำเป็นจะต้องหาทางลัดเลาะกันเอาเองในโลกอินเทอร์เน็ต ด้วยการใช้ proxy หลายชั้นเพื่อปกปิดสถานะและตำแหน่งแห่งที่ที่แท้จริงของตัวเอง เพียงเพื่อที่จะสามารถโพสต์ข้อเขียนของตัวเอง เพื่อการหลบหลีกลูกเสือไซเบอร์ของรัฐบาล หรือเพื่อที่จะไม่ต้องเผชิญกับการเข้ามาตรวจค้นของตำรวจนอกเครื่องแบบโดยไม่ได้แจ้งให้ทราบล่วงหน้ามาก่อน หรือการถูกจับส่งเข้าห้องขัง มันจึงต้องมีความรอบคอบและเจนจัดพอสมควร และไม่ใช่ทุกคนจะสามารถ

เอาตัวรอดได้เสมอไป

สาวตรีรายงานว่ามีคดีละเมิดพรบ. คอมพิวเตอร์ 185 คดี นับตั้งแต่กฎหมายมีผลบังคับใช้ในปี 2550 แต่ว่ามีจำนวนเท่าไหร่ที่ถูกตั้งข้อกล่าวหาหมิ่นพระบรมเดชานุภาพ ใครจะรู้? ตามที่กล่าวไปแล้ว ไม่มีใครทราบว่ามีประชาชนจำนวนเท่าไรที่กำลังถูกจับตาและถูกหมายหัวด้วยคดีหมิ่นฯ หรือว่าต้องระทมทุกข์อยู่ในห้องขังแล้วในเวลานี้โดยที่คดียังไม่ได้ถูกตัดสิน หรือว่าอยู่ในระหว่างรอขึ้นศาล หรือถูกตัดสินแล้วว่าหมิ่นฯ ไม่มีใครมีตัวเลขที่แท้จริงในเรื่องนี้เหล่านี้อย่างถูกต้องแท้จริง

กระนั้นก็ตาม แม้ว่าจะต้องเผชิญกับความเสี่ยงและภยันตรายมากมายจากการถูกตามล่าโดยรัฐบาล ไทย หรือถูกการไล่ล่า ข่มขู่เอาชีวิต จากพวกรอยัลลิสต์ที่ไร้สติและบ้าคลั่ง ยิ่งการบล็อคเวบไซด์เร็วมากเท่าไร เวบไซด์ใหม่ก็เกิดขึ้นมาในอัตราที่รวดเร็วพอกัน จำนวนคนที่เป็นสมาชิกเฟสบุคในประเทศไทยเพิ่มขึ้นจาก 3 ล้านคนในปี 2552 มาเป็น 6.7 ล้านคนในปี 2553 – ด้วยอัตราผู้ใช้เพิ่มขึ้นถึง 240% ต่อปี ถือเป็นอัตราเพิ่มสูงสุดในโลกเป็นอันดับสองรองจากบราซิล ((265%).

ข้อมูลทั้งหลายที่ใช้ประกอบการเขียนบทความชิ้นนี้ สามารถสืบค้นหาได้จากทางอินเตอร์เนท ข้อมูลเหล่านี้ยังคงไม่ถือว่าเป็นอันตราย ตราบจนกระทั่งผู้ศึกษานำมันมาศึกษาวิเคราะห์รวมกันแล้วปรากฏว่าได้ข้อสรุปที่แตกต่างจากสิ่งที่ค่ายนิยมกษัตริย์และองคมนตรีนำเสนอ

ถ้าประชาชนคนไทยเริ่มใช้ความฉลาดของตัวเองขึ้นมาเมื่อไรก็ตาม พวกเขาจะถูกหมายหัวว่าเป็นตัวอันตรายต่อพระราชอาณาจักรจักรี ขึ้นมาโดยทันทีทันใด!

ประชาธิปไตยภายใต้สถาบันพระมหากษัตริย์ (Democracy under monarchy)

สายตาที่ซื่อสัตย์ไม่ว่าคู่ไหนก็ตาม ถ้ามองตรงมายังประเทศไทย ก็จะสามารถเข้าใจได้เกือบจะทันทีว่าขั้วอำนาจเก่าแห่ง "สถาบันทหารของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว" คือตัวการที่ปิดกั้นพัฒนาการของประชาธิปไตยของประเทศ

แม้แต่การอ่านคำประกาศคณะราษฎร ที่ประกาศขึ้นในวันรัฐประหารประชาธิปไตยของไทยเมื่อปี 2475 ยังถูกกล่าวหาได้ว่าเป็นอาชญากรรมหมิ่นพระบรมเดชานุภาพ ในเมื่อภาคภาษาอังกฤษของคำประกาศฉบับแรกเป็นสิ่งที่ค้นหาได้ไม่ง่ายนัก เราได้นำคำประกาศนี้มาใส่ไว้ในภาคผนวก 1

พัฒนาการจาก "**สถาบันพระมหากษัตริย์ภายใต้รัฐธรรมนูญ**" เมื่อปี 2475 มาสู่ "คณะปฏิรูปการปกครองอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข" ในปี 2549 เป็นสิ่งอธิบายได้อย่างดีว่า ในช่วง 80 ปีที่ผ่านมา ประชาธิปไตยในประเทศไทยได้พัฒนาเติบโตอย่างที่เรียกได้เต็มปากเต็มคำว่า **"ไม่ได้ขยับไปที่ไหนเลย"** และในปัจจุบันนี้มันได้อยู่ในสภาวะที่หล่อแหลมอย่างยิ่งว่าจะหมุนวนย้อนกลับไปสู่รูปแบบการปกครองเก่าที่ไม่น่าพิศมัยแม้แต่น้อย

จักรีคอร์ปอเรชั่นได้ครอบงำการเมืองมาเป็นระยะเวลานาน จน

กระทั่งมีนักประวัติศาสตร์เพียงไม่กี่คนเท่านั้นที่สามารถจะไขน๊อตตัวเองจนสำเร็จและกล้าเอาชีวิตมาเสี่ยง ถ้าทำได้ เพื่อที่จะนำเสนอภาพความสัมพันธ์ทางประวัติศาสตร์ของปัจจุบันกับอดีตอย่างตรงไปตรงมา

เช่นเดียวกับพวกตระกูลอำนาจเก่าที่โหดร้ายทั้งหลายในโลก จักรีได้ทำงานอย่างหนักเพื่อจะโน้มน้าวใจให้ตัวเองและพลเมืองทั้งหลายเชื่ออย่างจริงจังว่าพวกเขาเป็นนารายณ์อวตารมาเกิด ลงมายังโลกมนุษย์เพื่อสั่งสอนวิถีชีวิตแห่งความเป็นมนุษย์ที่ประเสริฐ ไม่ใช่แค่สามัญชนตระกูลหนึ่งที่ประสบความสำเร็จในการฉกฉวยโอกาสก้าวขึ้นสู่อำนาจแต่ 80 ปีหลังจากการสิ้นสุดแห่งระบบสมบูรณาญาสิทธิราช หลักฐานส่วนใหญ่บ่งชี้ไปที่ประการหลังมากกว่า ประชาชนยังคงเผชิญหน้ากับกำแพงที่ฉาบผิวด้วยสีทองเหลืองอร่าม ที่เต็มไปด้วยคำโกหกหลอกลวง รอยกระสุนปืน และการเสแสร้าง พวกเขายังคงถูกบังคับให้เชื่อฟังและเคารพรักพระบรมวงศานุวงศ์ ผู้ซึ่งนั่งอยู่ท่ามกลางกองอภิมหาสมบัติ พร่ำสอนพวกเขาว่าให้รู้จักพึงพอใจในสิ่งที่ตัวเองมี

เป้าหมายของผู้นำเผด็จการทั้งหลาย คือความสำเร็จในการสร้างให้เกิดความสับสนในหมู่ประชาชนเกี่ยวกับ “สัญชาติญาณแห่งความรู้สึกว่าอะไรผิด อะไรถูก” และโน้มน้าวให้ประชาชนเชื่อว่าความทุกข์ยากต่างๆ ในชีวิตของพวกเขานั้นเกิดจาก “กรรมที่ติดตัวมาแต่ชาติปางก่อน” สิ่งนี้คือพันธกิจหลักแห่งจักรีและของบรรดานายทหารที่ขี้ประจบสอพลอทั้งหลาย นับตั้งแต่องค์ปฐมกษัตริย์แห่งรามากันเลยทีเดียว

มันไม่มีหรอกคำว่า “**ประชาธิปไตยภายใต้พระมหากษัตริย์**” **พระมหากษัตริย์ภายใต้ประชาธิปไตย** คือสิ่งที่มีอยู่จริง – ตามเจตจำนงค์ของมหาประชาชน

เป้าหมายโดยรวมของประชาธิปไตยคือการเปิดโอกาสให้ประชาชนทุกคนสามารถสัมผัสถึงสัญชาติญาณแห่งความถูกผิดของตัวเองได้ โดยการจัดระบบการศึกษาเพื่อช่วยให้ประชาชนสามารถนำมาใช้พินิจพิเคราะห์ถึงสภาพความเป็นอยู่ของพวกเขา เพื่อที่พวกเขาจะได้สร้างเครื่องมือที่สามารถนำมาใช้เพื่อการพัฒนาคุณภาพ ชีวิตของตัวเองและครอบครัวให้ดีขึ้น

ระบบพ่อขุนจักรี ได้ยืนอยู่ในขั้วตรงข้ามกับความต้องการขั้นพื้นฐานของประชามาโดยตลอด เป็นเวลากว่า 60 ปี ที่ไม่มีแม้แต่ชั่วขณะหนึ่งในชีวิตของประชาชน ที่การดำรงอยู่ของพวกเขาสามารถเป็นไปได้โดยไม่ต้องปรับตัวให้เข้ากับกลไกที่ คอรัปชั่นแทบทั้งระบบของจักรี ไม่มีการตัดสินใจใดๆ จะกระทำได้ถ้าไม่ได้รับพระบรมราชานุญาต ทั่วทุกมุมโลกประชาชนต่างก็ถูกบังคับให้ต้องปรับตัวเข้ากับการคอรัปชั่นมิทางใดก็ทางหนึ่ง แต่ก็มีเพียงแต่คนที่คอรัปชั่นเท่านั้น ที่ต้องการระบบคอรัปชั่น

เผด็จการทหารตลอด 60 ปีที่ผ่านมา คือกลุ่มเผด็จการที่ฉ้อฉล ไร้ยางอายที่ได้รับการเลือนยศตำแหน่งเพราะทำตัวเป็นโปรโมเตอร์ของลัทธิ “**ทหารของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว**” พวกนายพลที่กินกันจนพุ่งปลิ้นเหล่านี้แสดงให้สังคมเห็นว่า ประชาชนบางคนสามารถจะร่ำรวยขึ้นมาได้อย่างทันตาโดยการใช้เงินภาษีประชาชนไปกับการเผยแพร่ลัทธิกษัตริย์นิยม เป้าหมายหลักแห่งการเมืองไทยคือการทำให้สังคมเห็นเป็นตัวอย่างว่า ถ้าอยากอยู่อย่างสุขสบาย ก็ต้องก้มหัวให้กับระบบเผด็จการ และพวกเขาแสดงตัวอย่างให้เห็นว่า กระบวนการสร้างความมั่งคั่งให้กับตัวเองทำได้ง่ายนิดเดียว ก็ด้วยการปล่อยให้จินตนาการว่าการสั่งการให้ทหารรักษาพระองค์ออกมาบดขยี้ประชาชนที่ประท้วงเป็นความชอบธรรมแล้ว

ทำราวกับว่าประชาธิปไตย เป็นสิ่งที่น่ารำคาญ พวกเผด็จการทหาร นับตั้งแต่ครั้ง เมื่อสฤษดิ์และพระ

บาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวร่วมกันกำจัดจอมพลป. ได้สำเร็จในปี 2500 ต่างก็ถมเงินภาษีของประชาชนจำนวนมากให้จมไปกับการสร้างความเข้มแข็งของสถาบันพระมหากษัตริย์ ในปัจจุบันนี้รัฐบาลต้องสนับสนุน "สำนักพระราชวัง" ข้าราชบริพารและค่าใช้จ่ายของพระราชวังและพระตำหนักต่างๆ กว่า 40 แห่งทั่วประเทศไทย

การนำเสนอภาพภูมิพลต่อประชาคมโลกว่าทรงเป็นมหาราชแห่งพระมหากษัตริย์ทั้งมวล "ทรงพระปรีชาชาญที่สุด" "เป็นอัครศิลปินที่ยิ่งใหญ่ที่สุด" "นักวิทยาศาสตร์ที่เก่งที่สุด" "นักเขียนที่ทรงอัจฉริยภาพมากที่สุด" "นักดนตรีที่มีพรสวรรค์มากที่สุด" "นักแข่งเรือใบที่เก่งที่สุด" "นักทฤษฎีการพัฒนาที่ยอดเยี่ยมที่สุด" ในฐานะผู้บรรลุแจ้งแห่งสรรพสิ่ง ผู้ที่ไม่สามารถทำอะไรผิด – สิ่งเหล่านี้ไม่สามารถนำความรักมาสู่พระองค์ได้ ประชาชนชาวไทยส่วนใหญ่ต่างก็ตะลึงงันไปกับสภาพแวดล้อมแห่งโรงละครจักรีที่น่าสะพรึงกลัวแห่งนี้ แม้ว่าอาจจะไม่มีกฎหมายหมิ่นพระบรมเดชานุภาพก็ตาม สภาพแวดล้อมที่เต็มไปด้วยความหวาดหวั่นเช่นนี้ ก็ยังคงเป็นสาเหตุหลักที่ทำให้ประชาชนหลีกเลี่ยงที่จะไม่พูดอย่างตรงไปตรงมาถึงความรู้สึกที่แท้จริงของพวกเขา

การโหมโฆษณาชวนเชื่อต่างๆ ของฝ่ายนิยมกษัตริย์ในปัจจุบันมันมีมากจนล้นเกิน ประชาชนต่างก็พากันกับสุดทนระบบเผด็จการ

เอือมระอากับการคอรัปชั่น สุดทนกับลัทธิทหาร เบื่อหน่ายกับการต้องอยู่ภายใต้การอุปถัมภ์ของเจ้านาย อดสูใจที่ต้องก้มหัวให้กับนักบุญจอมปลอม เจ็บปวดกับการต้องมีชีวิตอยู่กับความกลัวใน "ความยุติธรรมแบบสำนักพระราชวัง" **เมื่อถูกถามจากหัวหน้าว่าเขาต้องการอะไร แรมโบ้ตอบว่า *"พวกเราต้องการให้พวกเขารักพวกเรา มากเท่ากับที่พร่ำบอกพวกเราว่าให้รักพวกเขา"***

ประวัติศาสตร์ของพวกเราในตัวของมันเอง ก็สุดทนกับการต้องนั่งทับอยู่บนชัยชนะที่อ้างว่าเหนือชาวสยามทั้งปวง ของของราชวงศ์จักรีที่ไม่เป็นความจริง ประวัติศาสตร์ทั้งหมดของพวกเราประชาชนจำเป็นจะต้องถูกเขียนขึ้นมาใหม่ด้วยความเคารพในประชาชน - เคารพต่อวัฒนธรรมแห่งการลุกขึ้นสู้และการอดทนอดกลั้น เคารพต่อประวัติศาสตร์หลายพันปีของชาวอีสาน ต่อประวัติศาสตร์แห่งการทำงานอย่างขยันขันแข็งของเกษตรกรแห่งที่ราบลุ่มภาคกลาง เคารพและเชิดชูจิตใจที่แข็งแกร่งของชาวปัตตานี เคารพต่อความใส่ใจต่อชีวิตมนุษย์ของราชอาณาจักรล้านนาที่ดำเนินกุศโลบายการเมืองที่มุ่งรักษาชีวิตประชาชนไว้ก่อนอื่นใด ในเกือบทุกครั้งที่ถูกรุกราน

ประชาชนผู้อ่อนน้อมถ่อมตนปรารถนาและเฝ้าหวังว่าพระราชวังจะถอนตัวออกไปจากการเมืองอย่างสิ้นเชิง และเป็นครั้งสุดท้าย ประชาชนจำนวนมากขึ้นเรื่อยๆ มีความพร้อมที่จะช่วยปลดปล่อยพระราชวังออกจากการเมือง โดยหวังว่าการเปลี่ยนผ่านจะทำได้สำเร็จโดยไม่ต้องนองเลือด กระนั้นก็ตาม มันก็มีเสียงแห่งความห่วงใยที่ดังเพิ่มมากขึ้นเรื่อยๆ เช่นกันว่า ฤๅการนองเลือดจะเป็นสิ่งที่หลีกเลี่ยงไม่ได้เสียแล้ว

ความสงบร่มเย็นของสังคมไทยในยามนี้มันได้ตั้งอยู่ตรงขอบเหวแห่งการผสมผสานกันอย่างน่ามหัศจรรย์ใจของความ "**อดทน**"

และ "**อดกลั้น**" อันเป็นคุณสมบัติที่แท้จริงของคนไทย แต่ความเหนื่อยหน่ายต่อวัฏจักรของน้ำท่วมและความแห้งแล้งอย่างไม่มีที่สิ้นสุด ความเบื่อหน่ายต่อการไม่สามารถพลิกฟื้นผืนดินทำอะไรได้ปีละหลายเดือน จนจำต้องใช้ชีวิตอยู่อย่างเลื่อนลอยไปกับการ บางวันก็มีงานทำ บางวันก็หางานทำไม่ได้เลย โดยไม่มีสวัสดิการทางสังคมและมาตราการช่วยเหลือใดๆ จากรัฐ ประชาชนจำนวนมาก ถูกบังคับให้ต้องอยู่เกินพิกัดแห่งความอดทนอดกลั้นเช่นกัน และความอดทนของพวกเขากำลังจะสิ้นสุดลงแล้ว

ภายใต้การครอบงำของจักรี คำประกาศของผู้ถูกกดขี่ต่างเต็มไปด้วยความเจ็บปวด และมันก็ใกล้จะถึงจุดระเบิดเต็มที

ภาพลักษณ์แห่ง "ความเป็นไทย" ของพวกรอยัลลิสต์ จำเป็นจะต้องถูกปัดออกไป เพื่อเปิดพื้นที่ให้มีการประเมินคุณค่าของสังคมกันขึ้นมาใหม่ร่วมกัน ที่ตั้งอยู่บนการให้การเคารพเชิดชูทุกชีวิตที่ช่วยสร้างสังคมขึ้นมา โดยเฉพาะชาวบ้านและเกษตรกรรายย่อยทั้งหลาย

ถึงแม้ว่า นับตั้งแต่ปี 2549 ระดับของความกลัว ความไม่ไว้วางใจ ความรู้สึกไม่มั่นคงและความหวาดหวั่นใจได้แผ่ขยายปกคลุมหมู่บ้านต่างๆ เพิ่มมากขึ้น เช่นเดียวกับสภาวะความยากจนที่เพิ่มมากขึ้น กระนั้น พวกเราต่างก็กำลังประจักษ์พยานถึงการเติบโตทางความเข้าใจต่อการเมืองไทยมากขึ้นของชาวบ้าน มีการสร้างเครือข่ายและแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างกัน มีการหนุนช่วยระหว่างกันทั้งเรื่องอาหารและอุปกรณ์เครื่องไม้เครื่องมือต่างๆ ทั้งค่าเดินทางออกจากหมู่บ้านเพื่อมาร่วมประท้วงต่างๆ ที่สำคัญคือการสร้างความสมานฉันท์แห่งการต่อสู้ร่วมกัน ตั้งแต่ระหว่างหมู่บ้าน ระหว่างอำเภอ และระหว่างจังหวัดต่างๆ

ในการตอบโต้ต่อความรุนแรงที่เกิดจากระบบการสั่งการจากเบื้องบนของ เผด็จการอภิสิทธิ์ ภาคประชาชนต่างก็ได้รับแรงกระตุ้นให้ขยายองค์กรหรือขบวนการของพวกเขาตามครรลองประชาธิปไตยมากขึ้น

ทั้งในระดับลึก ในระดับกว้าง และขยายเครือข่ายครอบคลุมไปยังทุกกลุ่มในสังคม ด้วยการสร้างเครือข่ายระหว่างองค์กรที่จัดตั้งกันขึ้นมาเอง ทั้งองค์กรรากหญ้า ทั้งในลักษณะการรวมตัวของกลุ่มคนเป็นกลุ่มเล็กๆ กระจายอยู่ในทุกพื้นที่ มันได้เปลี่ยนโฉมหน้าแห่งการต่อสู้อย่างเห็นได้ชัด จากรูปแบบเดิมที่มักจะจะเป็นขบวนที่อยู่ภายใต้การนำแบบรวมศูนย์ของแกนนำเท่านั้น

การเล่นตามวิถีการฑูต ผ่านบรรษัทรอยัลลิสต์ที่เกาะกลุ่มอยู่ด้วยกันอย่างเหนียวแน่นระหว่างนักการฑูตและพลพรรคประชาธิปัตย์นักเจรจาตลาดมืด ราชอาณาจักรจักรีทำหน้าที่ราวกับนักฆ่าสัตว์ที่ชำนาญการแห่งโลกาภิวัตน์เสรีนิยมใหม่ - เป็นผู้ชำนาญการพิเศษอย่างแท้จริงในการเช็ดถูโต๊ะให้องค์กรสิทธิมนุยชนที่อ่อนปวกเปียกจนสะอาดเอี่ยมโล่งเตียน

ในฐานะปีกฝ่ายพลเรือนของกลุ่มขั้วอำนาจแห่งลัทธิ "ทหารของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว" ภายใต้พระบรมราชูปถัมภ์และปกป้องสถาบันพระมหากษัตริย์และคณะองคมนตรี พรรคประชาธิปัตย์พร้อมด้วยประสบการณ์แพรวพราวในการตบแต่งแปลงโฉมนักการเมืองหน้าหวานมาดผู้ดีได้เข้ามาเป็นผู้แทนและก้าวขึ้นสู่ตำแหน่งผู้พิทักษ์ศีล ธรรม

ไม่ถึงเดือนหลังจากการปราบปรามประชาชนเมื่อเดือนพฤษภาคม 2553 ที่สังหารผู้คนไป 91 ชีวิต สีหศักดิ์ เพียงเกษแก้ว ชนชั้นสูง นักการฑูตอาชีพจากค่ายรอยัลลิสต์ ได้รับเลือกให้ดำรงตำแหน่งประธานคณะกรรมการสิทธิมนุยชนแห่งสหประชาชาติ(UNHRC) ในเดือนมิถุนายน 2553 เขาได้ให้สัมภาษณ์กับสื่อมวลชนไทยว่า . .

"ก่อนที่จะได้รับเลือก ผมได้พยายามชี้แจงในที่ประชุมเพื่อแสดงถึงความโปร่งใสของไทยว่า ได้มีการดำเนินการอย่างไร ซึ่งการชี้แจงก็ทำให้ทุก

ประเทศพอใจ และเป็นเหตุผลหนึ่งที่เขาตัดสินใจ เลือกประเทศไทย เพราะเรามีความพร้อม และ แสดงความโปร่งใสในการชี้แจง . . "

ในมาดนุ่มนวลสไตล์ไทยแท้ เขาได้กล่าวเพิ่มเติมถึงการได้รับคัดเลือกเข้ารับตำแหน่งนี้เพราะ *"เป็นการแสดงความเชื่อมั่นว่า ไทยมีความก้าวหน้าเรื่องสิทธิมนุษยชน เป็นประเทศสายกลาง ที่นานาประเทศยอมรับได้"*

อีกผู้หนึ่งจากชนชั้นสูงของไทย รอยัลลิสต์ประชาธิปัตย์ ดร. ศุภชัย พานิชภักดิ์ อดีตรองนายกรัฐมนตรีปี 2540-2543 อดีตผู้อำนวยการองค์การการค้าโลกคนแรกจากเอเชียที่ดำรงตำแหน่งระหว่างปี 2545-2548 ขณะนี้ดำรงตำแหน่งเลขาธิการการประชุมสหประชาชาติว่าด้วยการค้าและการพัฒนา(UNCTAD)

ไม่น่าประหลาดใจแต่อย่างใด เมื่อวันที่ 26 ตุลาคม 2553 บันคีมูนกล่าว(ที่กรุงเทพฯ) ว่าความโกลาหลเลือดนองท้องถนนที่ประเทศไทยเป็น "เรื่องภายประเทศ"

ไม่ต้องประหลาดใจอีกเช่นกันว่าทำไมอาเซียนจึงไม่พูดอะไรบ้างเลยเกี่ยวกับการปราบปรามประชาชนอย่างโหดร้ายป่าเถื่อนแห่งปี 2553 ก็เพราะมีนักพูดหน้าหวาน รอยัลลิสต์ ดร.จากฮาวาร์ด ขุนพลพรรคประชาธิปัตย์(สุรินทร์ พิศสุวรรณ) ไปยึดครองตำแหน่งเลขาธิการอาเซียนไว้แล้วเช่นกัน(2552 – 2557)

แทนที่จะเขยิบถอยลงมาเดินข้างทางอย่างมีศักดิ์ศรีเมื่อแพ้ในสนามการเลือกตั้งครั้งแล้วครั้งเล่า ค่ายรอยัลลิสต์กลับเลือกวิธีการ – อีกครั้งหนึ่งเช่นเดียวกับที่เคยทำมาในอดีต - ด้วยการใช้กำลังทหารเกลี่ยเส้นทางแม้ต้องสังหารผู้คนอย่างป่าเถื่อน เพื่อให้พวกเขาเดินนำหน้าได้ต่อไป

ประชาชนที่เป็นผู้ใหญ่และมีลูกหลานอยู่ในความรับผิดชอบ จำต้องคิดหนักและโดยธรรมชาติแล้วมักจะถอนตัวเมื่อต้องเผชิญหน้ากับอำนาจอำมหิตเช่นนี้ จากบทเรียนที่ผ่านมา ทุกคนตระหนักรู้ซึ้งยิ่งว่า ยามเมื่ออำนาจถูกท้าทายด้วยพลังมหาประชาชน ทหารภายใต้การบังคับบัญชาของรอยัลลิสต์ไม่มีการยั้งมือใดๆ ทั้งสิ้นในการเข่นฆ่าประชาชน

ประชาชนในประเทศไทยถูกอำนาจแห่ง "การปกป้องสถาบัน" กดทับคอหอยของพวกเขาให้ก้มต่ำมานานแสนนาน จนกระทั่งเมื่อหัวใจของหัวใจผู้คนทั้งหลาย ได้ตระหนักอย่างถ่องแท้ว่าผ้าห่มแห่งระบบศักดินาที่ปกคลุมกดทับแรงบันดาลใจ เพื่อการสร้างสรรสังคม วัฒนธรรม เศรษฐกิจและการเมืองที่แท้จริงของพวกเขา มันรัดตรึงแน่นจนแทบหายใจไม่ออก เมื่อนั้นพวกเขาจะลุกขึ้นมาสลัดผ้าห่มให้หลุดออกไป

ประชาชน ไม่ได้เพียงแค่เล่นเกมส์ "สีแห่งการเมือง" กับบรรดาชนชั้นสูงที่ชักใยการเมืองอยู่เบื้องหลัง แต่ประชาชนต่างมุ่งเดินไปข้างหน้าเพื่อนำมาซึ่งการเปลี่ยนแปลงที่สร้างสรรค์ ในทุกด้านของการเมืองไทย ชาวนาหลายพันคนพากันประท้วง (อีกครั้ง) มาเฟียโรงสีและพ่อค้าส่งออกข้าว ในเดือนกุมภาพันธ์ 2554 ชาวนาหลายพันคนขับรถทุกชนิดที่พวกเขามีปิดล้อมศาลากลางจังหวัดอยุธยาเพื่อทำการประท้วง สมัชชาคนจนที่รวมตัวกันตั้งแต่ปี 2538 ปรากฏโฉมหน้าอีกครั้ง ประท้วงร่วมกับเครือข่ายปฏิรูปที่ดิน เครือข่ายสลัมสี่ภาคที่ครอบคลุมชาวสลัมกว่า 2 ล้านคนในประเทศไทย และอีกหลากหลายเครือข่าย ด้วยจำนวนผู้ประท้วงร่วมหกพันคน ที่ปักหลักที่ลานพระบรมรูปทรงม้า เรียกร้องให้มีการแก้ไขปัญหาที่ค้างคามายาวนาน ทั้งปัญหาเกี่ยวกับที่อยู่อาศัยและสาธารณูปโภค ผลกระทบที่เกิดกับประ

ชาชนหลายล้านคนจากการสร้างเขื่อนต่างๆ จากเหมืองแร่ และจากโรงงานผลิตกระแสไฟฟ้าต่างๆ เป็นต้น พวกเขาเรียกร้องให้มีการแก้ไขปัญหาที่ดินชุมชน รวมทั้งปัญหาความวุ่นวายเกี่ยวกับปัญหาสัญชาติและชาติพันธุ์ที่ต้องพิจารณาด้วยความใส่ใจยิ่ง เพราะมันได้ส่งผลกระทบต่อผู้คนอีกหลายล้านคนทั่วประเทศ ขณะเดียวกันในภาคแรงงาน คนงานสองพันคนเดินเท้ากว่า 100 กิโลเมตรจากนิคมอุตสาหกรรมภาคตะวันออกเข้ามายังกรุงเทพ เพื่อนำเสนอปัญหาสภาพการทำงานที่เลวร้ายในเขตอุตสหกรรมการส่งออกที่ใหญ่ ที่สุดของไทย และเรียกร้องให้นายจ้างเคารพเสรีภาพในการเจรจาต่อรองร่วม

เราจำต้องจบบทนี้ด้วยการปลดปล่อยตัวเราออกจากความกลัวและความหวาดระแวงต่างๆ

จะทำได้จริง ก็ต้องด้วยการสามารถนำเสนออย่างตรงไปตรงมาว่า มันมีปัญหามากมายที่สูงท่วมราวกับภูเขาเลากาอยู่ในขณะนี้ ที่มีความสำคัญอย่างยิ่งยวดและต้องการความเร่งด่วนในการถกเถียงอภิปรายและหาทางแก้ไขมันให้ได้อย่างแท้จริง มากกว่าการคำถามที่ว่า "พระองค์ใดในราชสำนักจักรีจะเป็นผู้ขึ้นครองราชย์คนต่อไป"

ประชาชนชาวไทยมีอนาคตใหม่อันสดใสที่จะต้องช่วยกันออกแบบ - ช่วยกันสร้างวาระการเมืองชุดใหม่ที่ใสสะอาด เราต้องปล่อยให้สมาชิกราชสำนักจักรีซักผ้าลินินอันเปื้อนเปลอะของพวกเขาด้วยตัวเอง และก็ปล่อยให้ราชสำนักดูแลจัดการปัญหาภายในกันเอาเอง ประชาชนชาวไทยจำต้องเดินก้าวไปข้างหน้า

สำหรับนักปลุกปั่นแห่งค่ายรอยัลลิสต์ทั้งหลายที่พยายามใส่เกียร์เร่งเครื่องเพื่อขับเคลื่อนสู่การเพิ่มขึ้นของอำนาจเบื้องบน ในสภาพความเป็นจริงว่าในท้ายที่สุด ก็ยังคงไม่สามารถหนีกระบวนการเลือกตั้งไปได้พ้น ในสภาพเช่นนี้ ประชาชนชาวไทยอาจจะต้องเตรียมรับมือกับ

สภาวะคลื่นลมอันแปรปรวนทางการเมืองกันสักระยะหนึ่ง เมื่อวันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2554 สดศรี สัตยธรรม คณะกรรมการการเลือกตั้งที่ครั้งหนึ่งเคยเชื่อมั่นในกระบวนการเลือกตั้ง ยามนี้ในสภาวะความกดดัน กลับสูญเสียความเยือกเย็น ระเบิดออกมาว่า " *. .เลือกตั้งครั้งหน้ารุนแรง ดิฉันคิดว่าถ้าปฏิวัติได้ปฏิวัติเลย ไม่อยากให้มีการเลือกตั้ง เหนื่อยมาก 4 ปีที่ผ่านมา สงสาร กกต. "* เธอให้ข่าวขอโทษในภายหลัง แต่การระเบิดของเธอก็บ่งบอกถึงสถานการณ์ในยามนี้ในตัวของมันเองด้วยเช่นกัน

ทุกเส้นใยแห่งการวิเคราะห์ถึงสาเหตุว่าทำไมในอเมซิงไทยแลนด์ จึงได้เต็มไปด้วยความเจ็บปวดและยากแค้นที่ตกยุคตกสมัยมาจนถึงป่านนี้ แสงไฟได้ฉายสาดพุ่งตรงไปยังความยิ่งใหญ่และมั่งคั่งแห่ง "จักรีคอร์ปอเรชั่น" ที่เติบใหญ่คับบ้านคับเมืองจนกลายเป็นปรากฏการณ์ "ยิ่งใหญ่เกินกว่าจะปล่อยให้ล้มได้" - อาจบางที

ประชาชนเริ่มเข้าใจมากขึ้นเรื่อยๆ ว่าพวกเขาจะต้องหยุดจินตนาการหรือคาดหวังว่าพวกที่อยู่ในอำนาจระดับสูงนั้น มีปัญญา ความกล้าหาญความมุ่งมั่นหรือศักยภาพมากพอที่จะแก้ไขปัญหาที่แท้จริงของชาติได้ – ปัญหาของพวกเราประชาชน

ประชาชนเริ่มเข้าใจมากขึ้นเรื่อยๆ ว่า เพื่อที่จะสามารถก้าวไปข้างหน้า พวกเขาจำต้องสร้างวาระประชาชนเพื่อการเปลี่ยนแปลงขึ้นมาใหม่ด้วยตัวของพวกเขาเอง – วาระประชาชนชุดใหม่ที่มุ่งเพื่อสร้างความสมานฉันท์ระหว่างกัน และสร้างการเปลี่ยนแปลงในทุกบริบท

แห่งการพัฒนา ทั้งด้าน “สังคมการเมือง” “สังคมเศรษฐกิจ” และ “สังคมวัฒนธรรม” วาระประชาชนเพื่อการนำพาสังคมมุ่งหน้าสู่เส้นทางเพื่ออนาคตที่ยั่งยืนอย่าง แท้จริง อนาคตที่อย่างน้อยความกลัวความโหดร้ายของทหารของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ไม่ใช่ประเด็นปัญหาของพวกเขาอีกต่อไป

ประชาธิปไตยคือกระบวนการแห่งการเรียนรู้ที่จะเคารพและเรียนรู้จากผู้อื่น

บทปิดท้าย
(Concluding remarks)

ไม่มีใครที่ "พร้อมสำหรับประชาธิปไตย" แต่ประชาชนในประเทศไทยที่ซื่อสัตย์ที่มีรากหยั่งลึกมาตั้งแต่สยามเก่า ณ ปัจจุบันนี้มีความพร้อมเสียยิ่งกว่าพร้อม ที่จะร่วมกันทำให้ประเทศไทยเป็นดินแดนที่ปลอดลัทธิทหาร และดำเนินตามแนวพัฒนาประเทศที่ก้าวหน้า เพื่อนำพาประเทศไปสู่สังคมประชาธิปไตยอย่างยั่งยืน ปัญหาของประเทศไทยไม่ได้เกิดจาก "ประชาชนไม่พร้อมสำหรับประชาธิปไตย"

ปัญหาของประเทศไทยเติบโตมาจากความจริงที่ว่า ลัทธิทหารของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวไม่ต้องการที่จะฟัง "เสียงอื่น" และมีความเกลียดชังประชาชนที่คิดต่าง

แม้กระนั้นก็เถอะ ปัญหาของประเทศไทยในเชิงหลักการ ไม่ได้สัมพันธ์เชื่อมโยงไปสู่คำถามที่ว่า ประเทศไทยควรหรือไม่ควรมีสถาบันพระมหากษัตริย์ แต่มันปฏิสัมพันธ์โดยตรงต่อพฤติกรรมส่วนตัวของพระบรมวงศ์แห่งสถาบันจักรีทั้งหลาย มันปฏิสัมพันธ์กับทัศนคติที่อคติและความลำเอียงของแก๊งส์อำนาจเก่า

อนาคตของประเทศไทยสัมพันธ์โดยตรงกับคำถามพื้นฐานที่จำเป็นยิ่งว่า ในขณะนี้ ณ ช่วงเวลานี้แห่งประวัติศาตร์ พวกเราจะป้องกันไม่ให้กลุ่มขั้วอำนาจเก่า ลากจูงประเทศไทยลงไปสู่ความบ้าคลั่งแห่งการกลับไปอยู่ร่วมสมัยกับวิถีการเมืองแห่งยุคโบราณ ลัทธิฟาสซิสต์

ทหารในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวได้อย่างไร?

ความพยายามของรัฐบาลเผด็จการชุดนี้ที่จะทำให้ขั้วการเมืองฝ่ายตรงข้ามหุบปากรังแต่เพิ่มระดับของความรุนแรงให้สูงยิ่งขึ้น ความตึงเครียดทางการเมืองยามนี้สูงมาก ขณะเดียวกันสาธารณชนก็จับตาดูพฤติกรรมของสถาบันพระมหากษัตริย์กันอย่างแพร่หลายมากขึ้น ขณะที่บทบาทของสถาบันพระมหากษัตริย์ก็เพิ่มสูงมากขึ้นด้วยเช่นกัน เช่นเดียวกับความเสี่ยงที่จะเกิดสงครามกลางเมืองระหว่างสถาบันจักรีที่ร่วงโรยกับประชาชน เพื่อทะลายภาพลักษณ์อันน่ารังเกียจ ที่ไม่เป็นที่ต้องการและไม่จำเป็นแม้แต่น้อย

ถ้าไม่นับความรุนแรงที่ภาคใต้ ประชาชนกว่า 100 คน ประชาชนที่ปราศจากอาวุธได้ถูกสังหารโดยทหารของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวและกองกำลังก่อกวนนับตั้งแต่ปี 2549 ส่วนใหญ่ถูกยิงที่ศีรษะ

ผู้ที่เสียชีวิตเหล่านี้ ไม่ว่าจะมองในแง่มุมอันจะจิตนาการถึงในรูปแบบใดก็ตาม ไม่ใช่ผู้ก่อการร้ายอย่างแน่นอน พวกเขาเป็นเพียงประชาชนคนธรรมดา เป็นเกษตรกร คนงานก่อสร้าง คนขับรถแท็กซี่ นักข่าว อาสาสมัครพยาบาล นักศึกษา ภรรยา สามี แม่ พ่อ และปู่ย่าตายาย

ผู้เข้าร่วมประท้วงเพื่อประชาธิปไตยหลายร้อยคนถูกจับกุมและคุมขัง หลายคนยังต้องอยู่อย่างหลบๆซ่อนๆ หลายคนต้องหนีไปสู่ต่อในต่างแดน

"ในนามแห่งพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว" ปรากฏการณ์ทั้งหลายทั้งปวงเหล่านี้ คือการดูถูกศักดิ์ศรีของประชาชนอย่างร้ายกาจ ไม่จำเป็นต้องเอ่ยถึงว่าภาพลักษณ์ของประเทศไทยได้เสียหายอย่างยับเยิน?

มันจำเป็นที่จะต้องทำความเข้าใจว่า ความรุนแรงบนท้องถนน การเข่นฆ่าสังหารประชาชน และความบ้าคลั่งของการเมืองไทยใน

ช่วง 5 ปีที่ผ่านมา ไม่ใช่เป็นเพียงแค่เป็นผลิตผลอันเกิดจากการเผชิญหน้าระหว่างทักษิณกับขั้วอำนาจเก่าเท่านั้น แต่มันเป็นผลพวงจากการสั่งสมมาหลายทศวรรษของระบบรัฐสภาที่ฟอนเฟะ เป็นผลิตผลของความกลัวประชาชนของรัฐบาล ความกลัวต่อเสรีภาพในการประท้วง เสรีภาพในการเจรจาต่อรองร่วม และความกลัวต่อเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็น

สภาพการณ์ของประชาชนในประเทศไทย ถูกทำให้เลวร้ายยิ่งขึ้น ด้วยความจริงที่ว่านานาชาติ ชุมชนนักการฑูตที่กรุงเทพ ประจักษ์แจ้งดียิ่งว่าด้วยวิถีแห่งการฑูต พวกเขาก็เช่นกันกำลังขึ้นขี่อยู่บนหลังของรัฐบาลที่ไม่ชอบธรรม - ขี่อยู่บนหลังของความรุนแรงแห่งการเอารัดเอาเปรียบประชาชนของราชสำนัก ชุมชนนักการฑูตต่างก็พากันปิดปากเงียบจนน่าใจหาย พวกเขาเคยชินกับวิถีการฑูตอันน่าสมเพชแห่งการนิ่งเฉยไว้จะเป็นดีที่สุด โดยไม่พยายามดิ้นรนหรือดึงตัวเองออกมาจากความเคยชินแห่งวิถีการฑูตยุคสงครามเย็น ในราชอาณาจักรกรุงเทพอันทะเยอทยาน อันเป็นสถานที่ตั้งสำนักงานของพวกเขา เป้าหมายหลักแห่งการดำรงอยู่สถานภาพของพวกเขา สำคัญยิ่งกว่าความต้องการที่แท้จริงของประชาชนของประเทศไทย

ประชาชนต้องการจะยุติสองศตวรรษแห่งการถูกเอารัดเอาเปรียบ โดยเฉพาะยุติ 60 ปีแห่งชีวิตภายใต้อำมาตย์ศักดินาที่โหดร้ายป่าเถื่อนและทำผิดดกฎหมายให้หมดสิ้นไปโดยสิ้นเชิง

โซ่ตรวนที่สฤษดิ์และภูมิพลใช้โดยผิดกฎหมาย เพื่อตรวนสภาผู้แทนราษฎรไว้ให้อยู่ในการกำกับการของคณะองคมนตรีแห่งภูมิพล ตั้งแต่ปี 2500 จะต้องถูกตัดให้ขาดออกจากกัน ประชาชนไม่เคยและไม่ต้องการโซ่ตรวนเหล่านี้ - พระบรมวงศานุวงศ์ก็เช่นกัน ไม่จำเป็นต้องใช้มัน ถ้าคิดว่าได้รับความรักอย่างแท้จริงจากประชาชน

ประชาชนมีความปรารถนาที่ไม่ซับซ้อนอะไรเลย เต็มไปด้วยความอ่อนน้อมถ่อมตน และทำได้ง่ายนิดเดียว ความปรารถนาที่ร่วมสมัยมากๆ กับโลกปัจจุบันว่า ขอให้พวเขาได้สามารถมอบความไว้วางใจที่พวกเขามีต่อการเมือง ด้วยการใช้สิทธิลงคะแนนเลือกตั้งที่อย่างบริสุทธิ์และยุติธรรม เพื่อจะได้มีรัฐสภาที่พร้อมปฏิบัติหน้าที่เพื่อเป็นตัวแทนของประชาชน ปฏิบัติตามคำมั่นสัญญาเพื่อมุ่งแก้ไขปัญหาของประชาชน ด้วยความใส่ใจ ตั้งอยู่บนพื้นฐานแห่งตรรกะและเหตุผล ด้วยความกระตือรือร้นและมีความสุขในการเป็นตัวแทนของประชาชนอย่างแท้จริง

ประชาชนต่างก็หมดความอดทนต่อการถูกปฏิบัติราวกับเป็นเด็ก หรือเป็นเพียงเครื่องประดับอันไร้ราคาของโครงการนั้น โครงการนี้ของภูมิพล ประชาชนไม่ต้องการผู้อุปถัมภ์เผด็จการมาสนับสนุนงานด้านพัฒนาของพวกเขา

ความเข้มแข็งของประเทศไทยตั้งอยู่บนข้อเท็จจริงที่ว่า ถึงแม้ชาวกรุงจะพยายามอย่างหนักเพื่อทำให้ทุกคนที่เข้ามาอยู่ในเมืองหลวงกลายเป็นพวกวัวลืมตีน แต่ประชาชนส่วนใหญ่ยังคงใช้ชีวิตในหมู่บ้านที่พวกเขาเรียกมันได้เต็มปากเต็มคำว่าบ้านของตน ประชาชนส่วนใหญ่ยังคงดำรงวิถีชีวิตที่เคารพวิถีชุมชนชนบท ที่พวกวัวลืมตีนแห่งเมืองหลวงจำนวนหนึ่งก็เคยอยู่อาศัยมาก่อน รวมทั้งเคารพซึ่งวิถีแห่งการใช้แรงงานของบรรดาเกษตรกรรายย่อย ชาวประมงพื้นบ้าน ช่างฝีมือต่างๆ และพ่อค้าแม่ขายทั้งหลาย ประชาชนส่วนใหญ่ไม่เชื่อว่าวิถีชีวิตท่ามกลางแสงสีเสียงแห่งเมืองหลวง จะมีความสำคัญยิ่งไปกว่าวิถีชีวิตของคนบ้านนอกและสีสันของตลาดนัดกลางหมู่บ้าน

ประชาชนต้องการและจำเป็นจะต้องสร้างเศรษฐกิจชุมชน/ท้องถิ่นที่เข้มแข็ง จริงๆ แล้วพวกเขาไม่ได้ไม่เห็นด้วยกับทฤษฎีเศรษฐกิจพอเพียงของภูมิพล เพราะว่าชีวิตของพวกเขาต่างก็ดำรงควบคู่มากับการพึ่งพิงวิธีเศรษฐกิจพอเพียงมาโดยตลอด ก่อนภูมิพลจะเกิดเนิ่นนาน

หลายศตวรรษ

ประชาชนไม่ต้องการอยู่ภายใต้การอุปภัมภ์แห่งปรัชญาจอมปลอม พวกเขาต้องการใช้พลังความสามารถที่แต่ละคนมี เพื่อสร้างสรรค์นวัตกรรมใหม่ๆ ที่จำเป็นสำหรับการสร้างและดำรงรักษาไว้ซึ่งสังคมที่ทุกคนได้รับการปฏิบัติอย่างเท่าเทียมกัน เพื่อวางรากฐานไปสู่การพัฒนาที่ยังยืน ประชาชนต้องการวิถีชีวิตออแกนิก ชุมชนเกษตรกรรมที่หล่อเลี้ยงด้วยความรัก ความอ่อนไหวในความสัมพันธ์ระหว่างเพศต่างๆ ไปสู่เศรษฐกิจพอเพียงอย่างยั่งยืน

ข้อเสนอแนะจากประชาชนเพื่อนำเสนอการปรับโครงสร้างสถาบันพระมหากษัตริย์เพื่อผลประโยชน์ต่อประชาชนในประเทศไทยในระยะยาวได้เริ่มปรากฎออกมาให้เห็นบ้างแล้ว

> ในสภาพความจริงแห่งความรุนแรงอย่างต่อเนื่อง การคุกคามและปิดกั้นเสรีภาพของรัฐอย่างเปิดเผย มันไม่น่าประหลาดใจแต่อย่างใดว่าเพราะเหตใด ถึงไม่ค่อยมีใครกล้านำเสนอข้อเสนอเพื่อการปรับโครงสร้างสถาบันพระมหากษัตริย์กันอย่างเปิดเผย แต่มันก็เริ่มปรากฎให้เห็นเป็นรูปเป็นร่างมาขึ้นบ้างแล้วเช่นกัน

ดร. สมศักดิ์ เจียมธีรสกุล จากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ที่ศึกษาเกี่ยวกับสถาบันพระมหากษัตริย์มากว่า 30 ปี ได้นำเสนอ “ข้อเสนอ 8 ข้อเพื่อการปฏิรูปสถาบันพระมหากษัตริย์” เพื่อที่อย่างน้อยอาจจะลดทอนผลกระทบด้านลบที่เกิดจากสถาบันพระมหากษัตริย์ในปัจจุบันได้บ้าง

1. ยกเลิกมาตรา 8 ในหมวดที่ 2 ของรัฐธรรมนูญ (2550) และแทนที่ด้วยมาตราในลักษณะเดียวกับรัฐธรรมนูญฉบับ 27 มิถุนายน 2475 (ซึ่งระบุว่าในประเด็นที่เกี่ยวกับพระมหากษัตริย์ให้สภาเป็นผู้พิจารณา)
2. ยกเลิกประมวลกฎหมายอาญามาตรา 112
3. ยกเลิกองคมนตรี
4. ยกเลิกพรบ. จัดระเบียบทรัพย์สินฝ่ายพระมหากษัริย์ ปี 2491
5. ยกเลิกการประชาสัมพันธ์ด้านเดียวทั้งหมด การให้การศึกษาแบบด้านเดียวเกี่ยวกับสถาบันทั้งหมด
6. ยกเลิกพระราชอำนาจในการแสดงความคิดเห็นทางการเมืองทั้งหมด
7. ยกเลิกพระราชอำนาจในเรื่องโครงการหลวงทั้งหมด
8. ยกเลิกการบริจาค/รับบริจาคโดยเสด็จพระราชกุศลทั้งหมด

นี่คือรายการข้อเสนอเพียงหนึ่งชุดเท่านั้น

ยังมีบันทึกรายการข้อเสนอที่ยาวเป็นห่างว่าว**ต่อวิถีชีวิตที่หรูหราฟุ่มเฟือย และวัฒนธรรมของวังที่ลดทอนคุณค่าของความเป็นมนุษย์ วิถีแห่งพระราชสำนักที่สบประมาทและดูถูกประชาชน** และประชาชนจำเป็นจะต้องเตรียมตัวและทบทวนความทรงจำไว้ล่วงหน้า ให้พร้อมสำหรับการเปิดรัฐสภาเพื่ออภิปราย

และถกเถียงในประเด็นเรื่อง **จะจัดวางตำแหน่งแห่งที่ของสถาบันพระมหากษัตริย์ในสังคมไทยกันอย่างไรดี**

ในการก้าวไปสู่การการอภิปรายถึงเรื่องเหล่านี้ ประชาชนสามารถดึงพลังแห่งความเชื่อมั่นจากการตระหนักรู้ว่าการอภิปรายเรื่องนี้เป็นเรื่องที่ประชาชนทั่วทั้งโลกร่วมยินดีด้วยกับประชาชนชาวไทย โดยประชาชนที่เข้าใจและเคารพคุณค่าแห่งเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็นและเสรีภาพในการแสดงออก หรือจะพูดอีกอย่างหนึ่งก็คือประชาชนส่วนใหญ่ในโลกนี้ร่วมสนับสนุนให้เกิดการอภิปรายเรื่องสถาบันพระมหากษัตริย์ในประเทศไทย

พระบรมวงศานุวงศ์ที่ได้รับความรักจากประชาชน ไม่จำเป็นต้องมีกองทหารรักษาพระองค์ถึง 30,000 นาย **ประเด็นสำคัญที่เป็นเรื่องท้าทายในการอภิปรายของรัฐสภาคือจะมีวิธีใดบ้างที่จะยุบหรือแยกกองกำลังทหารรักษาพระองค์และหรือจะมีมาตราการเสริมสร้างอาชีพทางเศรษฐกิจทดแทนการเป็นทหารให้กับคนกลุ่มนี้ได้อย่างไรบ้าง?**

อีกหนึ่งแห่งภาระกิจสำคัญที่เป็นเรื่องสำคัญของรัฐสภาคือ**การอภิปรายถึงมาตราการที่จะนำสำนักงานทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์กลับมาสู่ในการดูแลของรัฐบาล** ยุคสมัยที่พระมหากษัตริย์สามารถสร้างความมั่งคั่งผ่านทางอำนาจล้นฟ้าเหนือประชาชนทั้งประเทศมันได้ผ่านเลยมาเนิ่นนานมากแล้ว และเวลาที่ประชาชนทั้งประเทศจะได้บริหารทรัพยากรในชาติร่วมกัน และถือว่ามันเป็นภาระหน้าที่ของประชาชนจะต้องกระทำด้วยตัวของพวกเขาเอง ได้ถูกปล่อยให้ผ่านมานานเกินไปแล้วเช่นกัน

เป็นเวลาหลายทศวรรษที่การโหมโฆษณาชวนเชื่อของพวกรอยัลลิสต์ ได้ส่งผลให้ข้าราชการวางน้ำหนักและให้ความสำคัญต่อการดูแลพระบรมวงศานุวงศ์ไว้เหนือและไว้ก่อนการให้บริการประชาชน มีการแอบอ้าง “พระราชอำนาจของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว” เพื่อรังแกประชาชนเกิดขึ้นอย่างกว้างขวางทั่วประเทศไทยในนาม “ข้าฯ ในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว”

ประเทศไทยมีเจ้าหน้าที่ที่กินเงินเดือนจากงบประมาณแผ่นดินประมาณ 2.6 ล้านคน พวกเจ้าหน้าที่รัฐเหล่านี้ไม่ได้รับค่าจ้างให้รับใช้ราชวงศ์จักรี ดังนั้น เพื่อประโยชน์สุขของประเทศชาติ **พวกเจ้าหน้าที่รัฐที่ปฏิเสธจะรับใช้และดูแลประชาชนโดยการอ้างคำว่าเป็น “ข้าราชการในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว” ควรถูกลงโทษทางวินัย**

ประเทศไทยมีความสามารถที่จะทำได้และจำเป็นจะต้องก้าวให้พ้นลัทธิ “พ่อขุนเผด็จการ”

มันเป็นช่วงเวลาที่สำคัญยิ่งสำหรับประเทศไทยที่จะต้องให้การยอมรับอย่างเต็มที่ ต่อแรงสนับสนุนและพลังสร้างสรรค์ต่างๆ ที่ผู้หญิงมอบได้ให้หรือสามารถที่จะทำให้กับสังคมในทุกๆ ด้านและในทุกระดับ

สังคมจำต้องตระหนัก กระตุ้นและส่งเสริมให้**ผู้หญิง**เข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการตัดสินใจทางการเมืองมากขึ้น อันเป็นสิ่งจำเป็นยิ่งในยามนี้ และนับตั้งแต่นี้ต่อไป ต้องได้รับการบรรจุไว้ว่าเป็นวาระที่สำคัญยิ่ง เราขอพูดถึงในที่นี้ด้วยความชื่นชมถึงความกล้าหาญของคนทำงานหญิงทั้งหลาย ที่ในช่วงเวลาสำคัญทางการเมือง ได้ก้าวเข้ามามีบทบาทนำในขบวนการต่อสู้ภาคประชาชนในทั่วทุกภูมิภาคของประเทศไทย

ตลอดชีวิตในวัยเด็กของข้าพเจ้า ชีวิตในหมู่บ้านเกษตรกรรมท่ามกลางเพื่อนผองชนชั้นกรรมาชีพ ข้าพเจ้าได้พบเห็นการคอรัปชั่นมากมายจนชินตา ทั้งการซื้อเสียง ทั้งการจ่ายเงินใต้โต๊ะเพื่อเป็นค่าอำนวยความสะดวกหรือถูกรีดไถกันในทุกระดับและในทุกขั้นตอน และ

ต้องอยู่กับความอับอายไม่หยุดหย่อนของสภาพการวิ่งหยิบยืมเงินคนโน้นร้อยคนนี้พันเพื่อมาซื้อของขวัญให้กับ “เจ้านาย” คนนี้หรือคนนั้นกันอย่างไม่หยุดหย่อนเมื่อจำเป็นจะต้องขอความช่วยเหลือ ทั้งเรื่องบรรจุลูกหลานเข้าโรงเรียนที่มีระดับดีหน่อย หรือสามารถใช้สิทธิห้องพิเศษในโรงพยาบาลต่างๆ และอื่นๆ อีกมากมาย

มันมีเสียงเรียกร้องถึงความจำเป็นที่จะต้องพัฒนาคุณภาพการการศึกษาของประเทศไทยอย่างรอบด้านและเป็นองค์รวม ประชาชนต้องการเพิ่มศักยภาพในการเรียนรู้และการใช้เหตุใช้ผล เพื่อที่พวกเขาจะได้ศึกษาค้นคว้าด้วยตัวเองว่าประเทศไทยก้าวมาสู่จุดที่เป็นอยู่นี้ได้อย่างไร เพื่อที่พวกเขาจะได้ไขปริศนาแห่งกรอบความคิดที่มาแห่งนิยามของ อะไรคือความยิ่งใหญ่และอะไรคือเรื่องเล็กน้อย โดยการศึกษาเปรียบเทียบกับหลักการด้านสิทธิมนุษยชนสากลแห่งความถูก ความผิดที่แท้จริง

ประชาธิปไตยคือหนทางเดียวของพวกเราเพื่อการก้าวไปข้างหน้า เพราะว่ามันอนุญาตให้ประชาชนลงคะแนนเสียงเพื่อจะให้ได้มาซึ่งระบบการศึกษาที่ดีขึ้น

ถ้าภูมิพลหรือพระบรมวงศานุวงศ์พระองค์อื่นไม่อาจเข้าใจได้ว่า ทำไมระบบประกันสังคมและการสร้างหลักประกันในชีวิตให้กับประชาชนเป็นสิ่งสำคัญ นั่นก็เป็นปัญหาของพระองค์ แต่ถ้าเผด็จการอภิสิทธิ์ก็ยังไม่เข้าใจว่า เขาไม่สามารถใช้กองทหารของชนชั้นสูงมาเข่นฆ่าประชาชนที่ประท้วงเพื่อเรียกร้องสิทธิขั้นพื้นฐาน สิทธิตามครรลองประชาธิปไตย - นั่นเป็นสิ่งที่แน่นอนว่าผู้มีสิทธิเลือกตั้งจำต้องออกมาปฏิบัติการสั่งสอนเขา

คนไทยดำรงชีวิตมาได้อย่างน่าชื่นชมบนพื้นฐานธรรมชาติที่เป็นคนน่ารัก เอื้ออาทร ขยันขันแข็ง

เก็บหอมรอมริบ รวมทั้งคุณภาพแห่งความสามารถในการอดทนต่อความทุกข์ยากมาอย่างยาวนาน เพื่อการแสวงหาเส้นทาง เพื่อก้าวไปข้างหน้า ประชาชนในประเทศไทย ประชาชนแห่งดินแดนสยามในอดีต ไม่ได้เรียกร้องอะไรมากไปกว่าการขอให้มีการจัดเลือกตั้งที่บริสุทธิ์และยุติธรรม

ประเทศชาติเฝ้ารออย่างใจจดใจจ่อ ที่จะได้ต้อนรับผู้นำคนใหม่ที่เข้ามาด้วยกระบวนการเลือกตั้ง ที่มีความเข้าใจอย่างลึกซึ้งถึงรากเหง่าและต้นตอของปัญหาต่างๆ ในประเทศไทย ประเทศเราในเวลานี้ต้องการผู้นำคนใหม่ที่ตื่นตัวและไม่ลังเลที่จะนำพาประเทศด้วยความกล้าหาญ หนักแน่น ที่ไม่ปรานีประนอมหลักการแห่งสิทธิมนุษยชนให้กับทัศนคติและค่านิยมที่ผิดๆ และในประเทศไทยเราก็มีคนที่มีคุณสมบัติเหล่านี้ ที่พร้อมจะก้าวมายืนแถวหน้า

ประชาชนชาวเอเชียตะวันออกเฉียงใต้อยู่ร่วมกันมาด้วยการใช้และแบ่งปันทรัพยากรธรรมชาติร่วมกัน ต่างก็ปรารถนาที่จะสร้างความสมานฉันท์และความมั่นคงทางสังคมร่วมกันทั่วทั้งภูมิภาค ประชาชนในประเทศไทยมีความสามารถมากพอที่จะเผชิญหน้าต่อความท้าท้ายที่จะนำพาประเทศไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน ไม่ว่าจะมีหรือไม่มีสถาบันพระมหากษัตริย์ก็ตาม

รัฐบาลจากทั่วโลกที่ได้เปลี่ยนผ่านจากระบบสมบูรณาญาสิทธิราชย์ไปสู่ระบบประชาธิปไตย ต่างก็ตระหนักดีว่าประเทศไทยกำลังอยู่ในจุดที่อันตรายเพียงใด และอยู่ในความเสี่ยงที่จะสูญเสียความสามารถในการควบคุมชะตากรรมของของทิศทางการเมืองในประเทศที่มีเอกลักษณ์พิเศษเช่นนี้ ไม่ว่าบันคีมูนจะคิดอะไรเกี่ยวกับสิ่งที่เรียกว่าเป็น “ปัญหาภายในประเทศ” ประชาคมนานาชาติมีภาระหน้าที่ ที่จำ

เป็นต้องทำอย่างจริงจัง ในการช่วยส่งสาส์นอย่างตรงไปตรงมา มายังสถาบัน "ทหารของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว" ว่าพวกเขาไม่สามารถหยุดยั้งประชาชนจากการเจริญเติบโตได้

จรรยา ยิ้มประเสริฐ

ขอบคุณอย่างสุดซึ้งต่อคุณริชาร์ด ทอมป์สัน คูน ในความช่วยเหลือทุกด้านทั้ง การค้นคว้าข้อมูล การเขียน และเรียบเรียงรูปเล่มของรายงานชิ้นนี้

อ้างอิง

จิตร ภูมิศักดิ์ (2554), *ความเป็นมาของคำสยาม,ไทย ลาวและขอม และลักษณะทางสังคมของชื่อชนชาติ*, ฉบับพิมพ์ครั้งที่ 5,สำนักพิมพ์สยาม

จิตร ภูมิศักดิ์ (2550), *โฉมหน้าศักดินาไทย*, พิมพ์ครั้งที่สิบ, สำนักพิมพ์ศรีปัญญา

กุลลดา เกษบุญชู มี้ด, รศ.ดร., (2552), *ความขัดแย้งทางการเมืองของไทย ข้ามไปให้พ้นพลวัตภายใน,* ปาฐกถา 14 ตุลา ประจำปี 2552, มูลนิธิ 14 ตุลา,

ไม่ระบุชื่อผู้เขียน, *เสด็จสหรัฐ '80*, รายงานเสด็จสหรัฐอเมริกาของสมเด็จพระนางเจ้าพระบรมราชินีนาท 25 มกราคม - 31 มีนาคม 2523

ทักษ์ เฉลิมเตียรณ (2548), *การเมืองระบบพ่อขุนแบบเผด็จการ*, มุลนิธิโครงการตำรา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, ประเทศไทย,

ผาสุก พงษ์ไพจิตร และคริส เบเคอร์ (2546), *เศรษฐกิจ การเมืองไทยสมัยกรุงเทพฯ*, กทม: ซิลค์เวอร์ม, 2546

พอพันธ์ อุยยานนท์, ดร. (2549), *สำนักงานทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์กับบทบาทการลงทุนทางธุรกิจ*, มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช,

วาณี พนมยงค์ - สายประดิษฐ์ (2551), *ไม่ขอรับเกียรติยศใดๆ ทั้งสิ้น 95 ปี 4 เดือน 9 วัน พูนศุข พนมยงค์*, สายส่งสุขภาพใจ

สมชัย ภัทรธนานันท์, *อีสานกับรัฐไทย: การครอบงำ ความขัดแย้ง และการต่อต้าน*, วิทยาลัยการเมืองการปกครอง มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, ไม่ระบุวันที่

สมศักดิ์ เจียมธีรสกุล (2554), *ประวัติศาสตร์ที่เพิ่งสร้าง*, สำนักพิมพ์ 6 ตุลารำลึก, จัดจำหน่ายเคล็ดไทย, กรุงเทพฯ 2544

Amsterdam &Peroff LLP, Application to investigate the situation of the Kingdom of Thailand with regard to the commission of crimes againsts humanity, The Hague, the Netherlands, 31 January, 2011

Chakkrapongse, N. (Ed.). (1996). Pooying chonnabot kab singwad-lom [Rural women and ecological system conservation]. Bangkok, Thailand: Moonnithi Loke See Keow.

David Streckfuss (2011), Truth on Trial in Thailand: Defamation, Treason, and Lèse-Majesté (Rethinking Southeast Asia), Routhledge, UK

David Wyatt(2004), Thailand: A Short History, Silkworm Books, 2004

Paul M. Handley(2006), Thai King Never Smiles, Yale University Press, USA,

Peter Vail (2007) Thailand's Khmer as 'Invisible Minority': Language, Ethnicity and Cultural Politics in North-East Thailand. Asian Ethnicity, Vol. 8, No. 2, June 2007.

Tongchai Winichakul (1995), Siam Mapped: A History of the Geo-Body of a Nation, Chiang Mai, Thailand

UNDP, Human Development Report, 2005, and 2010

บทความและข่าว

กระทรวงการคลัง, ข่าวกระทรวงการคลัง, คณะรัฐมนตรีอนุมัติเงินกู้ IMF และ ADB, 54/2540, 9 กันยายน 2540

กรุงเทพธุรกิจ, อนันต์ ดาโลดม, *บทพิสูจน์ความจริงใจรัฐบาลกับการแก้ปัญหาภาคเกษตร*, 14 July 2009 http://www.bangkokbiznews.com/home/detail/politics/opinion/reader-opinion/20090714/59286/%E0%B8%9A%E0%B8%97%E0%B8%9E%E0%B8%B4%E0%B8%AA%E0%B8%B9%E0%B8%88%E0%B8%99%E0%B9%8C%E0%B8%84%E0%B8%A7%E0%B8%B2%E0%B8%A1%E0%B8%88%E0%B8%A3%E0%B8%B4%E0%B8%87%E0%B9%83%E0%B8%88%E0%B8%A3%E0%B8%B1%E0%B8%90%E0%B8%9A%E0%B8%B2%E0%B8%A5%E0%B8%81%E0%B8%B1%E0%B8%9A%E0%B8%81%E0%B8%B2%E0%B8%A3%E0%B9%81%E0%B8%81%E0%B9%89%E0%B8%9B%E0%B8%B1%E0%B8%8D%E0%B8%AB%E0%B8%B2%E0%B8%A0%E0%B8%B2%E0%B8%84%E0%B9%80%E0%B8%81%E0%B8%A9%E0%B8%95%E0%B8%A3.html

ข่าวสดรายวัน, *เส้นทางผงาด"ประยุทธ์-บูรพาพยัคฆ์*", 5 สิงหาคม พ.ศ. 2553 ปีที่ 20 ฉบับที่ 7189. http://www.khaosod.co.th/view_news.php?newsid=TUROd2Iyd3dNVEExTURnMU13PT0=

ข่าวสด, *บางแก้วโวยยังไม่ได้เงินน้ำท่วม*, 16 ธันวาคม 2553. http://www.khaosod.co.th/view_news.php?newsid=TUROd2NtOHdOakUyTVRJMU13PT0=&sectionid=TURNeE13PT0=&day=TWpBeE1DMHhNaTB4Tmc9PQ==

คมชัดลึก, *ประยุทธ์ยัวะสื่อซักศอฉ.ถลุงงบหมื่นล้าน*, 21 ธันวาคม 2553, http://www.komchadluek.net/detail/20101221/83510/%E0%B8%9B%E0%B8%A3%E0%B8%B0%E0%B8%A2%E0%B8%B8%E0%B8%97%E0%B8%98%E0%B9%8C%E0%B8%A2%E0%B8%B1%E0%B8%A7%E0%B8%B0%E0%B8%AA%E0%B8%B7%E0%B9%88%E0%B8%AD%E0%B8%8B%E0%B8%B1%E0%B8%81%E0%B8%A8%E0%B8%AD%E0%B8%89.%E0%B8%96%E0%B8%A5%E0%B8%B8%E0%B8%87%E0%B8%87%E0%B8%9A%E0%B8%AB%E0%B8%A1%E0%B8%B7%E0%B9%88%E0%B8%99%E0%B8%A5%E0%B9%89%E0%B8%B2%E0%B8%99.html

ไทยโพสต์, *กว่า 1 ขวบปี...ไทย (หรือใคร) เข้มแข็ง?*, 31 ธันวาคม 2553 http://www.thaipost.net/news/311210/32270

ไฟลามทุ่ม, *รวม วงศ์พันธ์*, http://www.firelamtung.com/index.php?option=com_content&view=article&id=79:--&catid=27&Itemid=19

มติชนออนไลน์, *ศาลอุทธรณ์พิพากษาเพิ่มโทษจำคุกเป็น2พันปี คดีฉ้อฉลเครื่องราช กลุ่มลูกศิษย์เจ้าคุณอุดม อดีตรองเจ้าอาวาส วัดเทพศิรินทร์,* วันที่ 18 พฤศจิกายน พ.ศ. 2553 http://www.matichon.co.th/news_detail.php?newsid=1290066116&grpid=00&catid=&subcatid

โลกวันนี้, *ปิดลับตัวเลขงบศอฉ.อ้างเบิกจ่ายตามขั้นตอนไม่ต้องชี้แจง,* 22 December 2010, http://www.dailyworldtoday.com/newsblank.php?news_id=9105

ศูนย์สารสนเทศ สำนักประชาสัมพันธ์เขต 3 จังหวัดเชียงใหม่, *เสด็จพระราชดำเนินเยือนสหรัฐอเมริกา* , 1960. http://prdnorth.in.th/The_King/king-abroad_02.php

สมชาย ปรีชาศิลปกุล (2552), *กฎหมายหมิ่นพระบรมเดชานุภาพ*, ฟ้าเดียวกัน, ปีที่ 6, ฉบับที่ 1, (มกราคม - มีนาคม 2552)

สาวตรี สุขศรี, *รายงานสถิติคดีและจำนวนเว็บที่ถูกปิดตามพรบ.คอมพิวเตอร์*, นิติราษฎร, http://www.enlightened-jurists.com/page/173

สุพิน ธนวัฒน์เสรี, MBA Magazine, *เกริกเกียรติพระบารมี ในสหรัฐฯ* http://mbamagazine.net/home/index.php/blog/46-people/121--m-m-s

สำนักข่าวเจ้าพระยา, *ผบ.ทบ.ย้ำ สถาบันอยู่เหนือสิ่งอื่นใด ทหารต้องสนองพระราชดำริในหลวง,* 3 ธันวาคม 2553. http://www.chaoprayanews.com/2010/12/03/%E0%B8%9C%E0%B8%9A-%E0%B8%97%E0%B8%9A-%E0%B8%A2%E0%B9%89%E0%B8%B3-%E0%B8%AA%E0%B8%96%E0%B8%B2%E0%B8%9A%E0%B8%B1%E0%B8%99%E0%B8%AD%E0%B8%A2%E0%B8%B9%E0%B9%88%E0%B9%80%E0%B8%AB%E0%B8%99%E0%B8%B7/

สำนักตาชเลขาธิการ, *ข่าวพระราชกรณียกิจ*, http://www.ohmpps.go.th/prarajgrneeykit.php?id_head=6&lang=th

อัฏธิชัย ศิริเทศ, *ประวัติศาสตร์ประชาชน "คอมมิวนิสต์และกรณีถังแดง" พัฒนาการหนึ่งของการขับเคลื่อนชุมชน*, 20 กันยายน 2547 http://www.thaingo.org/story3/red_tang.htm

Green World Foundation, *การคือครองที่ดิน* http://www.greenworld.or.th/relax/statistic

IT News, *นายกฯหนุน'ไซเบอร์สเกาท์' สร้างลูกเสือคุมภัยออนไลน์*, 1 กรกฎาคม 2553 http://www.digitalthai.net/%E0%B8%99%E0%B8%B2%E0%B8%A2%E0%B8%81%E0%B8%AF%E0%B8%AB%E0%B8%99%E0%B8%B8%E0%B8%99%E0%B9%84%E0%B8%8B%E0%B9%80%E0%B8%9A%E0%B8%AD%E0%B8%A3%E0%B9%8C%E0%B8%AA%E0%B9%80%E0%B8%81%E0%B8%B2%E0%B8%97%E0%B9%8C.html

MCOT, *เอแบคโพลล์พบ 10 ปัญหาที่เป็นเหตุให้ไทยยังเป็นประเทศกำลังพัฒนา,* 09 มกราคม 2554 http://www.mcot.net/cfcustom/cache_page/153400.html

MCOT, *"สีหศักดิ์" ชี้ได้รับเลือกเป็น ปธ. UNHRC นานาชาติมั่นใจไทย,* 28 มิถุนายน 2553 http://www.mcot.net/cfcustom/cache_page/72020.html

MCOT, *"สดศรี" ยุปฏิวัติ ไม่อยากให้มีเลือกตั้ง*, 28 กุมภาพันธ์ 2554 http://www.mcot.net/cfcustom/cache_page/175269.html

OK Nation, *17-20 พฤษภาทมิฬ ลำดับเหตุการณ์ความรุนแรงทั้ง 4 วัน*, พฤษภาคม 2550, http://www.oknation.net/blog/print.php?id=38110

OK Nation, *สส.เพื่อไทย นักหากินกับศพหรือนักสิทธิมนุษยชนตัวจริง* , 29 เมษายน 2552 อ้างต่อจาก หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ หน้าบรรณาธิการ 29 เมษายน 2552 http://www.oknation.net/blog/print.php?id=433502

OK Nation, *ประชายแดนใต้ตามทัศนะนักวิชาการประวัติศาสตร์ไทยพุทธมอ.ปัตตานี*, กันยายน 2550 http://www.oknation.net/blog/print.php?id=117341

Thai E-News, *ศึกพันธมิตร - รบเขมร - ว่าที่นายกฯ - กรรมกรเดินเท้า - สมัชชาคนจนปักหลัก - สิบเทวดาก็ช่วยไม่ได้*, 17 กุมภาพันธ์ 2554 http://thaienews.blogspot.com/2011/02/blog-post_3457.html

Thailanna, *สฤษดิ์ จอมเผด็จการในพระราชดำริ 1* , 13 กรกฎาคม 2553. http://thailanna.pasblog.net/The-first-blog-b1/aaaaaaO-aaaaaoaaaaaaaaazaaaaaSaaaa-1-b1-p96.htm

Wikipedia, *นามสกุลพระราชทาน*, http://th.wikipedia.org/wiki/%E0%B8%99%E0%B8%B2%E0%B8%A1%E0%B8%AA%E0%B8%81%E0%B8%B8%E0%B8%A5%E0%B8%9E%E0%B8%A3%E0%B8%B0%E0%B8%A3%E0%B8%B2%E0%B8%8A%E0%B8%97%E0%B8%B2%E0%B8%99

Wikipedia, *พฤษภาทมิฬ*, http://th.wikipedia.org/wiki/%E0%B8%9E%E0%B8%A4%E0%B8%A9%E0%B8%A0%E0%B8%B2%E0%B8%97%E0%B8%A1%E0%B8%B4%E0%B8%AC

Wikipedia, *อุทกภัยในประเทศไทย พ.ศ. 2553.* http://th.wikipedia.org/wiki/%E0%B8%AD%E0%B8%B8%E0%B8%97%E0%B8%81%E0%B8%A0%E0%B8%B1%E0%B8%A2%E0%B9%83%E0%B8%99%E0%B8%9B%E0%B8%A3%E0%B8%B0%E0%B9%80%E0%B8%97%E0%B8%A8%E0%B9%84%E0%B8%97%E0%B8%A2_%E0%B8%9E.%E0%B8%A8._2553

อ้างอิงบทความภาษาอังกฤษ

John Chan, 8 December 2010, *WikiLeaks cable reveals US role in 2006 Thai coup*. http://www.wsws.org/articles/2010/dec2010/thai-d18.shtml

Carool Kersten (2004). The Predicament of Thailand's Southern Muslims. PDF

Emma Chanlett-Avery (2010). *Thailand: Background and U.S. Relations*, Congressional Research Service, 7-5700, www.crs.gov, RL 32593.

Thailand4Expats, *Historical timeline of Thailand for Expats*, http://thailand-4expats.com/thailand_historical_timeline.html

UNESCO, *Thai Laws and Proclamations on the Abolition of Slavery* (1874-1911), http://portal.unesco.org/ci/en/ev.php-URL_ID=22326&URL_DO=DO_TOPIC&URL_SECTION=201.html

Abdus Sabur, *Minorities in Thailand and current Issues*, http://www.iiipeace.org/Southern%20Thailand%20Present%20Situation%20and%20Its%20Impact%20by%20Abdus%20Sabur%2005_07_12.htm

Oriented Expat Thailand, *Issan rebellion*, http://www.orientexpat.com/forum/16477-issan-rebellion/

Dulles to the Embassy in Thailand, April 30, 1958, in Foreign Relations of the United States, 1958-1960, vol. (15), Washington: Government Printing Office, 1992C, pp. 994-995.

BBC, *Thailand country profile*, http://news.bbc.co.uk/2/hi/asia-pacific/country_profiles/1237845.stm

The Telegraph, *Crown Prince Discussed Monarchy, Politics in Ambassador's Farwell Call,* http://www.telegraph.co.uk/news/wikileaks-files/london-wikileaks/8304858/CROWN-PRINCE-DISCUSSESMONARCHY-POLITICS-IN-AMBASSADORS-FAREWELL-CALL.html

Just how far-reaching was Malay Resistence to British Colonization in Malaya? Critically evaluate for the Period 1891-1928? http://leavis.tripod.com/malay.htm

Susan J. Cunningham, *The Crowning Fortune,* Forbes Magazine dated September 01, 2008 http://www.forbes.com/global/2008/0901/032.html

Wiikipedia, List of Prime Ministers of Thailand http://en.wikipedia.org/wiki/List_of_Prime_Ministers_of_Thailand

WEBSITE:

In English

Asia correspondent	http://asiancorrespondent.com/
FACT – Freedom Against Censorship Thailand	http://facthai.wordpress.com/
New Mandala	http://asiapacific.anu.edu.au/newmandala/
Prachatai English	http://www.prachatai.com/english/
Pridi-phoonsuk.org	http://www.pridi-phoonsuk.org/
Thai Political Prisoners	http://thaipoliticalprisoners.wordpress.com
Time Up Thailand	www.timeupthailand.net

เวบไซต์ ภาษาไทย

6 ตุลา 2519	www.2519.net
อนุสรณ์สถาน 14 ตุลา	http://www.14tula.com
นิติราษฎร	http://www.enlightened-jurists.com
Internet Freedom	http://www.internetfreedom.us
LM Watch	http://lmwatcheng.blogspot.com
Time Up Thailand	www.timeupthailand.net
คนเหมือนกัน	http://weareallhuman2.info
Thailand politics	http://thailand-politics.blogspot.com
Asia Update	http://www.asiaupdate.tv
ไทยอีนิวส์	http://thaienews.blogspot.com
มติชนออนไลน์	http://www.matichon.co.th/index.php
ประชาไท	http://prachatai.com/ prachatai3.info
ปรีดี-พูนศุข	http://www.pridi-phoonsuk.org
สถาบันปรีดี พนมยงค์	http://www.pridiinstitute.com
Somsak	http://somsakj.blogspot.com

ภาคผนวก

ภาคผนวก 1

คำประกาศคณะราษฎร

ราษฎรทั้งหลาย

เมื่อกษัตริย์องค์นี้ได้ครองราชย์สมบัติสืบต่อจากพระเชษฐานั้น ในชั้นต้นราษฎรบางคนได้หวังกันว่ากษัตริย์องค์ใหม่นี้จะปกครองราษฎรให้ร่มเย็น แต่การณ์ก็หาได้เป็นไปตามที่คิดหวังกันไม่ กษัตริย์คงทรงอำนาจอยู่เหนือกฎหมายเดิม ทรงแต่งตั้งญาติวงศ์และคนสอพลอไร้คุณความรู้ให้ดำรงตำแหน่งที่สำคัญๆ ไม่ทรงฟังเสียงราษฎร ปล่อยให้ข้าราชการใช้อำนาจหน้าที่ในทางทุจริต มีการรับสินบนในการก่อสร้างและการซื้อของใช้ในราชการ หากำไรในการเปลี่ยนเงิน ผลาญเงินของประเทศ ยกพวกเจ้าขึ้นให้สิทธิพิเศษมากกว่าราษฎร กดขี่ข่มเหงราษฎร ปกครองโดยขาดหลักวิชา ปล่อยให้บ้านเมืองเป็นไปตามยถากรรม ดังที่จะเห็นได้จากความตกต่ำในทางเศรษฐกิจและความฝืดเคืองในการทำมาหากิน ซึ่งพวกราษฎรได้รู้กันอยู่โดยทั่วไปแล้ว รัฐบาลของกษัตริย์เหนือกฎหมายมิสามารถแก้ไขให้ฟื้นขึ้นได้

การที่แก้ไขไม่ได้ก็เพราะรัฐบาลของกษัตริย์มิได้ปกครองประเทศเพื่อราษฎร ตามที่รัฐบาลอื่นๆ ได้กระทำกัน รัฐบาลของกษัตริย์ได้ถือเอาราษฎรเป็นทาส (ซึ่งเรียกว่าไพร่บ้าง ข้าบ้าง) เป็นสัตว์เดียรัจฉาน ไม่นึกว่าเป็นมนุษย์ เหตุฉะนั้น แทนที่จะช่วยราษฎร กลับพากันทำนาบนหลังราษฎร จะเห็นได้ว่า ภาษีอากรที่บีบคั้นเอาจากราษฎรนั้น กษัตริย์ได้หักเอาไว้ใช้ปีหนึ่งเป็นจำนวนหลายล้าน ส่วนราษฎรสิ กว่าจะหาได้แม้แต่เล็กน้อย เลือดตาแทบกระเด็น ถึงคราวเสียเงินราชการหรือภาษีใดๆ ถ้าไม่มีเงินรัฐบาลก็ยึดทรัพย์หรือใช้งานโยธา แต่พวกเจ้ากลับนอนกินกันเป็นสุข ไม่มีประเทศใดในโลกจะให้เงินเจ้ามากเช่นนี้ นอกจากพระเจ้าซาร์และพระเจ้าไกเซอร์เยอรมัน ซึ่งชนชาตินั้นก็ได้โค่นราชบัลลังก์ลงเสียแล้ว

รัฐบาลของกษัตริย์ได้ปกครองอย่างหลอกลวงไม่ซื่อตรงต่อราษฎร มีเป็นต้นว่าหลอกว่าจะบำรุงการทำมาหากินอย่างโน้นอย่างนี้ แต่ครั้นคอยๆ ก็เหลวไป หาได้ทำจริงจังไม่ มิหนำซ้ำกล่าวหมิ่นประมาทราษฎรผู้มีบุญคุณเสียภาษีอากรให้พวกเจ้าได้กิน ว่าราษฎรยังมีเสียงทางการเมืองไม่ได้ เพราะราษฎรโง่ คำพูดของรัฐบาลเช่นนี้ใช้ไม่ได้ ถ้าราษฎรโง่ เจ้าก็โง่เพราะเป็นคนชาติเดียวกัน ที่ราษฎรรู้ไม่ถึงเจ้านั้นเป็นเพราะขาดการศึกษาที่พวกเจ้าปกปิดไว้ไม่ให้ เรียนเต็มที่ เพราะเกรงว่าเมื่อราษฎรได้มีการศึกษา ก็จะรู้ความชั่วร้ายที่พวกเจ้าทำไว้ และคงจะไม่ยอมให้เจ้าทำนาบนหลังคนอีกต่อไป

ราษฎรทั้งหลายพึงรู้เถิดว่า ประเทศเรานี้เป็นของราษฎร ไม่ใช่ของกษัตริย์ตามที่เขาหลอกลวง บรรพบุรุษของราษฎรเป็นผู้ช่วยกันกู้ให้ประเทศเป็นอิสรภาพพ้นมือจากข้าศึก พวกเจ้ามีแต่ชุบมือเปิบและกวาดทรัพย์สมบัติเข้าไว้ตั้งหลายร้อยล้าน เงินเหล่านี้เอามาจากไหน? ก็เอามาจากราษฎรเพราะวิธีทำนาบนหลังคนนั้นเอง บ้านเมืองกำลังอัตคัดฝืดเคืองชาวนาและพ่อแม่ทหารต้องทิ้งนา เพราะทำนาไม่ได้ผล รัฐบาลไม่บำรุงรัฐบาลไล่คนงานออกอย่างเกลื่อนกลาด นักเรียนที่เรียนสำเร็จแล้วและทหารที่ปลดกองหนุนแล้วก็ไม่มีงานทำ จะต้องอดอยากไปตามยถากรรมเหล่านี้เป็นผลของกษัตริย์เหนือกฎหมาย บีบคั้นข้าราชการชั้นผู้น้อย นายสิบและเสมียน เมื่อให้ออกจากงานแล้วก็ไม่ให้เบี้ยบำนาญ ความจริงควรเอาเงินที่พวกเจ้ากวาดรวบรวมไว้มาจัดบำรุงบ้านเมืองให้คนมีงานทำ จึงจะสมควรที่สนองคุณราษฎรซึ่งได้เสียภาษีอากรให้พวกเจ้าได้ร่ำรวยมานาน แต่พวกเจ้าก็หาได้ทำอย่างใดไม่ คงสูบเลือดกันเรื่อยไป เงินเหลือเท่าไหร่

ก็เอาไปฝากต่างประเทศ คอยเตรียมหนีเมื่อบ้านเมืองทรุดโทรม ปล่อยให้ราษฎรอดอยาก การเหล่านี้ย่อมชั่วร้าย

เหตุฉะนั้น ราษฎร ข้าราชการ ทหาร และพลเรือน ที่รู้เท่าถึงการกระทำอันชั่วร้ายของรัฐบาลดังกล่าวแล้ว จึงรวมกำลังตั้งเป็นคณะราษฎรขึ้น และได้ยึดอำนาจของกษัตริย์ไว้ได้แล้ว คณะราษฎรเห็นว่าการที่จะแก้ความชั่วร้ายนี้ได้ก็โดยที่จะต้องจัดการปกครอง โดยมีสภา จะได้ช่วยกันปรึกษาหารือหลายๆ ความคิดดีกว่าความคิดเดียว ส่วนผู้เป็นประมุขของประเทศนั้น คณะราษฎรไม่ประสงค์ทำการแย่งชิงราชสมบัติ ฉะนั้นจึงได้อัญเชิญให้กษัตริย์องค์นี้ดำรงตำแหน่งกษัตริย์ต่อไป แต่จะต้องอยู่ใต้กฎหมายธรรมนูญการปกครองแผ่นดิน จะทำอะไรโดยลำพังไม่ได้ นอกจากด้วยความเห็นชอบของสภาผู้แทนราษฎร คณะราษฎรได้แจ้งความประสงค์นี้ให้กษัตริย์ทราบแล้ว เวลานี้ยังอยู่ในความรับตอบ ถ้ากษัตริย์ตอบปฏิเสธหรือไม่ตอบภายในกำหนดโดยเห็นแก่ส่วนตนว่าจะถูกลดอำนาจ ลงมาก็จะชื่อว่าทรยศต่อชาติ และก็เป็นการจำเป็นที่ประเทศจะต้องมีการปกครองแบบอย่างประชาธิปไตย กล่าวคือ ประมุขของประเทศจะเป็นบุคคลสามัญซึ่งสภาผู้แทนราษฎรได้เลือกตั้งขึ้น อยู่ในตำแหน่งตามกำหนดเวลา ตามวิธีนี้ราษฎรพึงหวังเถิดว่าราษฎรจะได้รับความบำรุงอย่างดีที่สุด ทุกๆ คนจะมีงานทำ เพราะประเทศของเราเป็นประเทศที่อุดมอยู่แล้วตามสภาพ เมื่อเราได้ยึดเงินที่พวกเจ้ารวบรวมไว้จากการทำนาบนหลังคนตั้งหลายร้อยล้าน มาบำรุงประเทศขึ้นแล้ว ประเทศจะต้องเฟื่องฟูขึ้นเป็นแม่นมั่น การปกครองซึ่งคณะราษฎรจะพึงกระทำก็คือ จำต้องวางโครงการอาศัยหลักวิชา ไม่ทำไปเหมือนคนตาบอด เช่นรัฐบาลที่มีกษัตริย์เหนือกฎหมายทำมาแล้ว เป็นหลักใหญ่ๆ ที่คณะราษฎรวางไว้ มีอยู่ว่า

1. จะต้องรักษาความเป็นเอกราชทั้งหลาย เช่นเอกราชในทางการเมือง ในทางศาล ในทางเศรษฐกิจ ฯลฯ ของประเทศไว้ให้มั่นคง
2. จะต้องรักษาความปลอดภัยภายในประเทศ ให้การประทุษร้ายต่อกันลดน้อยลงให้มาก
3. ต้องบำรุงความสุขสมบูรณ์ของราษฎรในทางเศรษฐกิจ โดยรัฐบาลใหม่จะจัดหางานให้ราษฎรทุกคนทำ จะวางโครงการเศรษฐกิจแห่งชาติ ไม่ปล่อยให้ราษฎรอดอยาก
4. จะต้องให้ราษฎรมีสิทธิเสมอภาคกัน (ไม่ใช่พวกเจ้ามีสิทธิยิ่งกว่าราษฎรเช่นที่เป็นอยู่ในเวลานี้)
5. จะต้องให้ราษฎรได้มีเสรีภาพ มีความเป็นอิสระ เมื่อเสรีภาพนี้ไม่ขัดต่อหลัก ๔ ประการดังกล่าวข้างต้น
6. จะต้องให้การศึกษาอย่างเต็มที่แก่ราษฎร

ราษฎรทั้งหลายจงพร้อมใจกันช่วยคณะราษฎรให้ทำกิจอันจะคงอยู่ชั่วดินฟ้านี้ให้สำเร็จ คณะราษฎรขอให้ทุกคนที่มิได้ร่วมมือเข้ายึดอำนาจจากรัฐบาลกษัตริย์เหนือ กฎหมายพึงตั้งตนอยู่ในความสงบและตั้งหน้าทำมาหากิน อย่าทำการใดๆ อันเป็นการขัดขวางต่อคณะราษฎร การที่ราษฎรช่วยคณะราษฎรนี้ เท่ากับราษฎรช่วยประเทศและช่วยตัวราษฎร บุตรหลาน เหลน ของตนเอง ประเทศจะมีความเป็นเอกราชอย่างพร้อมบริบูรณ์ ราษฎรจะได้รับความปลอดภัย ทุกคนจะต้องมีงานทำไม่ต้องอดตาย ทุกคนจะมีสิทธิเสมอกัน และมีเสรีภาพพ้นจากการเป็นไพร่ เป็นข้า เป็นทาสพวกเจ้า หมดสมัยที่เจ้าจะทำนาบนหลังราษฎร สิ่งที่ทุกคนพึงปรารถนาคือความสุขความเจริญอย่างประเสริฐซึ่งเรียกเป็นศัพท์ว่า “ศรีอาริยะ” นั้น ก็จะพึงบังเกิดขึ้นแก่ราษฎรถ้วนหน้า

คณะราษฎร

๒๔ มิถุนายน ๒๔๗๕

ภาคผนวก 2

สลายหมอกควันแห่งการคอรัปชั่น จดหมายถึง เพื่อนและสหาย

เผยแพร่ครั้งแรก 30 ตุลาคม 2553

ในช่วงหลายเดือนที่ผ่านมา ข้าพเจ้าได้เขียนจดหมายและบทความหลายชิ้นเกี่ยวกับวิกฤติการเมืองในประเทศไทย แต่จดหมายฉบับนี้เขียนขึ้นเพื่อบอกเล่าเรื่องราวถึงผลสะเทือนต่างๆ ที่เกิดขึ้นทั้งด้านส่วนตัวและในงานต่างๆ

ข้าพเจ้าเดินทางออกจากประเทศไทยเมื่อวันที่ 24 เมษายน ตามคำเชิญของสหภาพแรงงานที่ฟินแลนด์ และจากอีกสองสามองค์กร พร้อมกับวีซ่าเดินทางเข้าออกยุโรป หลังจากข้าพเจ้าเดินทางมายุโรปได้ไม่นาน ก็เกิดเหตุการณ์การปราบปรามคนเสื้อแดงอย่างเหี้ยมโหด

หลังจากการพยายามเกาะติดเหตุการณ์การปราบปราบที่สะเทือนขวัญครั้งนี้ ข้าพเจ้าได้เผยแพร่งานเขียนที่เปิดเผยถึงความรู้สึกของตัวเองต่อการเมืองในประเทศไทย และนับตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา ข้าพเจ้าได้รับคำแนะนำว่าอย่าเพิ่งเดินทางกลับประเทศไทย (ดูรายละเอียดเกี่ยวกับกฎหมายหมิ่นพระบรมเดชานุภาพที่ท้ายจดหมาย)

เพื่อนบางคนถามว่า “มันคุ้มกันหรือกับการลุกขึ้นมาเขียนเกี่ยวกับสถาบันพระมหากษัตริย์เมื่อต้องเผชิญกับความกดดันต่างๆ ทำไมไม่มุ่งหน้าทำงานที่สำคัญของคุณต่อไป โดยไม่ต้องวิพากษ์วิจารณ์ถึงบทบาทสถาบันพระมหากษัตริย์ต่อการเมืองไทย?”

ขอบคุณอย่างยิ่ง แม้แต่ในประเทศไทยยิ่งมีความพยายามจะทำให้ไพร่หุบปากมากเท่าไร เสียงของผู้ที่ไม่เห็นด้วยกลับยิ่งดังมากขึ้นเรื่อยๆ แม้ว่าผู้ทรงภูมิปัญญาในบ้านเมืองส่วนใหญ่จะยังคงนิ่งเฉย แต่เราก็เห็นนักวิชาการที่ละคนสองคนได้ทยอยลุกขึ้นมาทำลายความเงียบงันเหล่านี้

อะไรทำให้ประเทศไทยเดินทางมาถึงจุดนี้?

การสูญเสียชีวิตถึง 90 ชีวิตและกว่า 2,000 คนได้รับบาดเจ็บจากการปราบปรามเมื่อเดือนเมษายนและพฤษภาคมที่ผ่านมา นำมาซึ่งคำถามสำคัญ “ทำไม NGO และสหภาพแรงงานถึงได้เงียบเฉยต่อความรุนแรงที่กระทำโดยรัฐบนท้องถนนที่กรุงเทพ?” ความอดกลั้นต่อการกดขี่ทางการเมืองในประเทศไทยกำลังจะสิ้นสุดลงแล้วหรือไม่?

ความรุนแรงที่กระทำโดยรัฐครั้งนี้ ไม่เหลือทางเลือกใดให้ข้าพเจ้าแทบจะทันทีหลังการปราบปราม ข้าพเจ้าได้เรียกร้องให้ขบวนการแรงงานในหลายประเทศร่วมสมานฉันท์กับประชาชนคนไทย เรียกร้องให้รัฐบาลหยุดการปราบปรามคนเสื้อแดง และได้จัดทำหนังสือถึงสหประชาชาติ โดยเปิดให้มีการลงชื่อทางอินเทอร์เนต พร้อมกับการกลั้นใจเฮือกใหญ่กับการลุกขึ้นมาเขียน “ทำไมถึงไม่รักในหลวง” และปรับปรุงบทความเรื่อง “ไพร่สู้บนเส้นทาง 78 ปีประชาธิปไตย” ที่เขียนเมื่อเดือนเมษายน 2552

ข้าพเจ้าพบว่า สิ่งที่ข้าพเจ้าเขียนในสองบทความนั้น แม้ว่าขณะนี้จะสิ้นเดือนตุลาคมแล้วก็ตาม สะท้อนอยู่ใน “รายงานเบื้องต้นการกระทำที่อาจถือว่าเป็นอาชญากรรมต่อมนุษยชาติในราชอาณาจักรไทย” ที่มีจำนวน 61 หน้า เพื่อยื่นต่อศาลอาญาระหว่างประเทศ (ICC) โดยสำนักกฎหมายโรเบิร์ต อัมเตอร์ดัม ในนามแนวร่วมประชาชนต่อต้านเผด็จการแห่งชาติ (นปช.) สำหรับรายละเอียดของรายงานโปรดอ่าน http://robertamsterdam.com/thailand/

กระแสตอบรับจากงานเขียนได้แสดงให้เห็นว่า มันช่วยในการให้คนไทยบางคนหลุดออกมาจากม่านหมอกแห่งความกลัวกฎหมายหมิ่นพระบรมเดชานุภาพที่ปกคลุมทั่วประเทศไทยมาอย่างยาวนานหลายทศวรรษ

แต่ที่น่าประหลาดใจยิ่งนักคือ รัฐบาลอภิสิทธิ์ที่จมอยู่ท่ามกลางความผิด กลับโหมกระหน่ำใช้กฎหมายหมิ่นฯ อย่างรุนแรงและเพิ่มสูงขึ้นเป็นอย่างมาก ใช้อย่างพร่ำเพรื่อกับใครก็ตามที่สร้างความไม่พอใจให้รัฐบาลและผู้บัญชาการกองทัพบก นอกจากการเพิ่มงบทหารอีกเกือบเท่าตัว รัฐบาลชุดนี้ได้เทเงินกว่าพันล้านบาทให้กระทรวงมหาดไทยจัดตั้งกองกำลังพิทักษ์สถาบัน ที่ตั้งเป้าไว้ว่าจะระดมอาสาสมัคร 800,000 คนทั่วประเทศไทย และอีกหลายร้อยล้านไปกับการจัดตั้งลูกเสือไซเบอร์กว่า 200 คน เพื่อตรวจจับทางอินเทอร์เน็ต ซึ่งตัวเลขล่าสุด มีการบล๊อกเวบไซด์กว่า 250,000 แห่ง คงไม่จำเป็นต้องกล่าวว่า เวบไซด์ที่เปิดใหม่ 82% ถูกตั้งขึ้นมาเพื่อพูดคุยกันเรื่องสถาบันพระมหากษัตริย์

มีผู้อยู่ในบัญชีรายชื่อของกรมสอบสวนพิเศษ (DSI) ที่ทะยอยถูกจับสอบสวนและส่งเข้าคุกในข้อหาหมิ่นฯ โดยไม่มีการออกหมายเรียก ซึ่งหลายกรณีมีการข่มขู่คุกคามญาติพี่น้องของพวกเขาด้วย

เพราะว่ามีภัยอยู่จริงในความมืด และอันตรายที่อาจจะเกิดกับคนรอบข้าง ข้าพเจ้าตัดการสื่อสารเกือบทั้งหมดกับเพื่อนร่วมงานในโครงการรณรงค์เพื่อแรงงานไทย (TLC) และญาติพี่น้อง และหยุดใช้เบอร์โทรศัพท์มือถือที่ใช้มานานกว่า 10 ปี

ไม่ใช่ว่าข้าพเจ้าจะไม่เจ็บปวดไปกับการตัดสินใจเหล่านี้

ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ความยุ่งเหยิงเช่นนี้ได้อย่างไร?

ประเทศไทยเริ่มเผชิญกับวิกฤติการเมืองที่รุนแรงมากขึ้น นับตั้งแต่ต้นปี 2549 ด้วยการประท้วงบนท้องถนนที่แม้จะไม่รุนแรงในระยะแรก แต่ได้กลายเป็นการปะทะกันอย่างดุเดือดในเวลาต่อมา ความวุ่นวายทางการเมืองที่ส่งผลสะเทือนต่อทุกชีวิตในประเทศไทย

คุณเป็นสีเหลืองหรือสีแดง?

นอกจากสองสีนี้แล้ว ยังมีประชาชนสีเขียวที่ออกมาเดินบนท้องถนนเพื่อประท้วงการสร้างโรงงานไฟฟ้า ขยะพิษจากนิคมอุตสาหกรรม และก็ยังมีขบวนแรงงานในเสื้อหลากสีที่เรียกร้องให้รัฐบาลให้สัตยาบัน ILO 87 และ 98 เพื่อเปิดเสรีภาพในการรวมตัวและต่อรองร่วม TLC ร่วมขับเคลื่อนกับสหภาพแรงงานในเรื่องเหล่านี้มาหลายปี

สำหรับผู้ที่ไม่ใช่คนไทย การเมืองที่จมอยู่ในปลักโคลนเช่นที่ประเทศไทยอาจจะดูซับซ้อนและสับสน แน่นอนมันยากจะเข้าใจ และเรายังต้องเผชิญกับสภาวะแทรกซ้อนเข้าไปอีก เมื่อภาพลักษณ์ของทักษิณไม่ดีนักในสายตาของโลกตะวันตก เป็นหนึ่งในตัวช่วยให้ขบวนการฝ่ายนิยมกษัตริย์กลุ่มคนเสื้อเหลือง - ทั้งพรรคประชาธิปัตย์ บุคคลที่มีชื่อเสียงในประเทศไทย นักวิชาการ สหภาพแรงงาน และ NGO แถวหน้า สามารถปล้นอำนาจจากทักษิณไปได้โดยไม่มีความละอาย และโดยปราศจากการประท้วงจากโลกตะวันตก และไร้ซึ่งเสียงคัดค้านจากกลุ่มชาติ ASEAN

นับตั้งแต่ปี 2549 ปวงชนชาวไทยได้อยู่ภายใต้แรงกดดันให้ต้องรับมือกับรัฐบาล 6 ชุด ทักษิณที่มาจากการเลือกตั้ง คณะรัฐประหาร (พลเอกสนธิ) รัฐบาลที่ตั้งโดยคณะรัฐประหาร(พลเอกสุรยุทธ) รัฐบาลจากค่ายทักษิณ 2 คณะ (สมัครและสมชาย) และแม้ว่าจะแพ้ในการเลือกตั้งถึงสามครั้งติดต่อกัน รัฐบาลอภิสิทธิ์สามารถเลื้อยขึ้นสู่อำนาจได้สำเร็จในเดือน

ธันวาคม 2551

สงครามสีที่เริ่มโดยพันธมิตร เย้ยหยันและส่งผลให้เกิดการแบ่งแยกในสังคมไทยอย่างที่ไม่เคยปรากฏมาก่อน ตั้งแต่ในครอบครัวจนถึงในองค์กร NGO และสหภาพแรงงาน

ดังที่ได้กล่าวไปแล้ว การแตกแยกเหล่านี้เริ่มปรากฏชัดเจนขึ้นตั้งแต่ช่วงต้นปี 2549 เมื่อ NGO และสหภาพแรงงานที่ต่อต้านการทำข้อตกลงการค้าเสรีและการแปรรูปรัฐวิสาหกิจ ได้ตัดสินใจเข้าร่วมกับพันธมิตรประชาชนเพื่อประชาธิปไตย (พธม.) เพื่อร่วมโค่นทักษิณ “ไม่ว่าด้วยวิธีใดก็ตาม”

ข้าพเจ้าไม่เห็นด้วยเป็นอย่างยิ่งต่อการตัดตอนทางการเมืองด้วยวิธีการที่ ไม่เป็นประชาธิปไตยเช่นนี้ และถึงแม้ว่าพวกเราจะเคยร่วมต่อสู้ในหลายเรื่องร่วมกันมาหลายปี แต่การตัดสินใจของ NGO และสหภาพแรงงานในเรื่องนี้เป็นสิ่งที่รับไม่ได้ แน่นอนว่าเจ้าหน้าที่ TLC มีสิทธิ์ส่วนบุคคลที่จะเลือกว่าจะอยู่การเมืองสีไหน แต่ในฐานะองค์กร TLC ยืนหยัดในหลักการ “ประชาธิปไตยที่ต้องมีส่วนร่วมของประชาชน” และไม่ได้เข้าร่วมกับกลุ่มการเมืองใด ไม่ว่าสีเหลืองหรือสีแดง ข้าพเจ้าไม่เคยเข้าร่วมในกิจกรรมเสื้อเหลืองเลยแม้แต่ครั้งเดียว และขาดการติดต่อกับเพื่อนไปจำนวนไม่น้อยเลยทีเดียว

มันเป็นช่วงเวลาที่ยากลำบากยิ่ง ผู้คนจำนวนไม่น้อยในประเทศไทยต้องเสียมิตรภาพเพราะสงครามสี

กระนั้นก็ตาม การสังหารหมู่ประชาชนใจกลางกรุงเทพมหานครเป็นเรื่องจริง และขณะนี้พวกเราได้ประจักษ์ถึงคำถามที่ดังขึ้นเรื่อยๆ ว่า “ทำไม NGO สหภาพแรงงานและนักวิชาการที่ออกมาเรียกร้องไม่ให้ค่ายทักษิณใช้ความรุนแรงในการปราบปรามคนเสื้อเหลือง กลับเงียบเฉยเมื่อค่ายอภิสิทธิ์ ส่งกองกำลังทหารกิตติมศักดิ์เข้าปราบปรามเสื้อแดงในปี 2552 และ 2553”

ขอยกตัวอย่าง FTA Watch ที่ตัดสินใจเข้าร่วมกับขบวนการคนเสื้อเหลืองเมื่อเดือนธันวาคม 2548 ในที่ประชุมภาคประชาสังคมอาเซียนเมื่อเดือนกันยายน 2553 และเวทีประชุมภาคประชาสังคมเอเชีย-ยุโรปเมื่อเดือนตุลาคมนี้ ตัวแทนจาก FTA Watch ยังคงกล่าวถึงความสำเร็จของพวกเขาที่ปรากฏในรัฐธรรมนูญ 2550 ที่จัดทำโดยรัฐบาลของคณะรัฐประหาร

ความสับสนจนผิดพลาดอย่างมหันต์นี้ เป็นคุณลักษณะพิเศษของ “คนไทย” จริงๆ - การผสมผสานระหว่างขบวนการภาคประชาสังคมต่อต้านเสรีนิยมโลกาภิวัตน์กับกอง ทหารแห่งชนชั้นสูง ในนิยามแห่งคำว่า “ความมั่นคงของชาติ”

มันเป็นตลกร้าย ที่ต้องเฝ้ามองผู้คนที่มีชื่อเสียงทางสังคมพากันไหลบ่าเข้าสู่ขบวนการเสื้อ เหลืองที่บ้าคลั่ง การกระทำของพันธมิตรสร้างความเสียหายอย่างใหญ่หลวง ในความพยายามที่จะสร้างความชอบธรรมให้กับการปฏิวัติ 2549 ทำให้การปฏิวัติที่ไม่สูญเสียเลือดเนื้อ กลายเป็นเหตุการณ์เลือดนองท้องถนน

โศกนาฏกรรมที่ได้รับการตบรางวัลกันถ้วนหน้า เมื่อแกนนำพันธมิตรได้รับรางวัลจากจากฝ่ายกษัตริย์นิยมด้วยตำแหน่งรัฐมนตรี สมาชิกวุฒิสภา และอีกมากมาย

ในความพยายายามที่จะยิ่งใหญ่ พันธมิตรที่น่าพิศวงได้จัดตั้งพรรคการเมืองใหม่ และแล้ว แม้แต่ในกรุงเทพมหานครที่ควรจะเป็นพื้นที่หัวใจของพันธมิตร พรรคการเมืองใหม่กลับไม่ได้เลือกเข้าไปนั่งอยู่ในสก. และสข. ที่ผ่านมาแม้แต่คนเดียว

ผู้นำ NGO หลายคนที่เข้าร่วมกับพันธมิตร ขณะนี้นั่งอยู่ในคณะกรรมการปฏิรูปประเทศไทย และคณะอนุกรรมการ ด้วยงบประมาณปีละ 200 ล้านบาท ซึ่งบริหารโดยคณะกรรมการสุขภาพแห่งชาติ ที่มีอภิสิทธิ์เป็นประธาน

กลุ่มคนกลุ่มแรกๆ ที่เข้าทำเนียบหลังจากการปราบปรามเมื่อเดือนพฤษภาคมที่ผ่านมา - โดยการทำหนังสือเข้าพบที่ทำเนียบรัฐบาลอย่างเป็นทางการ - คือกลุ่มผู้นำสหภาพแรงงาน ที่ไม่ได้ใส่ใจแม้แต่น้อยที่จะพูดถึงชนชั้นกรรมาชีพ 90 คนที่ถูกสังหาร และคนร่วม 2,000 คนที่ถูกยิงจากทหาร พวกเขาเข้าพบรัฐบาลเพื่อเจรจาค่าเสียหายให้กับคนงานที่ไม่สามารถทำงานในระหว่างการประท้วงของคนเสื้อแดง(ดูรายละเอียด http://www.prachatai.com/journal/2010/05/29813)

เงินจำนวนไม่น้อยที่สหภาพแรงงานจากโลกเหนือส่งมาสนับสนุนกิจกรรมของสหภาพแรงงานในประเทศไทย โดยเฉพาะนับตั้งแต่ปี 2513เป็นต้นมา มีจำนวนไม่มากนักที่ตกถึงมือคนงานรากหญ้าอย่างแท้จริง ในทุกวันนี้สหภาพแรงงานในประเทศไทยทยอยของบสนับสนุนจากสำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ(สสส.) ซึ่งในทางปฏิบัติยิ่งลดทอนความสำคัญของความจำเป็นที่ขบวนการแรงงานจะทำงาน “ด้านสิทธิการรวมตัว” และการลงทำงานจัดตั้งในวิถีการเมือง “ล่างขึ้นบน”

สำหรับท่านที่ใส่ใจในประเด็นที่กล่าวมาข้างบน จะเข้าใจยิ่งขึ้นถ้าย้อนกลับไปดูว่า เพราะเหตุใดสมศักดิ์ โกศัยสุข (แกนนำพันธมิตรและหัวหน้าพรรคการเมืองใหม่) ได้รับรางวัลสิทธิมนุษยชนประจำปี 2549 จากมูลนิธิฟรีดริก เอแบรท (FES)

เพราะเหตุใด ผู้นำสหภาพแรงงานและ NGO จำนวนมากถึงกระทำการที่ขัดต่อหลักการของตัวเองที่มุ่งสร้างความเป็นธรรมในสังคม?

บางคนกล่าวกับข้าพเจ้าว่า “คุณอาจจะวิเคราะห์การเมืองไทยได้อย่างถูกต้อง แต่คุณจะสนับสนุนเสื้อแดงไปทำไมกัน เพราะถ้าเสื้อแดงชนะทักษิณกลับมาแน่ คุณต้องการเช่นนั้นหรือ?”

คนเสื้อแดงเริ่มปรากฏกายจำนวนเรือนแสนเมื่อต้นปี 2552 พวกเขาไม่มีทีท่าว่าจะพ่ายแพ้ แม้ว่าอภิสิทธิ์จะปราบปรามอย่างเหี้ยมโหดเมื่อเดือนเมษายน 2552 และ 2553 แน่นอนว่าพวกเขาจะยังคงไม่หยุดต่อสู้จนกว่าจะมีการประกาศวันเลือกตั้ง และจะไม่หยุดจนกว่าจะได้รัฐบาลที่มาจากการเลือกตั้งที่บริสุทธิ์และยุติธรรม

บุคคลที่มีชื่อเสียงและชี้นำในภาคสังคมทั้งหลายในประเทศไทย ได้ใช้ชีวิตอย่างหมิ่นเหม่บนหลังเสือที่พวกเขาขึ้นขี่ ไม่ว่าจะด้วยเหตุผลเพื่อผลประโยชน์ของตัวเองหรือเพราะความกลัวในกฎหมายหมิ่นฯ ก็ตาม เมื่อพวกเขานั่งอยู่บนหลังเสือ ถ้าไม่อยากตกเป็นเป้านิ่งของสไนเปอร์ก็ต้องพูดภาษาเดียวกับค่ายกษัตริย์นิยม และถ้าพวกเขาตกจากหลังเสือ พวกเขาก็ต้องจ้องตากับเสือ

การที่ทักษิณได้รับความนิยมสูงมากทำให้สถานภาพของพวกเขาอยู่ในสภาวะที่ไร้ความหมาย ดังนั้นพวกเขาจึงเข้าร่วมกับฝ่ายกษัตริย์นิยมและเสื้อเหลืองในทุกช่องทาง เพื่อช่วยพรรคประชาธิปัตย์โค่นทักษิณ และผลที่เกิดขึ้นคือ? ประชาธิปไตยที่เปราะบางอยู่แล้วของประเทศไทยถูกพัดปลิวว่อน

การโค่นผู้นำคนหนึ่งในสังคมที่ปกครองด้วยการคอรัปชั่นไม่สามารถสร้างการเปลี่ยนแปลงใดๆ ได้อย่างแท้จริง

อนาคตแห่งประชาธิปไตยในประเทศไทยขึ้นอยู่กับว่าพวกเราจะซื่อสัตย์กับตัวเองมากพอที่จะดึงสรรพกำลังของเราออกมา เพื่อสลัดไล่อำนาจแห่งทหารของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวที่ฉ้อฉลและครอบงำสังคมไทยมาตั้งแต่ปี 2490 ให้หลุดออกไปให้จงได้ได้อย่างไร? พวกเราจะสร้างระบบที่โปร่งใสมากพอที่จะสร้างความเข้มแข็งให้กับหลักการประชาธิปไตยได้มากพอที่จะล้างระบบรัฐสภากันอีกครั้งหนึ่งและเป็นครั้ง สุดท้ายไดหรือ

ม่?

> **คนที่กล้าลุกขึ้นสู้ จำเป็นจะต้องได้รับการพูดถึงอย่างชื่นชมในความมุ่งมั่นของพวกเขาที่ขอมีส่วนร่วมทางการเมือง เป็นการกระทำที่สมควรได้รับการยกย่อง เป็นความจำเป็นที่ต้องทำและสำคัญอย่างยิ่งในสภาวะการเมืองในปัจจุบัน ประชาชนจำต้องตระหนักว่า พวกเขาจำต้องกำกับ ตรวจสอบ และแสดงความเป็นเจ้านายที่แท้จริงของเจ้าหน้าที่รัฐในทุกระดับ ตั้งแต่ระดับชุมชนจนถึงระดับชาติ**

ทำไมทั้งผู้นำ NGO และนักวิชาการจำนวนมากจึงยังไม่ยอมตื่นมาสู่โลกของความจริง? พวกเขายังคงเชื่ออยู่อีกหรือว่าคนเสื้อแดงเป็นแค่ชาวนาผู้โง่เขลา? คำว่า “เที่ยงธรรม” สูญสิ้นความหมายไปหมดแล้วหรือในประเทศไทย?

หลังจากที่ข้าพเจ้าส่งจดหมายประนาณรัฐประหารทันทีหลังจากที่ทหารทำรัฐประหารในปี 2549 เจ้าหน้าที่ระดับสูงชาวไทยของแหล่งทุนแห่งหนึ่งได้เขียนอีเมลมาบอกข้าพเจ้าว่า สิ่งที่ข้าพเจ้าเขียน “ไม่ใช่จุดยืนร่วมของขบวนการ NGO ในประเทศไทย” หนึ่งเดือนหลังการทำรัฐประหาร 19 กันยา ที่เวทีภาคประชาสังคมไทย มีการถกเถียงกันอย่างเข้มข้นระหว่าง NGO ฝ่ายขวาและฝ่ายซ้าย ในประเด็นว่า เราจะสามารถเดินขบวนภายใต้รัฐบาลทหารหรือไม่ ส่วนใหญ่ โดยเฉพาะที่ได้รับการสนับสนุนโดย สสส. (ที่มาร่วมประชุมด้วยเสื้อสีเหลือง) ตัดสินใจไม่เดินขบวนกับพวกเรา และอีกครั้งหนึ่งหลังจากเหตุการณ์พฤษภาเลือดปี 2553 เจ้าหน้าที่ไทยในองค์กรที่ทำงานระดับภูมิภาคเขียนถึงข้าพเจ้าว่า “พวกคุณไม่รักประเทศไทย และไม่สมควรจะเกิดเป็นคนไทย”

นับตั้งแต่ต้นทศวรรษ 2543 แหล่งทุนเพื่อการพัฒนาได้ถอนประเทศไทยออกจากประเทศที่สมควรได้รับความช่วย เหลือ ทำให้ NGO ต่างๆ ต้องแสวงหาผู้สนับสนุนกลุ่มใหม่ พวกเขาจำนวนไม่น้อยหันมาขอทุนจากงบประมาณของกรม กระทรวงต่างๆ โดยเฉพาะจากสำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (ก่อตั้ง 2544) มีบทบาทสูงมากขึ้นเรื่อยๆ ภายใต้การกำกับและตรวจสอบของสสส. NGO จำนวนมากต้องปรับกลยุทธการทำงานจากการทำงาน “ต่อสู้เรื่องสิทธิ” มาสู่การทำงาน “แบบสังคมสงเคราะห์” เมื่อองค์กรที่รับเงินทุนสสส. ต้องลดบทบาททางการเมืองและห้ามขับเคลื่อนบนท้องถนน NGO จำนวนมากยุติบทบาทอันเป็นสิ่งที่สำคัญมาก คือบทบาทการรณรงค์ให้ประชาชนมีส่วนร่วมในระบอบประชาธิปไตย

องค์กรแหล่งทุนที่ยังคงสำนักงานอยู่ในประเทศไทยจำนวนไม่น้อยใช้ประเทศไทยเพราะความสะดวกต่อการบริหารจัดการโครงการในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ต่างก็พากันปิดหูปิดตาที่จะรับรู้เรื่องราววิกฤติการเมืองที่ปกคลุมทั้งสังคมไทย และก็ทำงานของพวกเขาไปตามหน้าที่ตราบใดที่ยังมีผัดไทย อาหารจานโปรดเป็นอาหารกลางวัน มันก็เพียงพอแล้วกับการอยู่ในประเทศไทย

แม้แต่ภายใต้รัฐบาลทักษิณ องค์กรพัฒนาเอกชนก็ทำงานกันได้ลำบากเพราะถูกตรวจสอบหรือต้องเซนเซอร์ตัวเอง และยังต้องส่งรายงานกิจกรรมหรือขออนุญาตทำกิจกรรมไปยังกระทรวงมหาดไทยหรือ ตำรวจ ฯลฯ องค์กรที่ให้ทุนสนับสนุนงานที่ส่งเสริมเรื่องสิทธิ มักจะเผชิญกับการกดดันและข่มขู่อยู่บ่อยครั้ง - บางครั้งมีตำรวจมาขอตรวจสำนักงาน หรือสั่งปิดสำนักงาน เป็นต้น ทำให้มันจำเป็นที่ถ้าไม่อยากมีเรื่อง พวกเขาจำต้องยอม

จำนนใต้อำนาจแห่งทรราชย์ไดโนเสาร์ - และประนีประนอมต่อหลักการสิทธิมนุษยชน

อย่างค่อยๆ เป็นค่อยๆ ไป เจ้าหน้าที่ขององค์กรภูมิภาคและองค์กรสากลเหล่านี้ ตามวิถีแห่งการขยับฐานะได้กลายเป็นคนเสื้อเหลือง

สำหรับองค์กรพัฒนาเอกชนเล็กๆ ที่ยังยืนหยัดทำงานเรื่องสิทธิ การหาทุนทำงานเป็นเรื่องยากลำบากมาก และหลายองค์กรก็ไม่สามารถหาทุนทำงานต่อได้

ใครบอกว่าเราจำเป็นจะต้องปรองดองกับรัฐบาล?

นับตั้งแต่ปี 2549 NGO ที่ไม่ใช่เฉพาะ TLC พบว่า มันเป็นเรื่องยากลำบากขึ้นเรื่อยๆ ที่จะขับเคลื่อนงานไปข้างหน้าให้บรรลุเป้าหมายที่วางไว้ สงครามสีที่บ้าคลั่งในประเทศไทย ไม่ได้สร้างให้เกิดการแบ่งแยกเฉพาะองค์กรของเราเท่านั้น แต่ได้ทำร้ายศักยภาพในการทำงานเพื่อให้บรรลุเป้าหมายของพวกเราลงไปด้วย

หลายองค์กรได้ใช้ทรัพยากรของตัวเองไปกับการระดมคนเข้าร่วมการประท้วงกับคนเสื้อเหลือง มันได้สร้างแรงกดดันอันมหึมาต่อการที่องค์กรเหล่านั้นจะดำรงไว้ซึ่งศักยภาพ ที่จะทำงานสอดประสานรับกับหลักการด้านสิทธิมนุษยชนได้ต่อไปหรือไม่

พวกเรามาถึงจุดที่จะต้องทำความเข้าใจว่า สงครามสีอันบ้าคลั่งนี้กำลังเป็นภัยคุกคามร้ายแรงต่อการพยายามดำรงไว้ซึ่งฟางเส้นสุดท้ายแห่งการครองสติสัมปชัญญะทางการเมืองไทยของคนไทยเอาไว้ ยามนี้เราจำเป็นจะต้องช่วยเหลือซึ่งกันและกัน นำพาประเทศให้สามารถปีนป่ายขึ้นไปจากหลุมดำอันมืดมิดนี้แห่งนี้ให้จงได้ แต่จะทำอย่างไร?

ทั้ง NGO ไทยและสากลจะไม่สามารถบรรลุเป้าหมายได้เลยถ้ายังหลอกตัวเอง และจินตนาการอยู่ว่าจะสามารถขับเคลื่อนงานต่อไปได้ถ้ายอมเล่นไปกับเกมการเมืองที่ฉ้อฉล

เมื่อเดือนกรกฎาคมที่ผ่านมา อภิสิทธิ์ได้แต่งตั้งอดีตนายกอานันท์ ปัญญารชุน เป็นหัวหน้าคณะกรรมการปฏิรูปประเทศไทย พร้อมทั้งงบประมาณ 600 ล้านบาทสำหรับการดำเนินงาน 3 ปี (ปีละ 200 ล้านบาท) ดังที่ได้กล่าวไปแล้ว อานันท์ได้เลือกผู้นำ NGO และนักวิชาการที่มีชื่อเสียงหลายคนมานั่งอยู่ในคณะกรรมการของเขา

ไม่ใช่เรื่องที่น่าประหลาดใจเลย ในการจัดเวทีรับฟังความคิดเห็นประชาชนเมื่อวันที่ 17 ตุลาคม 2553 คณะกรรมการปฏิรูปฯ ต้องเผชิญหน้ากับการประท้วงด้วยข้อความ “น่าเสียดายที่คนตายไม่ได้ปฏิรูป”

การประท้วงแบบนี้เป็นสัญญาณที่ดีว่า การฝ่าด่านวัฒนธรรมแห่งระบบ “อุปถัมภ์” ที่เป็นดังยาพิษที่กัดกร่อนสังคมไทย และลดทอนความสำคัญของคำว่าความ “เที่ยงธรรม” และ “ประสิทธิภาพ” ของเครือข่าย NGO มาหลายทศวรรษ ขณะนี้ -นับว่าในระดับหนึ่ง- ได้ถูกท้าท้ายและทำให้อยู่ภายใต้เลเซอร์ตรวจจับ โดยเฉพาะจากกลุ่มนักกิจกรรมคนรุ่นใหม่

กลุ่มจับตาขบวนการประชาสังคมไทย (Thai Social Movement Watch)

นักวิชาการและนักกิจกรรมรุ่นใหม่เริ่มตั้งคำถามมากขึ้นเรื่อยๆ เกี่ยวกับความชอบธรรมของผู้นำ NGO และนักวิชาการที่มีชื่อเสียง กลุ่มจับตาขบวนการประชาสังคมไทย จึงได้ก่อตั้งขึ้นมาเมื่อเดือนสิงหาคม 2553 เพื่อช่วยนำเสียงของกลุ่มเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน และชาวบ้านที่เห็นและตระหนักอย่างถ่องแท้ถึงความหมายของคำว่า “ความอยุติธรรม” เช่นที่มันเป็น คือ

“ความอยุติธรรม”

NGO จำเป็นต่อสังคม เพราะมีการดำเนินงานที่คล้ายกับบริษัท – ทำให้บ่อยครั้งพวกเขาสามารถระบุและนำเสนอปัญหาในวิธีการที่กลไกรัฐไม่อาจกระทำได้หรือไม่ต้องการจะทำ ปัญหาของ NGO คือ เมื่อพวกเขากลายเป็นผู้เชี่ยวชาญ พวกเขามักจะมีแนวโน้มที่จะทำหน้าที่เป็นตัวแทนประชาชนเสียเอง แทนที่จะจัดการศึกษาและดำเนินการให้ประชาชนได้ช่วยเหลือตัวเอง

ระบบ “อุปถัมภ์” ของไทย เข้ากันได้ดีกับรูปแบบการทำงานของ NGO ที่ไม่ใส่ใจมากนักในเรื่องการปรับตัวให้ทันสมัย และยังส่งเสริมให้เกิดวัฒนธรรม ”พี่เบิ้ม” ซึ่งได้สะท้อนผ่านการทำงานที่ไม่ต้องใช้กลไกประชาธิปไตย และหยั่งรากลงลึกมากขึ้นเรื่อยๆ จนยากจะถอนตัวออกจากเกมการเมืองกระแสหลักที่แสนสกปรกในประเทศไทยที่สอดประสานรับได้เป็นอย่างดีกับแนวคิด “คนดี”

ถ้าประเทศไทยจะปีนป่ายขึ้นมาจากปลักโคลน เราจำเป็นจะต้องต้อนรับกลุ่มจับตาขบวนการประชาสังคมไทย และให้การสนับสนุนอย่างเต็มที่ เพื่อให้เกิดการเปิดพื้นที่วิพากษ์วิจารณ์ที่มุ่งเพื่อการนำไปสู่การแก้ไขปัญหาของ NGO

ด้วยการยอมรับเข้าไปนั่งอยู่ในคณะกรรมการปฏิรูปผู้นำ NGO และนักวิชาการที่มีชื่อเสียง ได้มอบความชอบธรรมให้กับรัฐบาลที่ไม่สมควรได้รับความชอบธรรมแม้แต่น้อย พวกเขากลายเป็นผู้ต้องมีส่วนร่วมรับผิดชอบต่อการประกาศใช้พระราชบัญญัติในสถานการณ์ฉุกเฉินของอภิสิทธิ์ และความพยายามอย่างสุดลิ่มทิ่มประตูของเขาที่จะทำให้การกำหนดวันเลือกตั้ง สามารถเลื่อนออกไปได้นานที่สุดเท่าที่จะทำได้ เวลาที่นานพอจะช่วยให้เขาทำลายหลักฐานแห่งความผิดพลาดจากการกระทำอันโหดร้ายของรัฐบาลของเขา และช่วยให้ประชาธิปัตย์สามารถเตรียมมาตรการอย่างใดอย่างหนึ่ง ที่จะทำให้สามารถเอาชนะการเลือกตั้งให้จงได้

เพื่ออนาคตของประชาธิปไตยทั่วทั้งคาบสมุทรอินโดจีน เพื่ออนาคตของประชาชนพม่าและประชาชนอาเซียน องค์กรนานาชาติ สหภาพแรงงานสากล และองค์กรให้ทุนเพื่อการพัฒนาทั้งหลายจำต้องมองให้ลึกซึ้งรอบด้าน และตรงไปตรงมา ถึงต้นตอที่มาว่า ทำไมบัน คี มูน ถึงกล่าวว่า “ปัญหาของไทยเป็นเรื่องภายในประเทศ” ปัญหาอันสกปรก “ปัญหาภายในประเทศ” ที่มีความชอบธรรมที่ได้ถูกนำฟ้องร้องต่อศาลอาญาระหว่างประเทศ

เมื่อไรกันที่จดหมายลักษณะนี้ไม่จำเป็นต้องมีการเขียนกันอีกต่อไป?

การได้สังเกตการณ์ถึงความสับสนและความขัดแย้งที่บ่งบอกถึงความรุนแรงของสงครามสีที่มีต่อการเมืองไทย TLC ตัดสินใจที่จะมุ่งเป้าไปที่การเดินทางศึกษาปัญหาในพื้นที่

นับตั้งแต่ปี 2549 พวกเราได้เดินสายลงพื้นที่กันหลายครั้ง ทั้งชายแดนไทย-พม่า เรียบแม่น้ำโขง และทั่วทั้งภาคอีสาน ทำงานเกี่ยวกับเรื่องคนงานต่างชาติในประเทศไทยและคนไทยที่ไปทำงานที่ต่างประเทศ ผลที่ได้จากการลงพื้นที่คือการประสบความสำเร็จในการจัดตั้งเครื่องข่ายผู้ได้รับผลกระทบจากการไปทำงานที่ต่างประเทศเมื่อต้นปี 2550 และเมื่อปลายปี 2552 พวกเราประสบความสำเร็จในการจัดตั้งสหภาพคนทำงานต่างประเทศ

สามปีที่ผ่านมา งานเกี่ยวกับเรื่องสิทธิคนงานต่างชาติที่พวกเราทำมีความคืบหน้าเป็นอย่างมาก (รวมทั้งการสมานฉันท์คนงานต่างชาติในประเทศไทยกับคนงานไทยที่ไปต่างประเทศ) ทั้งความรวมมือกับหลายองค์กรเพื่อยับยั้งขบวนการค้าแรงงานข้ามชาติ เรามุ่งเป้าสู่การพัฒนาแนวคิดการ

ฟื้นคืนถิ่นผ่านกระบวนการสร้างทางเลือก เพื่อการดำรงชีวิตในพื้นที่ ผ่านทางการส่งเสริมวิถีเกษตรอินทรีย์ซึ่ง (ในที่สุด) เริ่มเป็นที่ยอมรับมากขึ้นเรื่อยๆ จากทั่วทุกมุมโลกว่า เป็นเส้นทางหนึ่งที่จะทำให้คนหลุดพ้นจากความยากจน ที่ช่วยเสริมสร้างความสามารถที่จะพึ่งพิงตนเอง การพัฒนาอย่างยั่งยืน และสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจให้กับประชาชน

เพราะการทำงานให้กับสหภาพคนทำงานต่างประเทศนี่เอง ที่ข้าพเจ้าเดินทางมายุโรปเมื่อปลายเดือนเมษายน เพื่อมาศึกษาถึงสาเหตุที่ทำให้เกษตรกรรายย่อยชาวอีสานหลายพันคนต้องมาตกทุกข์ได้ยาก เพราะหลงเชื่อในคำโฆษณาที่เกินจริงจากธุรกิจเก็บลูกเบอร์รี่ที่กลุ่มประเทศ สแกนดิเนเวีย รวมทั้งเพื่อมาติดตามกรณีที่คนงานไทยถูกหลอกมาทำงานที่โปร์แลนด์และสเปน

แต่เมื่อเกิดเหตุการณ์ปราบปรามประชาชน การตัดสินใจพูดเกี่ยวกับปัญหาการคอรัปชั่นทางการเมืองไทยอย่างรุนแรงกว่าที่เคยทำมา ได้ส่งผลสะเทือนต่อชีวิตของข้าพเจ้า - รวมทั้งกระทบต่องานและแผนงานเกือบทั้งหมด

ข้าพเจ้าพยายามอย่างเต็มกำลังความสามารถที่จะสานงานต่อจากยุโรป นับตั้งแต่เดือนเมษายน ข้าพเจ้าและทีมงานที่นี่ได้เดินทาง 4,000 กิโลเมตรรอบกลุ่มประเทศบอลติกถึง 2 รอบ - รวมทั้งเข้าร่วมประชุมที่กรุงบูคาเรสต์ ตูริน เจนีวา และบรัสเซล

ในประเทศไทยเจ้าหน้าที่ TLC ยังคงมุ่งมั่นทำงานอย่างหนัก แต่การที่ข้าพเจ้าไม่ได้อยู่เมืองไทย และไม่สามารถร่วมลงมือทำงานกับทุกคนได้ เป็นเรื่องที่รบกวนจิตใจมาก ภายในสภาพการณ์เช่นนี้ พวกเราไม่สามารถคาดหวังได้มากเกินไป แต่ TLC เช่นเดียวกับองค์กรรากหญ้าอื่นๆ ในยามนี้ ต้องการความสมานฉันท์ต่อเนื่องจากเพื่อนและสหายทั้งหลาย เพื่อช่วยให้พวกเขาสามารถขับเคลื่อนงานผ่านความยากลำบากและความสับสนทางการเมืองในประเทศไทยไปให้ได้

นี่เป็นจดหมายขนาดยาวถึงเพื่อนซึ่งอาจจะประหลาดใจว่า จรรยาอยู่ที่ไหน? และหรือว่า ทำไมเธอถึงเขียนอะไรที่ใช้ภาษาที่ดูแรงขึ้นมาก

ข้าพเจ้าไม่รู้สึกก้าวร้าว แต่แน่นอนข้าพเจ้ารู้สึกโกรธ มันมีความแตกต่างในคำสองคำนี้ ความลึกและขอบเขตที่กว้างใหญ่ของผลกระทบที่เกิดจากการเมืองและการคอรัปชั่นในรูปแบบต่างๆ ในประเทศไทยทำให้ประชาชนรู้สึกโกรธแค้น ไม่ใช่เฉพาะข้าพเจ้าเท่านั้น ความฟอนเฟะเหล่านี้จะต้องถูกเปิดโปงและจัดการด้วยพลังที่เข้มแข็ง

หลังจากหลายทศวรรษที่พวกเราปล่อยให้หลักการแห่งประชาธิปไตยตกอยู่ภายใต้การกุมบังเหียนของคำว่า "ความมั่นคงของชาติ" ที่ถูกปลุกปั้นโดยทหารกษัตริย์นิยม (หนุนหลังโดยสหรัฐอเมริกา) ในฐานะที่เป็นคนไทยคนหนึ่ง **ข้าพเจ้าอยากจะกล่าวว่า พวกเราคนไทยกำลังอยู่ท่ามกลางการต่อสู้ที่แท้จริง เพื่อกู้และฟื้นคืนประชาธิปไตยของเราคืนมา**

ข้าพเจ้าหวังว่า การนำเสนอบทวิเคราะห์เกี่ยวกับวิกฤติการเมืองของไทยอย่างต่อเนื่อง - กับสาธารณชนคนไทย ประชาคมนานาชาติ และประชาชนแห่งโลกทั้งหลาย อาจจะทำให้พวกเราค้นพบวิถีแห่งสันติวิธีที่จะลดช่องว่างประชาธิปไตยติดลบของไทย และเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับรากฐานของประชาธิปไตยของเรา

เพื่อสร้างให้เกิดการนำเสนอข้อมูลในวงกว้าง ข้าพเจ้าได้เปิดแผนรณรณรงค์ "**แอ็คชั่นเพื่อประชาธิปไตยในประเทศไทย**" ซึ่งพวกเราคนทำงานได้รับการสนับสนุนที่เห็นด้วยในหลักการจากผู้คนหลายพันคน ซึ่งมากกว่าที่ข้าพเจ้าได้รับในช่วงเริ่มแรกแห่งการจัดตั้งโครงการรรณรงค์เพื่อแรงงานไทยเมื่อต้นปี 2543 ข้าพเจ้ามั่นใจว่าไม่ได้สู้อยู่ตามลำพัง

การจะพูดอะไรได้อย่างเปิดเผย ตรงไปตรงมาในฐานะมนุษยชาติ และในฐานะปุถุชนคนไทยคนหนึ่ง ไม่ใช่เรื่องง่ายเลยในท่ามกลางสภาวะการเมืองที่ยุ่งเหยิงและเสแสร้งในประเทศไทย

แอคชั่นเพื่อประชาธิปไตยในประเทศไทย ขอกล่าวกับมิตรสหายหลายล้านคนในประเทศไทยที่พยายามลุกขึ้นสู้กับสภาพการเมืองที่ไร้จุดหมายของไทย ว่าพวกท่านทุกคนมีเหตุผลดีๆ มากมายที่จะไม่ยอมแพ้ ทั่วทั้งโลกอยู่ในภาวะสับสน ไม่ใช่เฉพาะประเทศไทย แต่ "ถ้าสู้รวมกันเราจะชนะแน่นอน!"

ในเวลานี้ ข้าพเจ้าคงต้องอยู่ที่ยุโรปสักระยะหนึ่ง แต่การทิ้งทั้งชีวิตที่เมืองไทยโดยไม่มีใครดูแล - ทั้งงาน TLC ครอบครัวและเพื่อน และโดยเฉพาะการทดลองวิถีเกษตรอินทรีย์เพื่อการพึ่งตนเองที่ไร่เปิดใจ นำความเจ็บปวดมาสู่ข้าพเจ้าเป็นอย่างยิ่ง

ไร่เปิดใจ ได้ต้อนรับเพื่อนฝูงและสหายหลายคณะ แม้ว่าโครงการนี้จะยังคงอยู่ในช่วงเริ่มต้น แต่มันก็ได้สอนอะไรพวกเรามากมายเกี่ยวกับความมั่นคงเรื่องอาหารและการพึ่งตนเอง ถ้าเพื่อนๆ ท่านใดมีโอกาสไปเยือนไร่เปิดใจในขณะที่ข้าพเจ้าไม่อยู่ โปรดบอกข้าพเจ้าได้เลย ข้าพเจ้าจะเขียนเกี่ยวกับไร่เปิดใจในจดหมายฉบับหน้า

ข้าพเจ้าขอจบจดหมายฉบับนี้ว่า ข้าพเจ้าต้องกล่าวว่า คงไม่สามารถดำเนินชีวิตให้ผ่านมาได้ในช่วงสี่ปีแห่งความหนักหน่วงทางการเมืองไทยโดยปราศจากการสนับสนุนและช่วยเหลือจากเพื่อนฝูงหลายคน และถ้าไม่ได้รับความช่วยเหลือจากริกู

ขอให้ทุกท่านสนับสนุนการต่อสู้ของแอ็คชั่นเพื่อประชาธิปไตยในประเทศไทย

ด้วยความสมานฉันท์หมาย เหตุ:

กฎหมายหมิ่นพระบรมเดชานุภาพ

นับตั้งแต่รัฐประหาร 2549 จำนวนของคดีหมิ่นพระบรมเดชานุภาพเพิ่มสูงขึ้นถึง 2,000%

คำถามสำคัญที่ว่า ประเทศไทยมีความจำเป็นต้องมีสถาบันกษัตริย์หรือไม่ หรือมีสถาบันกษัตริย์ในรูปแบบใด คำตอบอาจจะขึ้นอยู่กับการเลือกตั้ง และการตัดสินใจของคณะรัฐบาลที่จะเข้ามาบริหารบ้านเมืองด้วยกระบวนการเลือกตั้ง ฯลฯ แต่ปีนี้เป็นปี 2553 คงไม่ยากนักที่จะทำความเข้าใจได้แล้วว่า ทั้งสถาบันพระมหากษัตริย์และประเทศชาติ ไม่จำเป็นต้องมีกฎหมายหมิ่นพระบรมเดชานุภาพ

ในประเทศไทยกฎหมายหมิ่นฯ เป็นเพียงเครื่องมือที่จะปิดปากกดทับและปิดกั้นแรงบันดาลใจของชนชั้นล่างในสังคม มันมีประโยชน์ต่อคนกลุ่มเล็กที่เห็นแก่ตัว ได้รับอภิสิทธิอันสูงยิ่ง และกลุ่มชนชั้นสูงที่กุมอำนาจเท่านั้นเอง มันไม่ได้ส่งผลดีต่อสถาบันพระมหากษัตริย์ประการใดเลย เป็นเพียงเครื่องมือที่จะสร้างหลักประกันว่าทั้งประชาธิปไตยและการพัฒนา เพื่อคนส่วนใหญ่ในประเทศไม่สามารถจะกระทำได้อย่างยั่งยืน

การยังคงใช้กฎหมายหมิ่นพระบรมเดชานุภาพรังแต่จะยิ่งกีดกันสถาบันพระมหากษัตริย์ให้ออกห่างจากประชาชนมากยิ่งขึ้น - มันเป็นเพียงหลักประกันว่า จะทำให้สถาบันกษัตริย์ตกต่ำลงไปเรื่อยๆ เท่านั้นเอง

จรรยา เล็ก ยิ้มประเสริฐ

ตลอดช่วงเวลาที่เธอศึกษาอยู่ที่มหาวิทยาลัยศิลปากร และนับตั้งแต่จบการศึกษาในปี 2532 จรรยา เล็ก ยิ้มประเสริฐ นักกิจกรรมรากหญ้าที่มีความมุ่งมั่นในการทำงานเพื่อการรณรงค์ให้ความช่วยเหลือ และร่วมเป็นหนึ่งในขบวนการประชาชนที่ต่อสู้เพื่อหยุดยั้งการครอบงำผูกขาด เอารัดเอาเปรียบคนยากคนจนของระบบทุนนิยมเสรีนิยมใหม่และลัทธิเผด็จการ

จรรยาเริ่มต้นชีวิตนักกิจกรรมทั้งทีหลังจากจบมหาวิทยาลัยด้วยทุนการเดินทางไปศึกษาดูงานที่ออสเตรเลีย ทำงานกับองค์กรด้านสิทธิแรงงานข้ามชาติที่ฮ่องกง และวิจัยปัญหาแรงงานไทยที่สิงคโปร์ และนับตั้งแต่นั้นเป็นต้นมาเธอ เดินทางรอบโลก ทั้งเพื่อทำหน้าที่เป็นล่ามให้กับตัวแทนเกษตรกรและสหภาพแรงงานในที่ประชุม ร่วมประชุม และเพื่อนำเสนอมุมมองและการวิเคราะห์เกี่ยวกับผลกระทบของโซ่การผลิตของบรรษัทข้ามชาติต่อคนงานในโลกใต้ และเป็นวิทยากรในการฝึกอบรมต่าง ๆ

ในปี 2543 จรรยาและเพื่อนได้ก่อตั้งโครงการรณรงค์เพื่อแรงงานไทย (Thai Labour Campaign - TLC) ซึ่งกลายเป็นองค์กรที่เป็นที่รู้จักแพร่หลายในระดับนานาชาติ จากการทำงานเพื่อการรณรงค์ร่วมกับขบวนการแรงงาน และกลุ่มผู้บริโภคทั้งในประเทศไทยและในต่างประเทศเกี่ยวกับการละเมิดสิทธิแรงงานของบรรษัทข้ามชาติ และร่วมกดดันให้บรรษัทข้ามชาติต้องเคารพสิทธิแรงงาน สิทธิมนุษยชนและสิ่งแวดล้อม ในปี 2552 จรรยาและทีมงานโครงการรณรงค์เพื่อแรงงานไทยร่วมกันจัดตั้งสหภาพคนทำงานต่างประเทศ(Migrant Workers Union Thailnad) เพื่อเป็นองค์กรของแรงงานไทยที่ไปทำงานต่างประเทศและคนงานต่างชาติในประเทศไทยให้สามารถรวมตัวต่อรองและนำเสนอแนวนโยบายเพื่อแก้ปัญหาการค้าแรงงานไปต่างประเทศ และมาตรการคืนถิ่นอย่างเป็นบูรณาการ และเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

ในฐานะหนึ่งในนักต่อสู้เพื่อสิทธิแรงงาน สิทธิสตรี และสิทธิมนุษยชนที่มีสบการณ์ทำงานและศึกษาวิจัยมากว่ายี่สิบปี รวมทั้งประสบการณ์ร่วมรณรงค์กับขบวนการแรงงาน ขบวนการสิทธิสตรี และเครือข่ายผู้บริโภคทั่วโลกมาอย่างต่อเนื่อง ในการร่วมกันแสวงหามาตราการที่จะหยุดยั้งกระบวนการกดขี่ขูดรีดแรงงานของโซ่การผลิตของบรรษัทข้ามชาติ รวมทั้งได้เดินทางเพื่อศึกษาดูงาน ร่วมประชุม และนำเสนอผลการศึกษาในกว่า 40 ประเทศ

จรรยาเขียนหนังสือและบทความเกี่ยวกับผลกระทบของเสรีนิยมทุนนิยมผูกขาดไว้มากมาย(ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ) และยังได้ผลิตสื่อสารคดีไว้ร่วม 20 เรื่อง เพื่อนำเสนอปัญหาและการต่อสู้ของคนรากหญ้าทั้งในประเทศไทยและในมุมต่าง ๆของโลกที่เธอบันทึกไว้ยามเดินทาง

หลังจากการปราบปรามประชาชนบนท้องถนนครั้งที่รุนแรงที่สุดในประวัติศาสตร์การต่อสู้เพื่อประชาธิปไตยของไทยเมื่อปี 2553 จรรยาทำงานรณรงค์เพื่อประชาธิปไตยในประเทศไทยอย่างเต็มตัวโดยเฉพาะการไม่เห็นด้วที่สถาบันพระมหากษัตริย์แทรกแซงการเมืองไทย ทั้งนี้เธอได้จัดตั้งกลุ่ม “แอ็คชั่นเพื่อประชาธิปไตยในประเทศไทย (Action for People’s Democracy in Thai-land) เพื่อรณรงค์เรื่องประชาธิปไตยในประเทศไทย

ดูเพิ่มเติมที่ www.junyayimprasert.blogspot.com

เมื่อการใช้เสรีภาพในการพูดหรือนำเสนอความคิดเห็นด้วยความบริสุทธิ์ใจต่อบทบาทของสถาบันพระมหากษัตริย์ที่มีต่อการเมืองไทย เพราะต้องการเห็นประชาชนในประเทศไทยมีสิทธิ เสรีภาพ และมีส่วนร่วมอย่างแท้จริงในการกำหนดอนาคตที่ดีกว่านี้ ของตัวเองและของลูกหลาน ถูกนิยามว่าเป็นอาชญากรรมที่ “หมิ่นพระบรมเดชานุภาพ” ในประมวลกฎหมายอาญามาตรา 112 ประชาชนไม่มีทางเลือกอื่น นอกจากจำเป็นจะต้อง “หมิ่นพระบรมเดชานุภาพ”